

Yıpratlık intikam almak değil, tahammül göstermektir.

Ertelenen hayal ve hedefler psikolojik problem olarak yansır.

Kötüleşip, olumsuz düşünce ve tiryakiliğini daha güçsüz iken söktüp at-
san her geçen gün o dikenler büyüyüp güçleniyor, dikenleri sökecek
olan sen güç kaybediyorsun. Dikenler gün geçtikçe gençleşiyor, sen
ihtiyarlıyorsun.

Öfkeni aklınla yenemiyorsan, kendini insan sanma.

Karakter: Hayatta sahip olabileceğiniz en değerli şey... buna '1' bir
koy. Sonra bu 1 in yanına sıfır koy. Buda başarıdır. Etti 10. on.
Sonra bunun sağına bir sıfırda koy buda tecrübedir. Etti 100.
Çünkü karakterli başarılı ve tecrübeli olursa 100 değerinde olur.
Sonra bunun sağına; yetenek, disiplin, sevgi, saygı koyarak kişili-
ğin zenginleşiyor. Eğer 10000 sıfırların solundaki 1 i siler-
sen, silmişse geriye sıfır kalıyor. Yani karakterin yoksa öbürler sıfır-
dır.

Bir insanın karakterini sınamak istiyorsan ona yetki ver.

Karakter bina ise irade onun harcıdır. Farklı şeylerle bina yapılmış.
Bina farklılıkları barındırır. İnsan dışarıdan değişmez sandığın
kişi oysa içeriden devamlı değişendir. Ya zayıflar karakteri
ya da kuvvet bulur. Dış tarafı o evin etrafında şekillenir. Ya-
sam orada sürdürülür. Dışarıdan beslenirken içeriden de büyür
insan. Dostluklar, münasebetler o evle belirlenir. Sabit
binadır. İçerisi devamlı değişendir.

Karşındakini kendini tanımladığın ve tanıdığın kadar tanırsın.

Karı koca nasıl birbirlerini değiştirebilirime bedel, nasıl
beraber mutlu oluruza kafa yormak lazım.

İç dünyası toprak. Niyeti çekirdek. Dış dünyada dünyanın
gücüne bürzen. Ruh toprakına niyet çekirdeğini ekersen fiil oja-
cını bulursun.

Şişek yetiştirmek apayrı bir iş. Kötülüklere engel olmanın yolu
kötülüklere hayır demekten ziyade, iyilikleri ve faziletleri haya-

4
Amızda şüphesiz olarak kötülükler yer ve zaman bırakmamaktır. Her insanın iç dünyasında bir karakter bahçesi vardır. Bu bahçede yetiştirilen şeyler insanın tutum ve davranışlarında görüntüye çıkar.

Dedikodu basit ruhlu insanların çilesidir.

İnsan, yüreğinin inkâr etmediği yere aittir.

Bir babanın çocuklarına yapabileceği en büyük iyilik, onların annelerini sevmektir.

Bütün dünya dillerinde istemeye ne denildiğini bilir ama istemelerin üstünde nasıl oturulacağını bilmez.

Şeytan denilen me'lun hacker, benim vücudumdaki nefis virüsünü aktif hale getiriyor. Namazda antivirus probleminden birisidir. Hayat sistemine kurup günde 5 kere de bağlanırsınız. Böylece sürekli güncellenir.

Borcunu azaltırsan hür yaşarsın, günahlarını azaltırsan rahat ölürsün (Hz. Ömer ra)

Bu dünyada aldıklarımız değil, verdiklerimiz bizi daha çok zengin eder. Çıkarırsız yanıyla insan büyür, büyütür. Mutluluk eşyaya sahip oluş değil, belki o sahip oluştan doğan şükür duygusu ve o nimetin muhtaçlarla paylaşılmasından doğan ruh halidir.

İhtiyaçtan korkmak ihtiyacın ta kendisidir.

Birçok dost sakayla kaybedilmiştir. Ama sakayla kazanılan dost yoktur. Bir adamın akıllı olup olmadığını soruya verdiği cevaptan anlarsın. Elma ayağından uzaya düşmez.

Eşini dans ederken seçme, hasat zamanı tarlada seç.

Bir dostla kavga etmenin her iki tarafında vardır. Anlarız ki, iki ayrı kişiyizdir ve buna rağmen ayrılmıyoruzdur.

Bir kişi uyumsuzsa: 1- Habire konuşur dinlemeyi bilmemek 2- Eleştirmek 3- Kusur, kabahat, problem aramaya çalışmak, olumsuzluk odaklanmak 4- Şikayetsizlik 5- Beden dili bul değil zehir damlatmak 6- Haklı çıkmaya, üstün gelmeye çabalamak 7- İfrat ve tefrit arasında gidip gelmek, orta yolu bulamamak.

Kötülüğe iyilikle karşılık verilen kişi, düşman dahi olsa yumuşo-
yacak sıcak bir dest haline gelir. "İyilikle kötülük esit olmaz;
sen en güzel olan bir tarzda kötülüğü uzaklaştır; o zaman görürsün-
ki, seninle onun arasında düşmanlık bulunan kimse sanki sıcak
bir destun oluvermiştir" (Fussilet: 34)

Uslubumuz, karakterimiz bula sert ve itici olmamalı. Mümin yu-
muşak sözlü, merhametli, sevecen, ılımlı, hâşgörü ve dostça yakla-
şan bir karakterdir.

Allah (cc) Hz İbrahim'in (as) ahlakını şöyle över; doğrusu İb-
rahim çok iyi, yumuşak huyluydu. (Tevbe: 14.) Peygamberimizin ah-
lakını bildiren ayet şöyledir: "Allah'tan bir rahmet dolayısıyla on-
lara yumuşak davrandın; eğer kaba, katı yürekli olsaydın onlar
çevrelerinden değışir giderlerdi" (İmran: 15)

Bazı kişiler merdivenin sonuna kadar eriştikleri zaman onun
yanlış duvara dayanmış olduğunu anlarlar

Kıskançlık korkusu aldığınız elastiki, başarınızın sıradanlıktan
sırtı ses getirmeye başladığı anlamına gelir. Kişiyi değil olaya
yada davranışa odaklanın. Allah insanı sekillendirir. Tetekti oadaki
hikmeti gözetin. Problemleri hayatın ayrılmaz parçası kabul edin. Kırsı-
nıza çıktıklarında başınızı dik tutun, doğrusu gözünün içine bakarak
şöyle deyin: "Ben senden daha büyük olacağım! Beni yenemersin!"

Kedreli olmamızın kökü, varlığımızın hikmetini bilmeyişimizde saklı.
Atvanyumdaki balık kendine yem veren elden, sudan, sudaki oksijeni
ayarlayan gerçekten habersiz yaşayabilir. Köpük üzerindeki karınca
yozi yaranı kalem ya da ele anlam veremeyebilir. Gübreyi kendine
amaç edinen böcek başka şey düşünmeye gerek duymayabilir. Cıv-
cıv yemden başını kaldırıp güneşi görmeyebilir. Saat kendini kuran
elden habersiz vakti gösterebilir. Merada otlayan hayvan trenin sire-
niyle başını kaldırıp trenin, makinistin, yolculuğun farkına varmaksızın
tekrar otlamaya koyulabilir. Buğday dolu sursalı değirmene taşıyan
merkeb buğdayı değirmeni, değirmenciği tanımayabilir.

Ama insan öylemi? Akli, düşüncesi, muhakemesi varken; gerçek bir atmosfer gibi herşeyi kuşatmışken, kainatta herşey kendisi için varken gerçeğin uzayında nasıl yaşayabilir? İnsan ya gerçeği usanmaksızın arar ya da içinde bulunduğu su birikintisini okyanus sanan kurbaya olarak kalır.

Bakılan şeyden çok, bakıştır önemli olan. Herşeyin anlamlı, güzelliği, ihtişamı ancak düşünceyle ortaya çıkar. Eğer bilingsizse, düşünemerse insan, duygulanmorsa ruh, o zaman insan sadece karanlıklara bakar. Bir karanlığın bulacağı tane onun için herşeydir. İnsan karanlık değil ama kendi öz gerçeğinden ayrı bir hayat sürdürüyor. İy, varlığıyla yukarıdan yakından ilgi kuramadan ömrünü tüketiyor. Herşeyi araştırarak insanın kendini unutmaya büyük çabası. Kendini tanımıyor. Kendini tanımaktan adeta korkuyor insan!

İnsan çok kısa süre yer aldığı ekranda sürdürdüğü hayatı yorumlamak zorunda. Bunu yapmazsa, oyuncunun oyuncakla oynadığı gibi sadece bir hayalle varur. İsteddiği herşeye sahip olsa, kalabalıkların işine karışsa da yeryüzünde yalnız ve bir yabancıdır yine. "Bilim bir çok şeyi, değiştirdi, fakat düşünce tarzımız hep aynı kaldı. Bu bizi eşi görülmemiş bir felakete sürüklüyor." der Einstein. İnsan diğer canlıların aksine gerçeği aramak, kavramak ihtiyacındadır. İnsanı kainat içinde farklı ve büyük yapan, akıl ve düşüncedir.

Hayat olumsuz gibi görünen olayları, kendi içi içindeki hakikatları göstermek ve kıymetini ispatlamak için meydana gelirler.

Bütün olumsuzluklar hayatın amacının yanlış yorumlanmasından doğuyor. Hayatın bir iradîhan oluşunun unutulması sonucu meydana geliyor. Sevgiler yaşarecekken, nefretler ürüyor.

İnsan, hayatın amacını tam bildiyirdi güçleri.

İnsanlara yapılacak en büyük iyilik onları asıl işlerle uğraştırmak.

Zatı bir satmış olduğu kumardan kusur çıktıysa için ona geri dönmüş. Bunun bir çansı var. Ya bizim amellerimizin kusuru çıkarsa...

ya bize döndürülürse...

Hayatın gerçek anlamını görememek, hissetmemek, evdeki ahengde yerini alamamak, sahip olduğu şeylerin farkına varamamaktır insanın durumu...

Hayatta birçok hata insanın bir zamanlar bebek oluşunu unutulmuş dan döner.

Bazı insanlar kadere iman özürlüsü olduğundan felaket kelleli taşıyor.

İsabetli fakrın için

1- Her zaman bardağın dolu tarafını gör. 2- Hadiseye tensten bak. 3- Duyumlara değil, iş sesinize kulak verin 4- Allahın rahmetinden ümit kesmeyin. 5- Geçmiş tahminlerden faydalanın.

Hız mevlananın hocası Şems-i Tebrizi'yi kesişler değil, kendini çok sevdiğini iddia eden talebeleri boğdu. Şemsin tek suçu, Mevlana'ya çok sevilmesiydi.

Yantızlıktan hoşlanmıyorsanızız evlenmeyin.

Bir yere nasıl gireceğinizi değil, o yerden nasıl çıkacağınızı düşünün.

Darla kendini tamamlayınca damtar

Ateşi ateşle söndüremersin

Tabanca dil insanın kendini yrniden bulduğu bir ayıdır.

İnsan önemlisine ne olduğunu bir kere bildi mi, gerezelikten vazgeçer.

Birbirine zıt bu iki duygunun birarada olması nasıl mümkün? İşte bu noktada, arz bin ve onunun lezzet olmasındaki sırrı yakalamak gerekir. Arz bin kelimesi arz kelimesinden türeyor. Arz lezzet demektir. Arz bin ne olduğunu buna göre ölk ve düşün.

(22-9-2005 7-burcu)

Kimseyle iyi olmak istemiyorum. Taki kötü olmamak için.

Bende ve insanlarda: Şefarını, sadakatını, dostlukunu? heyhat bunlar "le figürin" sırımca inhidam çukuruna yuvarlandı. Dünyayı doluştıra haa bu iyi dostur diyebileceğim kimseyi bulamadım. Celaleddin-i suyitiyi fırate katıp boğanların alimler olduğu. mevlananın hocası Şems-i tebrizi'yi boğanların talebeleri olduğu... ölümünü isteyip duası kabul olup buhari harretlerini memleketinden çıkarantların alim olduklarını...

FİZİK- Bing-Bang

12-9-2009- 7-burcu

İş yaparken sıra çok önemli. Bir şişeye çakıl + kum + Su koyma sırası gibi.

Kainat başlığı kabul etmiyor.

Eurenin yaşı 14 milyar yıl

"Aklının olmadığı tek şey, bu koskoca eurenin nasıl olup da oklimıza sürebilmiş olmasıdır" Einstein

Bing-bangta önce= Tanıtılış olayı, tanım olarak sonsuz küçük hacimdeki ve fakat sonsuz büyük yoğunlukta ve enerji yoğunluğuna, birdenbire kendi hacmine sığmıyarak uzaya büyük hızla taşınması sonucunda mekan ve zaman boyutlarını yaratmasıdır.

Tokluk varlığına göre tanımlanan bir kavramdır. Onu ifade (varlığı) ifade edebilmek için nisbi bir varlığı var. Ademi suudu var.

Tokluğu tarif edecek bir kelime, onu belirtmeyecek bir sıfat da yoktur. Sıfır var olmayan bir miktarın (nitelik) vardır. Toklukta nitelik ve nicelik olmadığından sıfır kavramı da kullanılmaz.

Bing-bang tan öncek zamanda neler olup sorusu da mantık dışıdır. Çünkü zamanda Bing-bangla birlikte başlamıştır.

Eurende en fazla bulunan atom Hidrojendir.

Dünyanın çapı $R = 12,756$ km. Kütle = 59×10^{20} tondur.

Bing-bangın sıcaklığı 10^{32} °C bu sıcaklık ilk aşama zamanın başlangıcı sayılan küçücük bir geniş alan, kısacık bir zaman aralığı; ince çok ince bir dilim. Tamamen 10^{-43} sn. de 10^{-43} sn'ye ilk zaman, ilk dönemdir. Tüm kainat küçücük bir zerre halindedir ve bu Planck Döneminde sadece ve sadece boyut kavramından söz edilebilir. Burası 10 boyutlu belki de 26 boyutlu bir euredir.

Bu mekânın içi 10^{-32} cm.

Sıcaklık 10^{32} °C mekân 10^{-32} cm Zaman 10^{-43} saniye

TABIATTA 4 KUVVET VAR.

1- Çekim kuvveti 2- Zayıf çekirdek kuvveti 3- Elektro-

manyetik kuvvet. 4- Güçlü Çekirdek kuvveti.

Protonun içerisinde 6 tane Kuark' lar var. İste bu mini mini parçacıklar, protonun pozitif yükünü ve nötronun yüksüzlüpünü oluşturmaktadır.

Kuarklarında karşıt maddeleri vardır. Eğer madde ile antimadde bir araya gelirse, her ikisinde yok olur, yerine bir ısı çıkar. Esrar dolu olay ama gerçek.

Bu kuarkların içinde de Gluon denilen kuvvet parçacıkları var.

Kainat Zahir isimden Batına. Batından Zahir isme tecellisinden ibarettir.

Isık hem dalga şeklinde yayılıyor ve hemde parçacık halinde bulunuyor.

Termo dinamik prensibine göre, sıcak cisim, daima soğuk cisme ısı enerjisi verir.

Beyin= 1,5 kg olan 10 milyar nöron içeren insan beyninin hayli karmaşık bir özelliklerdir zeka.

Güneş samanyolu merkezi etrafında sn yede 200 km hızla döndürülüyor.

Şu anda uzaydaki sıcaklık $-270 - -273$ arası.

Bu kainatın aslı 10^{-33} cm mekan kadardı. Bunun içinde 4 kuvvet vardı. 1- Çekim kuvveti 2- Elektromanyetik kuvvet 3- Zayıf kuvvet 4- Çekirdek kuvveti. Bunlar 10^{-43} saniyedeki sıcaklığı ise 10^{32} derece idi.

Ne zaman madde - antimadde karşılaşılarsa birbirlerini yok edip ortaya bir ışıma (radyasyon) orta çıkar.

1 milyar derecelik sıcaklıkta maddenin dördüncü hali olarak PLAZMA'dır.

Radyasyon denilince aklımıza Enerji gelmeli.

Merkür güneş etrafındaki devrini 80 günde tamamlar

Venus " " " " 225 " " "

Dünya 365

Jupiter 12y.lda

Plüton 248y.lda " " " "

Güneşin %92 oranında hidrojen elementi var.
Helium %7 Geri kalan diğer elementler var.

Maddenin dördüncü boyutu plazmadır.
Dünya güneşin etrafında 30 km/sn hareket eder.
Güneş Samanyolu merkezindeki hareketi 300 km/sn
Samanyolu galaksisinde 100 km/sn ile lokal Grup galaksinin
etrafında dönüyor.
Lokal Grup da 200 km/sn dönüyor.

Isıyı frekanslı dalgalar halinde yayılan elektromanyetik bir enerji olarak tanımlarız.

Enerjinin yoğun olduğu yerden yoğunluğu az olan yere doğru enerji akacaktır. Buna da entropi diyoruz. Yani enerji akım yönü sıcaklıktan, yüksek seviyeden düşük seviyeye olacaktır.

Enerji akımının bize öğrettiği 2 temel prensip vardır. Birincisi, enerjinin korunumu prensibidir; enerjinin kaybolmadığını gösterir. Bu termodinamiğin birinci yasasıdır. İkincisi de, enerji farklılığının zamanla eşitlenmeye doğru yönelme isteğidir. Bu da termodinamiğin 2ci yasasıdır. İşte Clausius, enerjinin bu eşitlenme isteğine entropi adı verir. Bu enerji akımına entropi diyoruz.

Eurenimiz kapalı bir sistem olarak kabul edildiğinden...
Kainatta enerji ters işlemiyor. Tamamı odundan enerji yayıldı. Tekrar yayılan enerji odun olamaz.

Eurende en küçük enerji paketine foton ismi veriyoruz. Foton, eurenin yaratılışı sırasında, yani big Bang te ortaya çıkan en küçük enerji paketi, yığın veya küpümü olarak tanımlarız.
Eurende bilgi, enerji akışı durunca bunun adı küyarmettir.

Eurenin entropik değerinin bir maksimum değere ulaşması demek, artık enerji yoğunluğunun eşit düzeye erişmesi, yani uzaydaki her cismin, eşit sıcaklık değerine ulaşması anlamına gelir. Sıfır sıcaklık durumuna erişen eurenimide artık zamanda duracaktır.

Kuvvet çekim kuvveti ile elektromanyetik kuvvet arasında temeldeki en önemli fark, itme özelliğidir. Kütle çekim kuvveti daima çeker. Elektromanyetik kuvvet ise yüklere bağlı olarak hem çeker, hem de iter.

Foton 1900 yıllarında Max Planck tarafından ortaya atıldı. Elektrik lambasında da yayılan ışıktadır foton var. Nerede bir elektriksel enerji varsa, orada mutlaka fotonlar vardır. Fotonların enerjileri, dalga boyları ile orantılı olarak artıyor. Tada orantılıydı.

Her yüklü parçacık birbirleriyle fotonlar yoluyla etkileşir, iletir ve bundan da "kuvvet alanları" meydana gelir.

- Maddenin hızı ışık hızına erişirse maddenin kütlesi sonsuz olur. Kütlesi sonsuz olması demek, ışık hızıyla hareket eden bir kalemın euren kadar kütleli olması demek olduğundan,

Bununla beraber, cismin hızı arttıkça, kütlede artacaktır.

Kara deliklerin çevresinde ve merkezinde zamanın çok yavaş aktığı kesinlik kazanmıştır. Hız arttıkça zaman daralması... Eğer mümkün olsa, ışık hızından da hızlı hareket eden bir uzay aracına binilse, astronot, daha yola çıkmadan kendisinin çoktan uzaydan geri geldiğini görecekti.

Zaman daima geçmişten geleceğe doğru akar.

Einstein'e göre, hız arttıkça zamanda yavaşlıyor.

Frekans, saniyede titreşim sayısı olarak tanımlanır.

Einstein'in genel rölativite (izafiyet, görecelik) kuramının sonuçlarına göre, eurenimiz ya sonsuz zaman ötesine kadar genişlemesini sürdürerek, her tekil noktanın enerji düzeyi birbirine eşitlenecek, böylece $t = -273 \text{ }^{\circ}\text{C}$ ya (yani mutlak sıfır, $T = 0 \text{ }^{\circ}\text{K}$) ulaşacak.

Bu durumda euren maddesi birbirinden uzaklaşmış olacak, ay dünyamızdan, dünya güneşten, güneş, içinde yer aldığı samanyolu gökadasından (galaksi) ayrılacak. Her parça, ıssız bucaksız uzayın sessiz, karanlık ve cansız sönüklüğünde

hareketsiz, öylece kalacak!

ikinci ihtimal bu "bu dönemimin" tam tersini anlatıyor. Evrenimizin genişlemesi, gün gelecek duracak. Bu durumda evren maddesi birbirine sıkışarak yaklaşacak. Ay dünya ile dünyamız ve öteki gezegenlerin tümü güneşle birleşip bütünlenecek. Sıcaklık olağanüstü derecelere fırlayacak. Sıcak, çok sıcak bir ateş topu haline gelen evrenimiz, milyarları bulan sıcaklık değeri ile sıkışa sıkışa belkide bir tenis topu büyüklüğüne inecek!

ilk ihtimal, evrenin 'açık'; ikinci ihtimal, evrenin 'kapalı' bir modele sahip olduğunu

10-9-2009. 96

Kalkmak için suatı kuran, galincada kapatan aynı adam. O ki kalkmayacaktı niye kurdu? Kurduysa niye susturdu. Demek an çok önemli. Halet-i ruhîyelerin 'an' da nasıf. O anını bu ana getirip sorgulama. Öyle isteki yeni isteklerin engel olmasın. Öyle isteki istediğini gemilerini, kaçış yollarını yok etsin, gemilerini yakarsın. Sebât güçlükleri yenen sıahların en büyüğüdür.

Farklı farklı noktalar bir araya gelince müzik olur. Farklı fıtratlı insanlar aynı maksada hizmet ederlerse farklılıkları gençlik olur.

Allahın imtihanı biri bitmek için değil, biri bize bildirmek içindir.

Santraç tahtası, damma tahtası ve insanın siması muayyen ibn, onun üzerinde nihayetsiz oyun ve şekiller verilebilir. Sanki dünya gibi.

Dünya muayyendir ama nihayetsiz eklemlerde kullanılacak şekiller ve oyunlar ortaya çıkıyor.

Önceden öğrenenler indirimli fiyattan öğrenirler,
 Oteriteden öğrenenler özgürlük bedeliyle öğrenirler,
 Deneyerek öğrenenler etiket fiyatından öğrenirler,
 Hayattan öğrenenler geçişme zammıyla öğrenirler,
 Hayattanda öğrenmeyenler başa gitmiş hayatlarıyla öğrenirler.

Tv kumandasıyla televizyondakiler ortaya çıkıyor. Onunla ortaya çıkıyor. Çıkartan değil. Kumanda ve Tv zemindir. Orada görülmüş oradan çıkıyor anlamına mı gelir? Hayır.

O Tv müthiş bir ilmin ve teknolojinin ifadesini kumandaya veya düğmeye nasıl hamleliyorsun. Ki kumanda da bu ilmin bir parçası ve uzantısı. Bütünlük içindeki bir bölümü...

Tv görüntüsünü kumandaya havale eden dir meşhur kişi değil, verdi diyen... Onunla ortaya çıkmasını, fail olduğuna anlamına gelmez.

Geçen asra kadar yaprağın Oz fabrikası olduğu bilinmiyordu. Dr Calvin Oz fabrikası olduğunu isbat etmesinden Nobel ödülünü almış. Bu kadar bilmiş. Yaprak ne anlamı taşıyor...

Hayvanları yaptıkları işlere göre isimlendirmek lazım. Hinduların aptal olduğunu düşünüyordum. Oysa işinin kıymetini çok iyi anladılar. Karşılık vermekte hata yaptılar. Yoksa kıymetini anladılar.

Bilgisayarda yazıyı okudukça aşağıya gidiyorum. Sayfa ise yukarıya çıkıyor. O çıkmadan önce aşağıya neresindeydi. Tuşla zehirde yukarıya çıkıyor görünüyor.

Tv yonda görünen görüntüler başka yeri isbat ediyor. Tv da gözüküyor. Dünya ekranında başka alem gözüküyor. Bu alemi görmüyoruz. Gözükentler ekranı göstermediği gibi bizde dünyanın hakikatini göremiyoruz.

Bazı insanlar Allah'ın zenginini, bazıları da Allah'ın fakirini.

Araban seni taşıyamıyorken benide niye bindirmeye çalışıyorsun. Senin beşeri fikirlerinin eseri olan senin hayatın iken, beni onama davet ediyorsun?

Bazı şeyler mutlu iken kavrulur, anlaşılır ve hissedilir. Bazı şeylerde mutsuz iken avlanır, bilinir ve hissedilir. O zaman her halin bir başka tecelliye ayine olmaktadır.

Birşey kendisine zıd olamaz.

Rüyasında ötekleri görene, uyanınca sorulduğu yattığın odayı görmeyip fava uzakları nasıl gördün? neder acaba?

"Cahilin kalbi dudaklarında, alimlerin dudakları kalplerindedir."

"En büyük felaketler içinde bile ümidini kaybetme, unutmak ki ilik, sert kemiklerin içinden çıkar."

Müslümanın Müslüman Üzerindeki Hakkı.

1- Yıttığı ilan etmek. 2- Nasihat isteyenine nasihat etmek. 3- Selam almak. 4- Hastayı ziyaret etmek. 5- Cenazeye iştirak etmek 6- Davete icabet etmek 7- Aksırına yerhamükelah demek (selam vermek sünnettir. Almak farzdır.

AYET ve Hadis açıklamalarından çıkan sonuçları:

- 1- Birbirlerini tehlikeye düşürmemek.
- 2- Fitneye uyandıracak, veya müslümanı fitnenin içine itecek davranışlardan uzak durmak.
- 3- Birbirlerine merhametli davranmak.
- 4- Haset haramdır. Bu Allah'a (cc) itirazdır.
- 5- Buğz, kin, nefret ve derinlik haramdır. (ileri seviyesi)
- 6- Bir satıcının, müşteriye herhangi bir malı sattıktan sonra, başka bir satıcının aynı malı daha ucuz vereceğini veya aynı fiyata daha iyi mal vereceğini söyleyerek alış-verişini bozması haramdır.
- 7- Kişinin din kardeşi için arzu ettiği, iyi ve hayır sayılan şeyler cinsinden olmalıdır.

B-

Maliki mezhebi dışında kalan 3 mezheb köpeği necisul ayn kabul eder. Yani köpek bütünüyle necistir, pisdir. Dolayısıyla evlerde bulundurulması caizdir değildir. Ancak kalbi muallam olursa, yani kendisine av avlama öğretilmiş ve kuyunları bekletme talim edilmişse, zaman zaman değişir. Onun ağızına alıp getirdiği av yenir. Sürünüp doluştuğu yerler paç kabul edilir, ve onun evde bulunması la mahzurlu olmaz. Fahreddin-i Razi şöyle der "bir köpek bile

İlimden sadece bir avluma işini öğrenir ve öğrenmekle de mecis-ül ayn olmaktan sıkarsa ve insanlar içinde edeta aile fertlerinden biri haline gelirse, ilmi öğrenen insanın nasıl züvelire ulaşacağını varın siz kıyas edin.

- Rekabet: Kendine rekabet etmeye alış-

Hased: Kendine hased et.

Kendini tanıyan Rabbini tanıyabileceği gibi, kendini tanıyan karşı insanı da tanıyabilir. Kendini tanımayan empati kuramaz, kaygıya gescemez ve tanıyamaz. Bunların psikolojide adı NARSİSİST'tir.

Hiz Ömer (ra) "Ben duanın kabul edilmemesi kaygısı taşımam, içinde dua etme isteğinin olmaması kaygısı taşırım. Çünkü kişiye dua etme isteği verilmişse kabul onunla beraberdir"

Senden BEN DEN Başkasını istemem.

Hatıralar → Arzu

Arzu → arzi

arzi → niyeti

niyet → arzuları tahrik eder.

Arzu rıbbetli tahrik eder. İhya: 59 da

Herkese ve her zamana göre deşirler deşirir. Evine beton atmak sana deşir iken, o harçla karıncanın yuvasını kapatma olduğundan ona kötüdür. Bün bu ebad gömlek deşir iken çocukken başka ebad deşirudur. Kadın elbisesi ona deşir iken bana deşir deşirir. vs. vs'ler.

Kendine ne zaman tanıyacaksın. Nereye kadar bu ayrılık. Bir yerin apirmediğce oranın farkında olunmıyor. Apri gelmek bealipini tanımaya, kendine tanısmaya sebep olduğundan apir geliyor. Apri varlığın ifadesidir. Sifat varlığı unutturduğü için senin şuurundan kaçtığı için yokluğun simgesidir. Apr olunca kendine sorular sorarsın. Bu sorularda senin ayınan olur. Aynıda kendini görürsün.

Bunalm insan kimsinin yitirdiğinin alametidir.
Bazan bir soru bin cevaptan güçlü kılarseni.

En hızlı giden sözdür.

Benimki benim. Seninki senin. Bu **ŞERİATTIR.**

Senin ki senin. Benimki desenin. Bu **İTİKATTIR.**

Ne seninki senin. Ne benimki benim. Bu da **HAKİKATTİR.**

= A'dem hocadan NOTLAR =

Kader, kaza ve kaza iradete ve iradet kudrete ve kudret meşiyete ve meşiyet ilm-i hudaya nazırdır. Kavanın hübnü ile mura - dullah üzere kader dairesinden zühreder.

ilim maluma tabidir... Tabi olmasa ilim ehil olur.

Kafri sadakatın ismi mevcut vaktin cismi madumdur. Mesaleleri delil ve burhanları ile isbat etmeye fakik ve delil - leri diğer delil ve burhanları ile isbat etmeye tedkik tenir.

müminin izzet ve rif'eti nastan istipnasıdır.

Hz Ömer (ra) derki: "Ben duanın kabul edilmemesi kaygısı taşımam, içinde dua etme istipinin olmaması kaygısı taşımam. Çünkü kişiye dua etme istipi verilmişse kabul onunla beraber - dir"

İnanmak başta, inandığını vicdanında sermek daha başka - dır. Hal ile keşfedilecek şeyler, akıl ile elde edilemezler. O zaman ne güzel şeydir haddinden aşmamak.

KULL - KULLİ? / CÜZ - CÜZ'İ

Araştırdım:

Ş: 237 → de Çeşitli mana mertebelerine külli diyor.

Bması: 328 → "Evet, deniz ezaya malik bir küll gibidir. Denize küll diyor. "Güneş de cüz'iyata sahib bir külli gibidir ki fimsalleri onun cüz'i - yata gibidir"

Denize → küll } diyor.
Güneşe → külli }

Meyve ağacın tamamını içine saklamakla meyve ağacın bu cihette cüz'i si oluyor. Eğer meyve ağacın parçası olmak hesabıyla meyve ağacın cüz'üdür. Parçasıdır.

Demek kesif cihetiyle bakılırsa küll } söyleniyor.
nuraniyetle bakılırsa küll'i

Meyve ağacın parçası → cüz
Ağaç → küll
İnsanlık → küll
hasan → cüz

Cüz'iyatlar bir araya gelmesiyle cüz oluyorlar.
Kabaricinin içindeki güneşten bir cüz'dür. Öyle de aynı zamanda bir cüz'i sidir. Çünkü o, güneşin mahiyet-i asliyesi olmaksızın hüviyet-i zilliyesiyle bir güneştir.

Dimaf & göz → cüz
insanın tamamı → küll
m: 237 küll'i cüz'i kadar kolaydır.

Cüz, küll kadar kıymetlidir.

En büyük küll, en küçük cüz kadar kolay gelir.
Etrafa besetli bir küll'i nin icadı, bir tek cüz'i nin icadı kadar süherletlidir.

Ve en âdi cüz'i de, en yüksek bir kıymet-i sanat gösterilebilir. (m: 246)

Küll } büyük-küçük tabirleri kullanıyor. Buna kolay diyor.
Cüz }

cüz'i } Efradın kompleksine → küll
küll'i } bir insana küll'i

Büyük küçük. Apir kolay tabirleri küll ve cüz.
Kıymetli kıymetsiz. Sanatlı sanatsız. program. kıymet kıymetsiz.
kalite kalitesiz. Çekirdek. harita. fibriste gibi derinlikler de ise küll'i cüz'i kullanılıyor.

Misal verirsem ⇒ Kainat küll
 insan cüz.
 mahlukat küll
 insanlık cüz
 insanlık ulumi küll
 hasan cüz.

} büyük küçük - Arz şeb.
 Zor kolay -
 Bütün ve bütünün parçaları.

Küllî'ye misal: Kainat küllî
 insan ise cüzî' si.
 insan küllî
 Gözü cüzî
 insan küllî
 hücre cüzî

} program, fihrîste, kalite, kıymetli,
 sanatlı. Öz. harita gibi şeylerde
 kullanılıyor.
 Zaten küllî küll'e ait.
 Cüzî ise cüz'e aittir.
 insanın kolu bütünün parçası,
 yani cüz' ise ise; o kolun hücresi

cüzî' si oluyor. Cüzî' cüzün özü, programı, haritası, hulasası. not-
 taında kullanılıyor.

insan öyle küll ki, küllî'ye ye malik. Küllî'ye bütün
 ile, bir araya toplanmasıyla küll ü meydana getiriyor.

Tefekkürüm= insan karaciğer, kol, bacak, göz, kulak vs parçalar-
 dan müteşekkil... bu parçalardan misal kol; bu kol'da parmaklar,
 tırnak, kemik kaslar, deriler, damarlar vs'lerden müteşekkil... bu par-
 çalardan olan misal kısı veya derinin hücreleri var. farklı farklı
 hücrelerden müteşekkil ama DNA programı bakımından tamamıyla
 bütünü, insan küll'ünü içine alıyor. Yani insanın tamamı o DNA
 da var.

insan öyle küll ki cüz olan organlardan yapılmış, Bu cüz
 olan kolu öyle küllî ki binlerce programlara sahip hücre deni-
 len cüzî'lerden yapılmış.

Topolarsam= insan → küll
 kolu → cüz

Kolunda parçalarıyla bütünlük arz ediyor, bunada → küllî

Bu kolun derisinde nihayetsiz cüzî' olan hücrelerden meydana gelmiş.
 insan → küll
 kolu → cüz

Kolun parçaların toplanması → küllî
 her bir hücresine de → cüzî

8-11-2005
 Z. burcu.

Bir insan ihsanda bulunuyor. Hizmeti, Rızayı ilahiyeyi düşün-
düğü için. Başka bir zamanda, sana bunu sunu vermişim gibilerle
sağda solda konuşması gösteriyor ki; o varırken onu tetikleyen
hizmetti. Şimdi aleminde hizmetin değeri kalmayınca ben
sana bunu vermişim diyebiliyor. Eğer hizmete suuru canlı
olsaydı yaptıklarını demezdi.

Sevgi yaşamak içindir. Sevmekle sevrmenin idrakını
buldum. Sevdikimi de terk ederek gerçek sevgiliye ulaşırsın.
Sevgi köprüdür sadece (Yakub vs)

Herbir olumsuz görünüşler ya geçmişini sorgulamak, yada
geleceğine menfez aşmaktır. Kaybettığın yerde bulman gerekentisi
bulman lazım. Hayatı ne ile tanıyıp idrak edecektin bunları
yaşamıyordun. O zaman ona vesile olantlara kıyma. Belki
acı ve dua etki. Senin gibi zavallının bazı şeyleri anlayıp idrak
etmesi için Allah (cc) bazı kullarını istihdam ve marhar
ediyor. Ona o rolü vererek bakışını değiştiriyor. Eğer nasibin var-
sa. Sakin ontarı sorgulayıp aşılama. Senin için bu rolleri
aynıyorlar. Sana yakışan tecelliyi sedredip sabretmektir ve
vesile olantlara acıyıp dua etmektir. Sevgi boşa çıkmaz. Mut-
laka hedefini bulur eğer Allah için ~~se~~ ~~istiyorsa~~ idi ise.

Sen rahat olan eğer istihdam oluyorsan... sana seyretnmek
düşer.

Duygu duyquyu örtüyor.

Duygularına hükmetmen lazım. Örtme ontarı.

Devamlı sefali ol. Zalimlerden olma. Zülme uğrasanda...

Sana yapılan iyilikleri unutma.

Sakin intilam hislerinin sana girip bloke etmelerine
musade etme. Fırsat eline geçse bile. Önül adamı ol. Ken-
din hesabına çalışma. Tilma. Devamlı ileriye bak.

Alçalmamak için ~~asta~~ alçatma.

Ayrılık acısı çok zordur (Yusuf as)

Cenab-ı Hak Cemal ve Celal sıfatlarını insanlarda gösterir.

Hakikatlar acıları cabuk dindirir.

Çalışmak kendine zaman ayırmak değil. Başkasına zaman ver-
mektir. Her gün kendine zaman ayır. (h)

- Biliyormusun: Bileyici taşlar bıçakları bilerle ve o bıçaklar
keserler. Ama bileyen taşlar kesemey.

- Adama beyaz kılının farkında olmadı. Eğri kılı semayı
kapatırsa; bütün vücudun eğri olunca halin ne olur. Her cürünü
döğrönlere uyup döğrült.

- Ashında birbirimizin bağları ne kadar derin ve ötelere dayan-
dığının şuuruna ermiş olsaydık, yüzeysel olayların birbirimizin
kırmasına musade etmezdik. (h) Birbirimizi bağlayan bağlara
futunabilseydik ve bu bağları canlı tutabilseydik. Her zaman
herkesi memnun edemeyiz ama herkesi memnun edecek तरیدا
konuşabilirdik.

- HZMANİ' alanında en kötü hataları biten ve onlardan kaçın-
mayı başarıyorlar.

Hayırlı işleri yapmak mahsulü olduysa günler Bu günlerde
iş yapmayın. Bu ka günlerde hasta olmamasıyla çalıp. Sefere
çıkmağa, düğün yapmağa. Cima olmamağa. Hanımına dön-
mamaya. 1 yılda 24 gün ediyor.

Ay adı	İsmi		
1-	Muharrem	→ 3,7 günü	9- Ramazan → 10,11 günü
2-	Sefer ayı	→ 2,20 günü	10- Seval → 2,20 günü
3-	Rebi-ul evvel	→ 4,15 günü	11- Zilkade → 3,6 günü
4-	Rebi-ül ahir	→ 2,12 günü	12- Zilhicce → 20, en son günü
5-	Cemauz-ül evvel	→ 5,12 günü	
6-	Cemauz-ül ahir	→ 2,12 günü	
7-	Recep	→ 3,10 günü	
8-	Saban	→ 2,4 günü	

"Allah'ın dışında birbirinizi Rab edinmeyiniz"
 Bir ayet-i kerimede (3.64)"
 Birbirinizi rab edipmeyin
 de bir manası: Başkası için sevmek. Başkası gösterdiği
 için adanmış olmaktır. Öyle bu imanın hassası idi. İmanın
 iki kanadı vardı. El hübbü fillah
 tel burzu fillah

= SİRR =

12-11-2003 Z. burnu.

- S:322 → de sır; ruh, akıl hatta hayal gibi verilen o'du
 S-323 de de sır için tetaif diyor.
 S-491 de sır gibi duygular diyor: Bu duygu hüsyar ve müte
 yakın bir sürette o zikir, o tesbihlerdeki müteaddid manaları
 kendi zevklerine göre alır, emer.
 S→495 de akıl, ruh, sır, nefis gibi pek çok vazifedar tetaif
 ve hassaları vardır.
 S→764 de ilim ile gelen mesait-i imanîyye dahi, akıl midesine
 girdikten sonra, derecelere göre ruh, kalb, sır, nefis ve hakeza..
 tetaif, kendine göre birer hisse alır, müsseder.
 Demek feyiz ve kemalatta beslenir, emer müsseder. O
 zaman sır bir zemindir.
 M=109 → da iki kişi arasındaki vucud-u haricisi olan
 takibat iten, üçüncü kişiler için sirdir. O zaman 1- ve 2
 kişi arasındaki yansımalarıdır. Ki Cenab-u Hak (cc) insan
 benim sırımıdır bende O'nun buyuruyor.
 L-125 de sır zıtları birbirine dönüştüren yerdir veya şeydir.
 L-325 de 'kainat o sır ile' diye devam ediyor. Bu sır cuz
 küll ve cuziyi küllî gibi veya bunun tersini yapıyor.
 Vehimde buna benziyor ama onun vucud-u haricisi vermek
 özelliği yok. Sır ise cuzî küllî yapıyor. Vehim ise nisbi vucud
 meydana getiriyor.
 L-344 de de Cenab-u Hakkın (cc) bize bırakmış o'du

katibaların bir de sır tarafları var.

Bmes=224 de miskin, mümkin, mukayyed, mahdud, camiid ve meyyit olanı, o o halinde olmakla beraber aynı anda aynı şey jidda da olabilir. Misal güneş. Bir yerdedir ama heryer imiş gibi icraat yapıyor.

Bmes=342 de "Evet nebatata nisbetle meyve ve getirdikler,
küre-i arza nisbetle nebat ve hayvan,
aleme nisbetle insan ve peygamber
insana nisbetle de kalb ve sır,
birer muhtasar enmurestirler ki; buntar asıl
ve küll ve muhit üzerine mütecelli olan bü-
tün esmanın bir camii mazharı oluyorlar"

Bundan aşaa tecelli eden esma. bilkulliye, getirdiğe bilkuuve nebat canlıdır hayvanda canlıdır. Ama hayvan daha camidir. Getirdik meyveden daha camii hayvan nebatdan daha camii peygamber insanların camisi

sır da kalbin daha camisi hülasesi, getirdiği enmurestirler. Br=177 de otıl, ruh, sır, nefis gibi mevcut olan letaif ve hassaları aynen buntar gibi mahluk olduğu...

K=58 de hus ve hususi kılar kişiyi. Adeta haşa sekella nasilki bazı lüks arabalar nerede oldukları bilinsin diye CPS i gizli yere yerleştirilerek uydudan takip edildiği gibi; Allah'da ccc) tabirde hata olmasın özel kullarında öyle muamele ediyor, talib ediyor. Bu sır olan CPS de uydur sinyal vererek karşılık veriyor. Ona muhatap oluyor. İnsanın da hülasa-i kalbi olan sır cps ile Rabbine devamli bağlı kalıyor. Allah'in ccc) tecellisi ayrı. Bağlı ayrı... bunu sır tetaifi yapıyor.

Ei=108 de "sır vermeyiniz" dennesiyle iki kişi arasındaki

bağlantının 3 kişinin bilmemesi... Bu iki arasında diyalogun hali sır. İnsana Allah'ccc) a arasındaki özel bağın adıdır. Umumi tecellinin dışındaki hususi telefonu...

mu-45 de Rabbinin sana karşı durumunu, yanın senin onun yanındaki kıymet ve derecenin sen bile bilmeye bilirsin. Allahın ccc) senin ayine-i kalbine koyduğu özel karşılığı...

s=8 de "kainat simasında, arz simasında ve insan simasında } birbirinde birbirinin numi- nesini gösteren üç sikke-i Rububiyet var." buna sır diyor. Kainatı arza, arzı insana cemetmiş. Yani kainat kainat olarak, arza arz olarak, insanda insan olarak dururken; aynı anda 3 de bir olmuş aynı şey. Yani aynı anda +10 dereken oda, aynı anda -10'dur. Aynı yer. Birbirine karışmıyor. Hem +10'dur oda hem -10'dur oda hem 0'dur oda hem +10'dur Aynı anda da -10'dur. Bu hali koruyan zemindir sır, latife dir sır.

s=9 de de vahidiyet içinde ehadiyet cilvesini gösteriyor sır. aynı şey hem vahidiyettir, aynı anda ehadiyettir. Aynı anda da 2 si birşeydir. Bir şey 2 şeydir. Aynı anda da 2 şey birşeydir sır.

s=10 da kainatın yaratılması Rahmete dayanıyor. Bu rahmeti ortaya çıkaran Allah'a has, ona mahsus sırrı varki rahmetini sırrı tetikledi kainatı yarattı.

s.12 de vahdet saltanatın birliği. Sistemin birliği manasına kullanılıyor. Farklı farklı şeylerin bir bütünlük içinde olması. Sikke-i Ehadiyet burada cüz'iyatta sikke-i ehadiyet gösterdiği gibi, her bir nevide sikke-i ehadiyeti göstermek... bu ecaib bir hakikat. Cüz'de görünen aynı zamanda küll'de görünmesini sırr- ehadiyet yapıyor.

Sistem vahdet. İnsan bu vahdetin arkasına geçip ehadiyet

yetine muhatap eden insandaki sır dan olabiliyor. Taki,
Zat-ı Akdes'e karşı KALBE YOL AGSIN. Bu yolun adı SIR.

آيَات, halini ortaya koyan, zemini sır zemini. Bu
sır insanı iyiyetdeki hakiki hitaba mazhar ediyor.

S=14 de insanın sūret-i camiasında küçük bir mikyasa ze-
minin sirması ve kainatın sirması gibi yine o ism-i Rahmān'ın cil-
ve-i etemmini gösterir sır.

Ayna → Güneş → münbasit aklı → Kâğıt üzerindeki güneş.

Güneş → Fems-i ezeli

münbasit aklı → Sır

Aynadaki güneş → kalb

Kâğıtdaki güneş → Ruh.

S=15 de Ayna güneşi senin eline verdiği gibi; sır aynasında Zat-ı
Zülcelali sana veriyor. Bu sır aynası, nasıl aynadarlık yapı-
cınınin üsül ve kuralını Resūl-u Ekrem (asm) min sūnetidir ve
tebaiyetidir. (Asm) min kullandığı malzemeleri seninde kullanabil-
menin şifreleri ve o malzemelere sahip olmanın anahtarı da
sulavattır. Yani aynesi muhammede (asm) girmektir. Sulavat
bu demektir. Sulavat hediye-i ilahiyedir. Je 261 ye girmenin
anahtarıdır.

S=324 de insandaki galib-i esma ve onun hakikatına ayinedar-
lık edebilmesine sır diyor. Çünkü senin, benim, onun alemine ha-
kim olan esma, diğer başkasına sırdır.

S=361 de kainata tecelli eden tüm esmanın insandaki dūpūmüne
sır deniyor.

Ş=322 de aynı hakikata bağlanabilmektir sır. Kafirler, gafiller ve
safihler için sır olan, ehli iman için birbirini bağlayan, bütün
leyen hakikatların uçlarına sır deniyor.

St=150 de Cenab-u Hakka o kulundan râzı olmuşsa, Allahlık
ccc) hakikatından insana bir karşılık vermiş. Cenab-u Hakka
zâtının insandaki karşılığı.

HŞ=76 de hakikatları, olayları, hisleri ve duygularını yorumlama.

merkezidir sır. Sır denilen alem insan meselesini götürüyor. Oradaki cevabı insan vicdanen menfi veya müsbet hissediyor. İşte vicdana veri gönderen yer sırdır.

S=134 da Kalbin direk Rabbiyle görüşme imkanı veren insandaki sır santrali oluyor.

S=325 de insanın akıl ve fikir sebebiyle insanın hasseleri, duyguları fazla inkışaf ve imbisat edebilmesi zemini olan sırrın varlığıyla mümkün. Akıl, fikir sırrı kullanıyor.

S=352 de insan cem-i ul ezad veya cam-ül cemdir. Bu acayib halinin tammüne sır. Bu sır denilenden aklı akıl, fikir, kalb, ruh ve his v.s.ler kendine has bazı özellikleri o derinliklerdenki bu sırdır, bu tarafa getiriyor ve muayyenleştiriyor. Her bir hasse oraya buraya getiriyor.

S=464 de birbirine zıd görünenler hakikatları cihetiyle aynıdır. İşte görünenlerin arka uçlarına sır deniyor.

S=625 de bir esmanın tesiri altında konuşmak ve yaşamak misal vedüd ismine mazhar bir kısım evliya cenneti istemiyoruz demişler. Öyleyse Allah (cc) orayı vaa'd ediyor. Ve orada vedüd ismi-i azamı da var. O ismin tesiri altındaki haline sır deniyor.

S=676 da fiil ve sözlerine benzeyen iç alemdeki niyet ve gayen senin için malum. Benim için sır...

L=71 de adetullah kanunlarına uymakda sırdır. Zahirde neticeleri görünmezken gelecek neticeleri adetullah aynasında görebilmekte sırdır. Bu sırta vakıf olmak imana şartiyeti yoktur. Misalce kafirlerin muaffak olmaları bu sırdan geliyor.

B mes: 249 A-Şehadette iken alem-i gaybi aleminde yaşamak. Öyleyse oraya iman etmiştik. İmandayız gayba idi. Gaybin zahir yapan sırrın sırrıdır.

B mes: 246 da insanın fitratı esma-i zatıyeye ve subutiyyeye bakıyor.

B=331 Herkesin kendi alemindeki isim-i azamı sırdır. Sırdır.

Hş=139 da kuvvetin fiile meyelanı qılma arzusu sırdır. Kuvve kuvvede olmakla beraber fiilde de olması, aynı anda kuvve ve aynı anda fiil olması hakikat sırdır...

m=248 de sırrında meratibleri var. Sırların çeşitleri olduğu gibi, her sırrında meratibleri var.

Bmes=178 de bir hakikatin bir anda büyük küçük, az çok, şu renk bu renk yani her vasıf ve sıfatta kendini ifade ettiren sırdır.

S=8 de Sırlarda nurları aulamak içindir. Hstad 20-30 sırlar ile o nuru aulamak istedin diyor. **L=96 da da var.**

S=532 de ince ve derin ve 'âli' manalara sırdır diyor.

Bmes=591 de Şekirdöpe kalb. İçerisindeki evamir-i tekminiye olan programını sırdır diyor.

STI=92 de Bu sırrında anahtarı varmış.

Ş=160 da Kainata esma bilfiil. İnsanda bilkuvve tecelli ediyor.

Eğer insan kendindeki bilkuvveleri Kainata tecelli eden esma seviyesine yakın tecelliye mazhar oluydu Kainatı, dünyayı oynattı. Çünkü aynı seviyede esma bunda da tecelli ediyor.

m=331 de mesail-i imaniye zahiri, akil midesine indikten sonra, derecata göre ruh, kalb, sırr, nefis ve hakına tafat kendilerine göre hisse alır, müsseder. Demek sırr da tekminiye edilmeli. Dünya da aşmak için anahtar lazım olduğu gibi, sırrı da canlı tutmak için mesail-i imaniye göndermeli.

İmanın malzemeleri = İş=91 ve diğer yerlerde = Delil + Burhan + ve bunlardan havıl olan ibret + fikret + İnsiyet + üsare + Şiroları

(defter kırmızı klasörlü sh: 184)

Fikret: Düşünme, tefekkür, düşünülen şey hissetme.

İnsiyet: Hislerle duygularla bağ oluşturup karşılığını kendinde aramak

Üsare: Sana mal olan eserler. İslami ve Kurani ve Kainatı mal zeme olarak kullanılarak kendini inşa edilen ms

Sıralarından: Bir ırmak veya herhangi bir su menbaından su içmek veya almak için girilen yol demektir. Cenab-u Hakkin dinine ve onu anlamak için tercih edilen meşreb...

O=397 de Letaif-i Aşere; İmam-ı Rabbanî kalb, ruh, sırr, haflî, ahfa insanda enasır-ı erbânın herbir unsurundan o unsura münasib bir latife-i insaniye tabir ederek, seyr-ü sülûkta her mertebede bir latifenin terakkiyatı ve ahvalinden icmâlen bahsetmiş.

Haflî: Açıkta olmayan, saklı, örtülü.

Ahfa: Gök gök gizli, pek gizli.

S=12 de cürriyatta zahir bir sûretle sikke-i Ehadiyeti gösterdiği gibi.

S=492 de akrebiyetin inkışofına bakıyor sır. Yani nübüvetin veraseti ve sohbetiyle sahabeler o sırda meşhurdur.

m=295 de vacib-ül vücudun baki şununatının tezahürüne baki birer medar olacak manaları, keyfiyetleri, haletleri vücudda bırakıp öyle git gidiyorlar. İe insana şununat-ı zatîyenin insana manaları + keyfiyetleri + haletleri bırakmasına; insanda bulunanlara sır diyor. İnsan o haletlere, iklimini girince insanda hasıl olan haletler.

m=450 de meratib-i velayetten ortaya çıkan marifetullahla kâğıtlan latife...sırr. Bu sır olunca meşakata hoş görülüyor. Çünkü insanın ruhu o iklimde tenefüs ediyor.

Ş=159 de Adetullahın dışındaki Cenab-u Hakkin (cc) sebep siz icraatı ve bir muamelasine sır diyor. Adeta Adetullahın taalluk eden icraata biz. Zati ifade eden ki adetullahın arkasındaki icraatı ben diyor. Burada sır deniyor.

İş=39 da A. gayb ve Şehadetle zıd gözükentlerin, esma caribindeki durumlarında ikisi de aynı... burada sizin intikal ve kavramarıya göre size sır oluyor.

İş=70 de ruhun kanuniyet tarafına sır diyor

Br=348 de vicdan 2- asab 3- hiss 4- akıl 5- heva 6- k. şeheviyeye 7- k. gafabiye 8- kalb 9- ruh 10- sır Letaif-i aşere diyor.

S:719 da Hüsnün içinde lubhu,
nef'in içinde dârrı,
nimet içinde nikmet,
nurun içinde nâ'ri

barındıran yapıdır sirr. Hakikatlerinin zemini'dir sirr.

Buradaki gidlar, sirr zemininde tek şeydir. m. Arabinin yaşadığı hal, zemin.

ki "Renzeli Nüktenin Sırrı" da bunu teyid ediyor.

S:726 da burada başta olanın gaybatındaki hakiki haline sirr diyor. Zahirle batınını bir görebilme melekesi ve latifesi senin sırrındır.

m=245 da 6 sirdan bahsediyor. 1- nuraniyet sırrı (2 sirr)
2- Şeffa fiyet sırrı (5 sirr)
3- mukabele sırrı (1 sirr)
4- müvazene sırrı (3 sirr)
5- intizam sırrı (4 sirr)
6- itaat sırrı (6 sirr)

1 sorde de 6 sirr var. Alamba bir birlikleri varmı? (bu sira-

Kainatın idaresine bakar

25 söz: 527 + şualar: 658 + mek: 245

Isardaki
Besmele sırlarına
bakar S:8

İnsanın ruhunun
Sırlarına bakar

1 - nuraniyet sırrı	↔	(2 sırta)	↔	Allah'a iman
2 - Şeffa fiyet sırrı	↔	(5 sırta)	↔	Kadere iman
3 - mukabele sırrı	↔	(1 sırta)	↔	Kitaplara iman
4 - Müvazene sırrı	↔	(3 sırta)	↔	HASİK
5 - intizam sırrı	↔	(4 sırta)	↔	MELEKLERE
6 - itaat sırrı	↔	(6 sırta)	↔	Peygambere iman.

→ Kainattaki hakikat

→ (ağaç)

→ insan-ı Ekber
bakar

→ Nümunesi
İnsandaki
karşılığı

→ (çektirdek)

→ Kainat-ı süpürge
bakar

→ İnsanın iğdesindeki
leri ifade eden itikad
boyutu. (Ahlak)

→ vacib-ul vücud bakar

→ DEVAMI VAR.

S:527+m:245+f:658

Nuraniyet sırrı ↔

Seffaîyet sırrı ↔

Mukabele sırrı ↔

Muvazene sırrı ↔

İntizam sırrı ↔

İfaat sırrı ↔

Besmelenin sırlarına

2. sırro ↔

5. sırro ↔

1. Sırro ↔

3. Sırro ↔

4. Sırro ↔

6. Sırro ↔

6 ism-i özamına

Ferd ism-i özamına

Kuddüs ism-i özamına

Hakim ism-i özamına

Adl ism-i özamına

Hayy ism-i özamına

Kayyum ism-i özamına

Amentüye

Allah'a (cc) iman

Kadere iman

Kitaplara iman

Hoşre iman

meleklerle iman

peygamberlere iman

Devam

ediyor

→ Kainatın hakikat formülü-

→ Ağaca

→ insan-ı ekbere

→ Nümunesi in-sandati kars-ligina

→ Gâbirdeje

→ Kainat-ı suproya

iman esasları

Allaha iman

Kadere "

Kitaplara "

Hoşre "

Meleklerle "

Peygamberlere iman

iman esasları

Savm

Salat

Hac

Zekat

K-Şehadet

İslam esasları

5 İslam esasının

komplesi esas-ı

ubudiyeti komplesi

de 1 sayılır.

1-Allaha iman

2-kadere iman

3-Kitaplara "

4-Hoşre "

5-meleklerle "

6-Peygamberlere iman

7-İslamın esasları (esas-ı

ubudiyet) tamamı

7 Hakikat-ı İslamiyet

7 sini zatında
çım edip ifade
eden

الله أحد

altı ism-i özamın
altı nüktesinin yedinci
cisi (F=5)

insandati karehîyine sırr-ı ehadiyet'tir.

MUHİM BİR NOT: İmam-ı Ali (ra) insandı. R.Nurlar ise insan değil, Kuranın meli ve mucize-i maneviyesi olmasından kıyas edilemez. İ.Alinin gördüğü 6 ism-i özamın arkasına geçip 7 ism-i özamı A.Nur tesbit eyledi.

(2 gün uykusuz: 24-11-2009. Zeytinburcu)

تَسْبِيعُ الْمَنَانِي
devamlı okunup okunan
7 ayet (K:193)

İ:198 de Cenab-ı Hak (cc) kendine direkt bakan kendi zatının bir alametini insanda bırakmış. CPS gibi. Burada sır denir.

K:18 de İman kalbe, hem ruha, hem sirra, hem öyle letaife sirayet ediyorki...

Kalb + Ruh + sır + letaifler

Demek sır bu letaiflerden bir letaiftir.

Bir sirayet eden var. → iman

Birde sirayet edilen yer var → bu sır.

M:306 de Miracda (asm) efendimizin

Uzun mesafesiyle — mesafesizliğin

gitmesinde — ân-ı vahidde yerine gelmesi } sirri.

Mesafesizliğin A. şehadettek izni: Hem orada, hem aynı anda burada. Yoksa mesafesizlik, gitmek gelmek aynı oluyor.

Basti zaman ↔ tayy-ı mekânında sırlarına Cami mirac.

Bir anda ki ân-ı vahidde tüm kainatın asm min aleminde olması; hem asm efendimizin nuraniyet, şeffaflığı, itaat, muhabele, intizam ve muvazene sırlarının doruk noktasındaki hakikatın ifadesidir mirac.

M:393 de namazın içerisindeki \bar{v} daki hakikat, insanın sırrını alakadar ediyor. Namazın hakikatına insanın sırrı muhatap oluyor. İya namazın hakikatı insanın SİRR AYNA-SINDA cırayan ediyor. Bu bütünlüğün adı sır...

M:450 de Uluhiyetin sırrı olan = niyaz + mahiyet

Uluhiyetin hakikatına

varmak için aleminde

sırrındaki niyaz ve mahiyet hakikatlerini uyandıran layım...

L:70 de "Ekseriyet-i mutlaka ile dâlat ve şerr, menfidir, tahribkir ve ademîdir ve bozmaktır."

Demek ekseriyet-i mutlaka böyledir. mutlak değil, çöpüsu...

Demek dalaleet ve şer ortaya konan hidayet ve hayıra ziddeler. Yani bu sistemin karşılığıdır. Yoksa şeytan muzil isme mazharıdır. Dalaleet + şerler ⇒ Mutlak kötü değiller, etkisiz-i mutlakları tahrib ve edemdirler. ve bozmuşlardır. Küfür imana hizmet eder işi: 164 de S: 530, 31 de ince remizli bir mesele ve de Remizli bir noktada bunun hakikatını iğretlerini bahsediyor.

Mütesile bu sırrı anlamadıkları için Halk-ı şer şerdir demişler (L: 76 da)

L: 165 de Uhuvinin sırrı, eylem olan uhuvet dusturlarına vusmak. Yaptığın eylemin hakikatını sırrında zerk olup yaşamaktır. Sırrında hakikatını yaşoyuntar, çeşitli şeylerden aldıkları zerk gibi zevklenirler.

Bmes: 180 de sırr ile mümin ta A'dem (as) ile bapı furdı gibi, kainatın hakikatı ve mahiyetiyle de bapı var oluyor. Bu insan bu sırrıyla kainatı ruhunda hisseder. Nasülki kılı çetsen, tırnığını çetsen, ipne batırsan nasıl hissederse; müminde kainata ve müminlere karşı böyle bapı vardır. Ontara dokunulsa ipne batıyormuş gibi bu mümin o sırr ile hisseder. Bu bapın adı esmanın cilve, cemal ve naksidir. Sırr ise sıfata batıyor. Galiba zati sıfata batıyor. Zati sıfatlarda: Kudem¹ + Bekat² + Sahdaniyet³ + İduha⁴ leftin havadis⁵ + Kıyam-ı binetsihi⁶ + Lüçud⁷ + Telvin

Bmes: 187 de melekutiyet-i esyaya sırr diyor. Esyanın bu tarafına sırr diyor.

Bmes: 213 de hakik-i mücerrede-i ilahiyeye sırr diyor. Demek herkesin her şeyinde sırrı vardır. Cenab-ı Hakkın (cc) sırrı varki bize de sırrından sırrını tealli ederek vermiş.

Bmes: 216 de Ustad hz'leri kalbinin derinliklerinde sırrı hissediyorum. Onu izah etmeye kalbimde bir saik hissediyorum. Buna talifemi dersin, saf feriz. enerji koridorurum dersin.

Robbiye kâfî derece ve numaranı dersin...

Bmes:473 de Hadis-i kudsi sirra kâfiyon

Bmes:534 de Mu'tezileler sirri anladıklarını.

Bmes:538 de Hayvanların ruhlarının kâfi kalacığının sirri olduğunu. Bunu her ülema ve alimi anlayamamış. Yok olacağına yanlış olarak hükmetmişler.

Bmes:574 de Berzahların tafassutu ve kabiliyetlerin tefavütü ile beraber

celevat-ı esma renklerinin mazharlardaki } zillî ve asli
kullî a cuzî

tenessüvünden ileri geliyor.

Bunlara sirr vesile oluyor.

K=84 de Sirri kalbler görür. Abulla görülmez.

E1=244 de Hakiki ihlas sirr olduğu, yani sirr-i ihlas olduğu.

E2=80 de Bir hakikatin kalblere tesir etmesinin en büyük sebeplerinden biri şahsın ortada olmamasıyla olur. Ki direk Cenabı Hakkin (cc) devreye girmesi insanın sirrinin ortaya çıkmasıdır.

E2=151 de Ayetlerin arka tarafında beraber olmaları, birbirinin teyid etmeleri ve gerh ve izah etmeleride sirr-i kuranıdır.

E2=189 Ayet-i Kerimler ve dualarda sırlarımızın karşılıkları var. Hem şefkat sirriyle teallüm geliyor. Şefkat niye sirr?

E2=190 de Şirket-i maneviye sirriyle diyor.

E2=242 de ihlas sirriyle diyor. Demek ihlasın arka tarafı sirri dayanıyor.

Hf:63 de Hakiki ihlasa tesanüd ve meşveretin sirriyle. Bunların arka tarafları ve insanların sırlarını tahrik ve tatmin ve sırlarını uyandırmasıyla muthis sirri sahip...

STİ=23 de insanın mahiyetinin sonsuz olduğu. Mahlûkun mahiyeti nasıl nihayetsiz olur. Bu cihetle bile ezet ve ebed nuruından medet alır lâzı de anlaşılıyor.

Bu ne demek "Beşerde hayvanın aksine olarak, kuvvî"

ve müğul fibraten tahdid edilmemiş" Yani nihayetsiz. Nihayetli insanın nihayetsiz denarını nasıl olur. Bu cihette insan cihve-i ferdi göstermiyormu? Mahluk ne kadar da büyük olsa mahiyeti sınırsız olamaz. İnsanın mahiyeti sınırsız ise, insanın bir tarafı varki mahluk değil orada ME'CEL' udu. s=562 de Cenab-u Hak, tecelli-i zâtiyle ve esma-i hüsnanın azamî mertebede nev-i insanın manen en azam bir ferdine, tecelli azam tezahür ederdi; bu tezahür ve tecelli, SMİ'ac-ı Ahmedî (asm) sırrıdır ki, onun ve layeti, risaletine mebbe olur.

Peygamber asm efendininin sırrında bu. Zatına ve bütün esmanın bütün mertebisine mazhar olması ki, Muhammedin sırrı olan Ahmed (asm) deniyor.

Muhammedin sırrı Ahmed de diyebilirsiniz.

Bmes:223 de sırrının en dakik ve gizli sırlarını işittiyi ve kalbinin en ince âmâl anıyullarını istah edebildiği akıl ve hayalinin temennileri olan

s=359 da Cenette sırr latifesinde tahmin edileceği...

s=674 de Kalb ve ruhun ve sırrın derece-i hayattarına çık. Dernek sücut-u harisileri var. Çünkü girilebiliyor.

L=161 te Hakiki, samimi bir ittifakta arka tarafta aynı oluyorlar. Yani şakı-i manevide tek suud olunuyor. Apastak de- tay çekirdekte, dünyadaki çeşitlilik güneşte tek o kuyu gibi..

Bmes:332 de Sırra cevap veren ehadiyettir.

É=216 da Sırında sırrı var.

s=562 de Sırr akrebiyet-i ilahiyenin inkışafına bakar. Akrebiyetin tahakkuk ettiği yerdin. Ruh (galiba) kurbiyete bakardı umumî caddedir. Çünkü bu cumlenin başı "Nur-u azam olan risalet ise, akrebiyet-i ilahiyenin inkışafına sırrına bakar"

s=499 da Zid ziddinde olmakla beraber hükümlerini Kur'anla beraber, aynı yerde beraber bulunabilmelerinin zemini sırr latife si veya onun kainattaki ifadesi...

S:573 de Sırrın Şuunat-ı zatıyeye bakıyor. Çünkü 24. mektubta tabirinde acaz olduğunu 7 özellik bahsediliyor. Aynı kârun "her cernat ve kernal sahibi, kendi cernat ve kernalini görüp göstermek istemesi sırrınca"

Daha önce sırra zata bakıyordu.

Daha önce yine esma ve sifata da bakıyordu.

O zaman buradan anlıyoruz ki: Her esma + Sifat + Şuunatın M-Zatıyenin insana akrebiyet-i ilahiyeye bakma zerrini sırrınıdır.

L:327 de Umum ummetin içledikleri hasenat bir misli

"Es-sebebü fe-l fail" sırrınca, Zati Ahmedîye (asm) sahife-i hasenatına gestipi gibi; ...

Umum ummet hergün ettikleri salavat RUSUNIN kati makabilyeti cihetiyle, o hadız duaların iktiza ettiği makam ve mertebeyi düşünmekle, Şahsiyet-i maneviyeye-i Muhammediye (asm) bu kainat içinde nevî bir güneş olduysa anlamlar"

Demek emelimiz Ahmed (asm) → geçiyor.

İtikadımızdan hasıl olanlarda Muhammed (asm) geçiyor.

Bir başka deyişle

Allah (cc) canibinden efendimizin ayine-i ruhunun adı Muhammed (asm) ki akrebiyete bakıyor. Ve Resuldur. Sırra bakıyor.

Başariyetin, ummetinin Allah'a (cc) ayinedarlık ettiği ayine-i ruhunun adı da Ahmed'dir (asm) ki kurbiyete bakıyor. Risalete bakıyor. Kainatın ş şahsiyet-i maneviyeye-i Muhammediye (asm) güneşi olduğuna bakıyor.

Mu:33 de Sırrın sırrındadır

Sırra bizdeki zata bakılıpı

Sırrın sırrında, bu bizdeki sırrı veren zatan verme mertebesi, hibrati, akrebiyeti. Sırr olan sırrını sana verdi. Vermekle kendini ayan etti. Balda bir bal akıtır... sırrı... Sırr olan zata, kendi varlığı zaten sırr. Birde onun sırrı var. Nasilki insan bir sırr. Birde ~~Bir~~ sırr olan insanın sırrı var...

S=343 de bir fiil vesovir iğriden, netisten söyle söyle denge de sen iğriden tutsan sırta inkilab eder.

S=136 da (asm) etendimizin ta kab-i kavseyne rabbyle görüşme si ile faret-ül ayn'da yerine gelmesi sırrı...

Nihayetsiz budiyeti, nihayetsiz akrebiyetin aynı anda aynı yerde, ikisinde hakikatlarını ve hükümlerini koruması sırrı...

S=8782 de Birbirine zıd gibi görünen esmaların hükümünü bozmadan bir irsaatda bulunabilmesi sırrı...

Yani lezzet-i hayat içinde } elem-i mert
ism-i ko }
hara katı }
Rahman }
isminin }
ciltlerini }
Sürur ve vısal içinde
elem-i zeval hakkındaki

m=484 de istinmanın sırrı teir ettipini

m=485 de gurubetin insanın sırrını tahrik ettipini

m=498-499 da herşeyin ifrat ve tefritten azade olarak vasat mertebesi sırrı gibi teir ediyor. Ve vasat mertebesine sırrı iğredir-gini. İçerisinde sırrımızın karşılığı olduğunu.

m=443 de "zevkî, hâli ve bir derece şuhudî hakikat-i imaniye ve Kuraniyeye mezhariyet"

Demek kuran canla ve ruhludur. Ki şuhî hakikat-i imaniye ve kuraniyeye mezhariyetten bahsediyor.

Bu şuhud mertebesi ilmi değil. Onun 3 derece ilerisi ki ilmi → zevkî → hâli → şuhudî diyor.

ilmi olmaydı ilmel yabın denirdi. Buda bilmek mekâmıdır.

L=160 de "ihlasın sırrını kendinizde yetkeltirmek"

ihlasın → hakikati var
↓
mahiyeti var

Sırrı var.

Bu sırr nasıl sırta yetkeltirilebiliyor. Demek mahluktu. Adı sırr'dır.

Çünkü bu sırr denmesinin çöle hikmetinden bir hikmeti: Kişiye ve karşıya olğan ütü teir ediyor. Esbab üstü ve arkası demektir. Bir sebeplerle teir edersin. Birde sebepsiz teir edersin. Karşı tarafın sebeple alacağı alıcıları var. Sebepsiz alacağı alıcıları var.

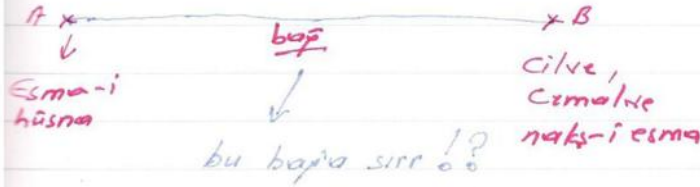
Hani insan bakan bu şeyden etkilenir. Fakat sırrını bilemez. Şaşırır. Çünkü sehipsiz, sibilizte tesir altında kalır. Kişi sırı ererse, karşıyada sırrına hitab eder.

Herhalde Cenab-ı Hakkın (cc) ben ve biz dediğinde, sehipsiz icraatına ben diyor. İşte onun bizdeki karşılığı...

İnsanın yapmış olduğu harekete alem-i gaybatın karşılık verilmesi sırrı...

L=334 de Burada olan cilve, cemat ve nakş-i esmanin, alem-i melekutdaki hakikatına sırr... bu alem o hakikatların ifadesi. Bu alemdeki hakikatların ortasındaki uçlarına sırr...

L=376 da Cilve-i esma ile → Esma-i hüna arasındaki bağdan hasil olan, ve eyleme daha dönüşmeyen hakikat. Yani

S=573 de "ve ondaki halet-i kudsiyeyi başkasına sirayet ettirmek için kelamıyla tahtif edip, fermanıyla tarzif etmiştir" antika tarafı: başkasına sirayet ettirmek için. (casm) efendimize o kudsî halet-i ruhîyeyi verdi ta onu (halet-i kudsiyeyi) sirayet ettir...

S=618 de Şahidiyet; esbab ve vesait altında ve bir kanun-u umumî sûretinde tasarruf eder. Ehadiyet bunun zıddıdır.

Diyebiliriz ki:

Şahidiyetle → Perde altında → Kanun-u umumî sûretinde → Ehadiyetle → Perde ortasından → Kanun-u hususîyle (hususî iradeyle) →

M=245 de eşyanın melekutîyet cihetine. bu taraf nokta-i nazarla bakılırsa oralar sırr...

M=248 de "Şu kainat Sanî-i Zülcelalinin nur olan bütün sıfatıyla ve nuranî olan bütün esmasıyla, tevecüh-u ehadiyet sırrıyla, nuranî beyanla öyle bir tecellisi varki; hiç bir

yerde olmadığı halde, her yerde hazır ve nazırdır"

2. harika esma kaynağı burası.

1- Biliyoruz ki esma sıfattan çıkıyor.

Sıfata → "nur olan bütün sıfatıyla"

"nuranî olan bütün esmasıyla"

diyor. Demek [↑] kaynağına nabzetini, oradan çıktığını, onuruz ifade edilemeyeceğini diyor.

[↑] → mensubiyet getirdiğinin isbat ki s:3 da insanî bir miraç olur da eldyû gibi.

2- Her bir esmanın tecellisiyle o esma o yerde tecelli ediyor ehadizetle olursa her yerde hiçbir yerde değil... sırrı ehadizetle olur. Bu sırrı ehadizetle oluyor.

M=330 da "marifetullah'a varmak için yolların seriyeleri.

ilm-i kelâm → Tasavvuf → Kur'an-ı Hakîmden doğrudan doğruya veraset-i nübüvvet sırrıyla alınan marifet en üstün oluyor.

M=384 de nuranîyet sırrıyla:

nuranîyet: birşeyin melekutîyet ciheti. Yani yaprakın, çiçeğin nuranîyeti çekirdeğe geçmektir. Çekirdekten artık ojeanın her yerinde hiçbir yerinde değildir. Çünkü mekân ve zamanın zarfından sıyrılmışın. Maddenin esli nurdur, esirdir. Ceseden burda iken ruhen melekutîyetine, enerji esir veya madde-i hayat boyutuna geçerse, artık dîn, bûdün, küçük büyük, burası orası gibi maddenin, mekânın ve zamanın sıfatlarının kayıtlayıcılığı olmaz.

Her bir esmanın özami tecellisine mazhar olmuştun, o esma bir anda nerelerde ise sende oradadır. O sensin. Sen o sun. Misali Ferd ism-i özamına mazhar olan zut, bir anda her yerde olabilir ruh hassasiyetine sebebi olunuyor. Çünkü ordi beşeriyetten sıyrılmış, ferd ism-i özami, yani ruhun esli olan ism-i özam isminin içinde. O ismin içinde ne ayımsın ne de gayrısın oluyor. O zaman o ismin tecelli ettiği yerlerde Allah'ın (cc) ismiyle olabiliyorsun. Oye şart ki o ismin

mahteri miktarın kadardır. Çünkü o isim nihayetsiz meratibi var...

L=17 de (asm) efendimizin aynelyakin bütün hayatını ve de savaşlarını görmek, o halete girmek için şartı: "bast-ı zaman" a girmek lazım. "tayy-i mekân" da ayrı bir sırr. Birisi zaman, birisi mekânın ve nurları, eselleri...

L=129 de Ustad Hz 'leri bast-ı zaman oldığını sarıten kendisi için söylüyor. Ben şimdiden görüyorum ki kefenimi giydim. Gıyecğim demiyor. Keşfen demiyor. Görüyorum diyor. Şimdiki zaman kibini kullanıyor.

L=215 de Hastalık sırıyla tutulmuş karamıyor.

za'if-ü ezelden } gelen dua kabule daha yakındır.
fezellülden } Tanı uzak değil.
ihtiyaştan }

L=282 de bu alem-i fani ve alem-i şehadet ise alem-i gaybi ve dar-ı bekaya bir perdedir. Perde 2 manada kullanılıyor.
1- Hakikatların ortaya konup yansıdığı zemin. Demek ki perde ortaya çıkarma manasınca.

2- O hakikatların en kesif urantısı olan alem-i şehadet onur orten perde. İşte buiki gidd hakikatleri zatında cemedilmesi sırrıdır.

L=325 de " Hem cihet-i ehadiyet sırıyla, en küçük bir zihayat mahluk, kainatın bir misal-i musajgarası ve küçük bir fihrîtesi hükmünde olduktundan" ...

devam ediyor. Nasıl o zihayat mahluk kainatın bir misal-i musajgarası ve küçük bir fihrîtesi hükmünde oluyor?

Çünkü; vahidiyet ve vahidette parçalar ve onun sahibinden bakılıyor. Ehadiyet ise m. Zatiyyeye bakıyor. Orada birliklerin birliği felan yok. Orada hiçbir esma → Sifat ve şunat yok. O zattır (cc). İşte o zattın sırrı olan e ha di-

zatenin cilvesini zihna koyunca; bundan aşığı olan
Ş. Zatiye & Sifat ve esmayı da içine koymuş oluyor. Üstüne
sıfırla bitirene ilk okul diploması istenmediği gibi. Zaten cilvesi
ki buna cilve-i ehadîyet deniyor, varsa artık herşey orada
var demektir. Bu cilve-i ehadîyetin konulabilmesi için zemine
lazım. O zeminde sır zemini.

L=346 da mevcudatı adından çıkarıp, vücudda devam et-
tirme ve mevcudatın keyfiyat ve ahvalinde birer silsilelerin mer-
kezi ve santral derejeli hükmünde olan sırr-ı kayyumîyetin
uçları kopuludur.

L=440 da faaliyetin herbiri bir lezzeti netice vermesi: sırrıyla
faaliyetin ruhda lezzeti netice veriyor. Lezzet ruhanidir. Fa-
aliyet hissidir. ve de fiili ve fiiridir. Bunlarla onu kopul-
ması sırrıdır.

Lezzetlerde ruhanîler bakıyor. Lezzetlerimiz Şuunatımızda
karşılık buluyor.

Ş=809 da herşeyin arka tarafı güzeldir, yolların cemi olma-
dığı için bizim için sırlar alemileriyle doludur.

Bmes: 337 da sırrımızda geçmişe ve geleceğe zantla, fikren de
pil hakikat olarak geçiliyor ve fikren, hissen ve fiilen yaşa-
mıyor. Bu vahim seviyesi değil, şuhuddan daha gerçek ve
hakikat.

B=124 da Tesanüd ve uhuret ve ihlasın hakikatını ruhumuzun
sırrı latifesinde hissedilip masedilirse o müthiş güç ortaya
geliyor. Bunlar sırrı zemininde, latifesinde hissedilmesi hakikata
inkilab etmiş oluyor.

H=48 da 'o sıdk anahtarlarıyla' diyor. Demek herbir his ve duy-
gunun anahtar olduğunu, bununla karşılığını bulmasına sırrı
diyor.

okundu

E=147 da imanın şubhesiz ve vesvesesiz mertebesine çıkmakla
sırr-ı akrebiyete ve vesvese-i nübüvete bakıyor.

Bu da " hakikatın derecesinde vicdanî ve hissi, bir derece

şuhudî olan HAKİKAT-I İNSANİYE HARİTASINI ve enaniyet-i beşeriye fihrîtesini ve mahiyet-i nefsiyesini mütalaa ile,"...

İmanın işerîpi = 1- Allah'a iman 2- melekeler...3, ...4, 5...6...
imanın 6 etken-i imanîyesidir.

Bununda hakikatıykin inçitebesi ne demek. ŞUHUDÎ olan...
diyor.

Bu nasit olacak. 2 kimselere olur?

1- Veraset-i nübüvet hamamelerine bakarki asfiya-i müdattikiñ yoludur. Bu yolda olanlarda SIRR-I AKREBİYET'i inkışaf eder. Bu yolda kurbîyet değil akrebiyet-i ilahiye var.

- 1) Bu makamda mahiyet-i insanîyeni mütalaa edebilirsiniz diyorsun.
- 2) enaniyet-i beşeriye fihrîtesini mütalaa ediyorsun.
- 3) hakikat-i insanîye haritasını mütalaa ediyorsun.

Bu 3 hakikata mahariyetin adı hakikat-i imanîyeyi şuhudî-i imani deniyor. Kurbîyetin velayetiyle şuhudî değil. Bu veraset-i nübüvetin sistemiyle olur.

Hem hangi makamın hangi tarafında gereceksin.

vicdanî → hakikat-i insanîye haritasını
hissi → enaniyet-i beşeriye fihrîtesini
şuhudî → mahiyet-i nefsiyesini mütalaa } imanın vesvesesiz ve şüphesiz ^{merit basım} şikar. Bunlarla.

sirr-i akre-

ve veraset-i

biyete bakarki, **nübüvete bakıyor.**

sirr-i ehadiyetle ifade edilir.

m=51 de "nübüvet, veraset-i nübüvetteki velayet, sirr-i akrebiyetin inkışafına bakar"

Demek veraset-i nübüvetteki velayet ayrıdır.

Diğer velayet ayrıdır. "Velayet-i süüre ise, ekseri kurbîyet esası üzerine gider. Bir çok merâtibde seyru-ü sülûke mecbur olur."

Bir ara notu

Sıra ehadiyet; kendini hiçbir vasıflandırmadan zatının bir nurudur. Bununla sana bütünü masedip hissettiyor. Butunun arkasından bakmayı sana vermiş oluyor. Parça parçalarda boymuyor seni. İzlenecek yolun sonucunu sana boylanmış. İzlemek iki manadadır. 1- Seyretmek 2- Medfinesine varmak için alametlerle yoluna devam etmek. İzletirse farkındalığın da artıyor. İnsanı en çok yoran farklı farklı düşüncelerin tesirinde kalmaktır.

Butunun farkındalığıdır. Bütününi görebilme. Bu da ana gelebilmeyle mümkün. Anda olursan mazi ve müstakbelede hakim olursun. An insanı bütünlük veriyor. Ki Cenab-ı Hakkın (cc) görmesinin ismine girerek oradan bakma imkanı veriyor. Bunun tersi sefil olmaktır, bir kareye ve resme mahkum olmaktır.

Ses yoksa kelime de yoktur.

Şuurlar duygularını, hislerini ve latifelerini besledipin zaman meleklerini, melekütiyet cihetinden sesleri duymaya başlarsın. Hayatiyetin zahirde nefes giriyor → çıkıyor. Bundan anlıyorsun ki yaşıyor. Bu kadar ciddi hakikatin varlığını küçük işaretlerle boylar. Bu da an an anlarda oluyor.

Kendini tanımak, uyanmak hayat^ı olduğunu bil. Zihde şokluktur. Merbute olup farkına varmak, varlığa bakmak. O zaman görürsün ki alemi parçası değilsin.

Bakir kable çarpmaz. Elektrik geçince çarpar. Onun sıfatlarının tesiri de kulağın su buharlaşmaz.

Hayatin içeriğinde ölümün hakikati var olduğu gibi, ölümün içeriğinde hayatın hakikatları var.

Manayı izlemek; kendini dışardan seyretmek. Onun ecribinden kendine bakmak. Anne karnında iken orada olduğunu biliyordun. Doğduktan sonra hem doğduğun hem de anne karnını sildiğini anlıyorsun. Doğmadan olduğunu yarıda biliyordun.

Zayıflıkların yaşama hayata vaskiler. Kaviler ise dunun tersi olduğunu dars etidüler.

L-338 da Cam ve katre suda güneş bulunduğuna gibi; kainatı ihata eden Esma ve Sifat-ı ilahiyenin cihetleri beraber onda tecelli ediyor. Nerede? Sırr-ı Ehadîyet'de. Sırr-ı Ehadîyet kainatı ihata eden Esma + Sifat-ı ilahîye cem olmuş hali.

S-616 da bir kanun-u emri ile ağaca yaprakları, meyveleri, bir anda, bir tarafa tarafa bulaylıkla sermukemmel olarak bir tek merkezde teşkili ve tasviri gibi, koca kainat dahi o kanun-u hakikatın ve o sırr-ı Ehadîyetin bir mazharı, bir meydan-ı celevanıdır. Kanun-u teşekkülü ağaca nasılsa; sırr-ı ehadîyetde kainata öyledir. ve kainatın kanun-u teşekkülü ve çekirdeği olan sırr-ı ehadîyet insanda da ucunu ve hülasasını koymuş.

B-264 da sırr-ı ehadîyetle, herşeyi Qıssat kubza-ı ru bu biyetinde tittiyünü

M-455 da Ubudiyetin esası; niyaz + Şükür + tazarru + husu + acz + fakr + halktan istiyona cihetiyle o hakikatın kemale maharomdur.

M-51 da sırr akrebiyet-i ilahîye bakiyor. Ounta açılıyor.

S-129 da hayatın sırr-ı hakikati,
 Tecelli-i Ehadîyete
 +
 Cihet-i Samediyete } ayneliktir

hayatın sırr-ı hakikati → aynadır.

Bu aynada tecelli-i ehadîyet + Cihet-i Samediyet görünür.

L-336 da Alem-i gayb — yani — mazi ve mustakbel — yani — geçmiş ve gelecek mahlukatın hayat-ı maneviyeleri. olan = intizam + nizamat + malumiyet + meşhudiyet + taayyün + evamir-i tekviniyye. intizale muheyya bir vaziyette bulunmalarını sırr-ı hayat iktinza ediyor.

Hayat-ı maneviyec = intizam + nizamat + malumiyet + meşhudiyet + taayyün + evamir-i tekviniyye intizale muheyya

hayatın sırrı hayat-ı maneviyeyi iltiza ediyor.

1- hayat var 2- bir de sırrı hayat var.

hayat kendini söyle söyle ifade ederken;

sırr-ı hayatda kendini hayat-ı maneviyeye şetlinde ifade edilmesini istiyor.

Dikkat edersen hayat-ı maneviyeye = 1- intizam

2- nizam

3- malurniyet 4- meşhudiyet 5- taayyün 6- evamir-i tekviniyeye imtisal.

6 sırasının bir araya gelmesinde hayat-ı maneviyeye doğuyor.

Buda sırr-ı hayatın bir ucudur. Bir uzantıdır.

Acaba ⇒ 1- intizam → intizam → ism-i hayy → melekeler

2- nizam → muvazene → ism-i Adl → Hazire

3- malurniyet → Mulabele → ism-i Hakem → kitaplara

4- meşhudiyet → Feffafiyet → ism-i Küddüs → Kudere

5- Taayyün → Nuraniyet → ism-i ferd → Allah'arınan

6- E. tekvineye → itaat → ism-i kayyum → Peygamberlere

manevi hayat

(alem-i gayb. yani

mazi-müstakbel. Geç-

miş-gelecek. mahlukatın

hayat-ı manevileri şu anda

de varlıklarını sırr-ı hayat

iltiza ediyor.)

Kainatın
hakikat
förmülü

Kainatın
mahiyet
förmülü

Kainatın
haritası

S:378 de Kuran \Rightarrow Kulübe \rightarrow kut + Gıda
 Ukule \rightarrow kuvvet ve Gıda
 Ruha \rightarrow mâ ve Ziya
 Nüfusa \rightarrow deva ve fîta

} olduğundan
 Hsandır-
 maz.

Kuran dersleri bunları bastığı için uandırmıyor.

L:110 da - Kainatda en mühim hakikat ve en kıymetli mahiyet
nur vücud + Hayat + rahmettir.

bu 4 şey perdestir, vasıtasız, doğrudan doğruya kudret-i
 ilahiye ve meside-i ho'ssa-i ilahiye bakar

L:165 de ilginç bir tesbit yapıyor.

sirr-i ihlas ile iştirak ve
 sirr-i uhuret ile fesonid ve
 sirr-i ittihad ile fessik-ül mesur

Ni:21 de kainatın hikmetinin sırrını \rightarrow sirr-i iman alıyor (1522)

1534 \rightarrow S:532 de sirr-i imtihan ve sirr-i teklif ile diyor... ali ile
 sefil ruhlar birbirinden ayrılır.

1535 m:93 de Çünkü sirr-i imtihan ve hikmet-i teklif ihtiza
 ederki, akla kapı açulsun ve aklın İHTİYARI ELİNDEN alınmasın.

Burada aklın ihtiyarı diyor. Demek ihtiyar AKLA baktır.

1558 S:270 de Zihaar bir sirr-i insanî
Zinur bir lakife-i Rabbanîye,

fitratan ebediyeti isteyen
 +
 Ebed için halkolunan
 +
 Ezelî ve Ebedî bir Zâtın oyması olan
 +
 nihayetsiz derecede nazik ve tetafetli bulunması

1632 \rightarrow m:296 da sirr-i Kurandan bahsediyor

1669 da \rightarrow L:276 Birbirinden gayet uzak iki adedin sirr-i münasebeti.
 Yani burada soğan \leftrightarrow melek ziddetler. Sırlar aleminde eşit sesizdedeler...

1686 → m: 304 de melekelerin Hz Âdem (as) inkiyad ve itaatini ve Sırr-ı Sücudunu gösteriyor.

sırr-ı sücud ? çok önemli.

1718 → s: 587 de Akla kapı açmak, ihtiyarı elinden almamak. sırr-ı feklif iktiza ediyor.

Burada da ihtiyarı ele koyuyor. Elden maksad galiba akıl olsa gerek.

1776 → L: 239 da " O vakit nur-u Kur'an ile sırr-ı tevhid, şu gelecekte öirette inkışaf etti"

Nur-u Kur'an diyor. Kur'anın nuru diyor. Kur'anın ziyası demiyor. Ve bu mevzu itikadi anlatırken kullanıyor. Özaman Kur'anın nuru akla bakıyor. Akli mevzuları işlerken, veya değişik mevzu larda akaid bid işlerken bunu kullanıyor. Kur'anın ziyası da dikkat edilirse ruha, kalbe ve sırr tarafına daha çok bakıyor.

1778 → ş: 11 de " sırr-ı Kur'an ve nur-u imana bildim"

nurun akla baktığını L: 239 da ↑ da da geçmişti. Nur akla bakıyor.

1785 → ş: 17 de Sırr-ı tevhid imdadına yetmişti, perdeyi açtı'

sırr-ı tevhid perdeyi açtı.

1817 → m: 373 de sırr-ı Ehadiyet ile, şeriksiz vahdet-i Kububiyeti;

hem nihayetsiz kurbiyet-i ilahiye ile, nihayetsiz bu'diyetimiz olan

Rabbi nas → İslamiyet hakikatına

meliki nas → Hakimiyet-i şeriatına

ilahi nas → Ahlak-ı aliye.

Hakikat-i İslamiyet → 6 iman esasları

1 (esas-ı ubudiyet olan 5 İslam

esasları)

+
7

Sırr-ı Ehadiyet ↔ Allah-ü Ehad

Sırr → Allah' ism-i Azamına bakıyor.

'Allah (cc) kâfir' → Zât-ı Akhese delâlet eder.

→ ism-i camii olduğundan Esmâ-i Hüsnâ adedince terhidler içinde bulunur.

netice sır → Allah'a (cc) yani zata bakıyor. İnsandaki karşılığı ise; Zatin bîadeki karşılığı...

61 → L-161 de "Bu sırrın sırrı şudurki"

kardeşlerinin gözyle de bakabilir ve kulaklarıyla da işitebilir

Benim görmem arkası sır... bu da basir sıfatın cilve, cemal ve ekst...
Zununda sırrı ise Şuunat-ı zatıyeye bakıyor. Demek samimi hakiki ittifakta ki; Hakiki → Esmaya } bakıyor.
Samimi ise → Sıfata }

Demek bu sırrı yakalayabilen Ş. Zatiyeye ayine olabilir. Çünkü gözün basir sıfatından geliyor. Onun ayinedarlığından ben bakarım. Şuunat-da ise benim, Senin ve onun diye bir belirleme yoktur. Demek belirlenmiş Sıfat ve Esmada var...

Bu makâm nasıl kazanılır? ↓

1876 → S:320 de Enarıyeti bıraksa,

hayri ve vücudu terfik-i ilahiyeden istese,

şer ve fahriyeden ve

netice itimaddan vaz gesse,

istiftar ederek tamabd olsa;

o vakit

يَسْتَلِمْ إِلَهُهُ رَبَّهُ
يَسْتَلِمْ إِلَهُهُ رَبَّهُ
يَسْتَلِمْ إِلَهُهُ رَبَّهُ

sırrın marhar ekis: Bu 5 kazanılmış sıfat seni Ş. Zatiyeye ayine eden

Bitiş: 14-12-2009. Z. burnu

Tuz konuldu, ekme konuldu,

2254

Etzeme konuldu, tuzluk, elverişlik ve dipo kazanmış ve. Sır lütfine sine sır konuldu için sır denmiş a lutfiyeye. Konuların ismini ve ne zaman konuları konulduğunu yere uygun olmalı.

Hacra alakalı notum:

Yahwardiyimiz Allahı tanımlıyoruz ki...

- istememiz gerekenlerin ne olduğunu bilmiyoruz ki...
- Neyin nerede nasıl faydaları olduğunu bilmiyoruz ki...

Tavaf: Sonsuz alemde sınırsız bakar. Fikrin hareketin simgeselliği ni gösterir. Hucra simgeselliğini gösterir.

Kubenin içi boş: Hiç bir belirteniz yok. Bu da enayi simgeliyor.

Tavafta hareketi: Bir yerden bir yere hareketi gösteriyor. Yani bir yerden uzaklaşmaktan başka birşeye yakınlaşmaktır.

TALİKATTAN

Ayne alem-i misalin penceresidir. Düşünki aynaya sınırsız tek şeyi yansıtır yaraldım, doğdum, daha yer kalmadı dermi? O ayna parçasına nihayetsiz şey koyabilirsiniz. İşte bu cihetle aynae eşyaya zarf olmuş olur. Aynen bunun gibi, zihin dahi mültiyetli cihetle 'alem-i gaybin bir penceresi' iken, harikate kendisi mevcuttur. Zira, zihin denilen şeyin kendisi bedenden bir et parçasındaki ya kafa içinde, ya da göğsündedir. İşte bu da, aynae gibi eşyadan alınan renk ile süstenip enunla vasıflanıp keyfiyetini aldığı halde melekutiyeti itibariye gayet geniş ve derindir ve hakir... İşte zihin, eşyaya ma'ruf (zarflanmış, zarfa kenan, muhaleza edilen) olduğu haysiyetiyle, yani eşya enun zarfı olduğu nazara alınır bu defa ma'lum mefhum ve medlul vasfını alır. Aynı zamanda bunların müdarifi (eş anlamında) olan ma'na müsemma ma'kul ve maksud gibi keyfiyetler de olabilir. İşte mantık ilminin mevzuu da budur.

(Yani: Zihni eşya içine alırsa, zihni küşetirse, o zaman zihin ma'ruf olur (eşyanın içinde olan) olur. O zaman zihin ma'lum + mefhum + medlul + ma'na + müsemma + ma'kul + maksud vasfını alır zihin).

Rububiyet - Ulubiyet

Ş:19 da "Güneşin azamet-i nuru ve
kibriya-yı ziyası,"

"Rububiyetin azametine dokunur ve
Ulubiyetin kibriyasına ilşir ve
Mabudiyet-i mutlakemin hayriyetine dokundurur; ve celalini
mütessir eder"

nur → Azamete → Rububiyete } bakıyorlar.
ziya → kibriyaya → Ulubiyete }

Ş:20 "her bir fiil-i Rububiyet ve
her bir cilve-i esmâ-i ulubiyet"

Sırr-ı ehadiyet merkezden bakma makamına çıkarıp, olay-
ların sırf "akıcılığını değil, tersinde gösteriyor. Nasıki melek
olaya farklı bakıldığını gibi, şeytanda olaylara ters yönden
bakıyor.

Sırr-ı ehadiyetin O'ndaki senin ortaya çıktığı yer.
Gölgeyi görüyorsan yüzün güneşe ters düşmüş demektir.

Gölgesini gören arkasını bakandır.

Kabul etmek yerine koymaktır.

Hıruna hayatını verebileceğin bir davan varsa hayatın anlamı
var demektir. Hayatta kendinden daha değerli birşeyi olmayanın
hayatta tutunacağı kalmamış demektir. Hayatın anlamlaşması
demek depresyona girmektir. Buradan çıkmanın yolunda
hayatta tutunacağın bir dalının var olmasıyla mümkündür.

Cesedi hakikata bağlayan ruhtur. Ruhun yönü karsıya,
hedepte olmalı. Kendine dönük olursa kendinde boğulmaktadır.

EYLEMLERLE DİKKAT!

Aşk karakter uyumsuzluğunu göster, farketmez; olan değil, olması gereken en az 20 maddeli gözle muhatap (isabetli) karakterize etmek neredeyse imkansızdır.

Drepmeye dayanıklı binanın 2 şartı vardır:

- 1- Zemin etüdünü iyi yaptırmak
- 2- Malzemedan çalınmamak.

Bu iki şart eş seçerinde de geçerlidir. Zemin etüdünü iyi yapmak maddesi için adayın ailesini, özellikle anne-babasının mutlu yuva kurup-kurmadıklarını; malzemedan çalınmamak maddesi içinse karakter uyumunu iyi araştırmak gerekir. Çünkü günümüz toplumu. akıl, kalb, ruh, maneviyat, vicdan, insaf, ahlak ve malzemesinden çalınmış karakterlerle doludur.

Cehennem Cefal ülkesinde Cemal nasıl görünür?

Eğer Cehennemde Cemal olmasaydı arab mutlak arab olurdu. Cemal cehennemi 7 kato ayırdı. Her katto da ceza mertebelerini ortaya çıkardı. Bu olmasaydı ceza mutlak olarak adalet vs her olmadan tecelli ederdi.

Usul-u Takatın bir kaidesi: Ziddiyet ve nübiyet kaidesi var. Bu ilâhilerle neyin ne olduğunu ve derecesini ortaya koyuyor.

İnsan güvenmeye muhtaç olduğu gibi, güvenilmeyede ihtiyacı vardır. Görmeye muhtaç olduğu gibi, görülmeyede ihtiyacı vardır.

17. Arabi

Cenabı Hak ecer tecellisinde emre ve sifata bürünerek tecelli ediyor. Biz ise duygularımıza gömülüyoruz.

YARATILIS MEATEBELERİ

"Hagret-ül hams" (5 ilahi hasret), "Tenzilat-ı seb'a" (7 ruhsalini) gibi isimler altında farklı ruhanelerle teferruatta olarak izah

editirâsîti.

4- Tâsiife göre vücudun mertebeleri:

1- Lahut, Zat

2- Ceberut, sıfatlar ve isimler

3- melekut, ruhlat ve misal

4- Nasut, ve şehadet akrotleri ne ayrılmıştır.

vahdet ve "sahdaniyet" diye iki ayrı mertebe, 5 hazret de yine "şehadet" ve "insan-i karnil" diye iki ayrı mertebe olarak itibar editirâsî.

Sıralamada ayrıca görünüyorki, insan Allahın ilminde var-
olup noktasından ezeli varlıktır. Buna "teayyün-ü seni" veya
"hakikatı insaniyye" diyoruz. Birde varlık aleminde görünüşü
vardırki bununla mertebesi insaniyet olarak vasıflıyorsa.

İnsan zühurda son, fakat mertebete en yüksek yüce olan varlıktır. Yani insan gaye varlık olarak ezeli ilminde her şeyden önce vardı. Onun son olan tarafı bu öze hammeallik eden bedendir.

Allah ismini kulları kerimde "Zat", "Ulukiyet" ve "Tububiyet" manalarında kullanımasına dikkat eder.

İlk 3 mertebeyi 'lahut' diyorlar ise 'nasut' alemi olarak
değerlendiren muta'vutlar içerisinde. Aziz b. Muhammed en-
Nasafi lahut alemini şu cümlelerle anlatır. Lahut alemi heret-
tüb (uyurlu mertebeler) aleminin. Orada herşey vardır. Arma bir
ve aynı oldukları için aynı zamanda hiç bir şey yoktur. da deni-
lebilir. Bu mertebenin adı ve alameti, zekki ve süreti zarron
veya mekani yoktur. Orada ezelle ebed, dün ile yarın aynıdır.
Seytan ile Hz. Âdem (as) bir dışarılanıp olmayıp Alemler
ile İbrahim Eriş içerisinde. Musa ile Firavun arasında savaş
yoktur. Çünkü şokluktan önce teklük, şokluktan sonrada yine
bir teklük vardır. Bu son vahdet önemlidir. Daha önemlisi
bu dünyadayken o vahdeti kavrayabilmektir. İlahi kitapların

geliş amacı teşhiddir.

Masut alemi de bu cümlelerde açıklar: Masut aleminde ayrılık ve kayırlık önce: iznilerde sonrada maddede meydana çıktı. Ayrılık barın "nefret" baren de "sevgi" deyişedir. Sevgi parçanın bütüne olan aşkın yansıması idi. Herkes itizini severdi. Öylece olması gerekirdi. Nefret ise ayrılıktan dolayı oluşan bencilik duygusunun yükselmesi ve diğer parçaları ya büyük görmesinden veya mülke düşman ortaklı telakki etmesinden idi. Hersey O "bütün" e ve "tek" e aittir.

Lahut aleme mecazen yaklık diyerek olursak o icmal, varlık alemi ise tafildir. Yekluk özet kitap, varlık muvassal kitap,

heyula, ilk madde, ceher-i ferdin aslı, felek-i hayat, cinlerin cinsi, ümmü l ekvan, esma-i ilahiyeye, hakikat-ı muhammediyeye gibi iznilerde vardır.

Bu takrirden sonra ibn-ül Arabi vücudun zahirinden batına gelme sürecini 4 aşırarak anlatır.

- 1- Lücud-ı mutlak. Bu Allahdır. Mahiyeti bilinmez. Ona mahiyet demek.
- 2- Maddeden sayıtlanmış mevcud: Şehit vesiret kabul eden ruhani muharrik akıllardır.
- 3- Melan ve hayyız kabul eden mevcud: Bu da cimler ve cisimlerdir.
- 4- Bizzatiki deşil bihtabia hayyız kabul eden mevcud: Bu da arazilerdir.

TENEZZÜLAT-1 SEB'A

1- tafeayyün mertebesi: "ehl-i liyyet mertebesi" ismi verilmemiş. Bu mertebe Allah Tealânın lühü ve hakikatıdır bunun üstünde mertebe yoktur.

(asm) efendimiz. "Eyya yaratılmadan önce Allah (cc) nerde idi" tarzında sorulan suale. "Üzerinde ve altında kasa bulunmayan amâde idi" cevabını vermiştir. Amâ ince bulut manasına gelmekte ise de, "üstünde ve altında kasa olmayan" ifadesiyle onun "ta feayyün" mertebesine işaret olduğu düşünülabilir.

Ahadiyyet Zati Tecellisinden ibarettir.

Allah-u Tealanın Zati Ehadîyetinin ayıdır.

Ahadiyyeti, mutlak vücudun, kendisi için, kendisinde kendisiyle olan tecellisinden ilk olarak tarif edebiliriz.

2- Teayyün-ü Evvel:

Bu mertebe Zati uluhiyyet mertebesinde tenezzüldür.

Birinci teayyüne "ceberut" ismi de verilmiştir. Ceberut ismi Muhammedi Hakikatın Zati mertebesinde zuhura meyl ile tenezzül ettiği ilk mertebedir. Bu mertebede şeyanın hakikati bilkuve mevcuttur. ilk tecelli vücudu, ilme, puro ve sühûda şamil-dir. ilk tecelliye insan-i fâmilin fakî olan "hakikat-i muhammediyye" ismi verilmiştir.

... bütün vasıfları vücuda getiren "Rahman" her birine ayrı özellikler taşıyan "Rahim" fedbir kılan ... "müdebir" veya şeyayı birbirinden ayıran "mufassıl" isimleridir.

3- Teayyün-ü Sâni:

... zira isimler ve sıfatlar Zata delaleti cihetinden bir, kendilerine delaleti cihetinden ayrı ve müferrididirler.

ikinci teayyüne "insan-i kâmil" mertebesi de denir. Kâmil hakikatların is'tidatları, meydana çıkarttığıdır. Bunlara "ezeli is'tidatlar ismi verilmiştir. Bu me'ul olmayan **kabîliyyetler** Hak'tan hal isyanıyla zuhur taleb etmişlerdir.

Sıfat ve Esma:

Sıfat ismin meşaidir; çünkü bir şeyde sıfat olmazsa, bir isminle isimlendirilmez. Zat sıfat ile, sıfat isimle meydana çıktığından, isim sıfatın, sıfat la Zatin Zahirî; zat sıfatın, sıfatla ismin batınıdır.

4- mertebe-i Ervah:

... Beden şehadet âleminde ruhun sureti ve kemalinin meşahedir.

Meleklerin Hakikati:

Melek kuvve hâc fîddet manasındadır ve "kabîl" ve

"unsuri" olmak üzere iki isimdir. Tabii elanlar Âdime seade ile emrolunmuşlardır. Hususi elanlar anasira mensub ruhlardır. ve Âdime seade ile emrolunmuşlardır.

İblisin Hakikati: İblis mudill isminin form merharidir. Melekler ise "Hadi" isminin form merharlarıdır. Şahidiyyet mertebesinde bir olan "Hadi ve Mudil" isimleri, iki yet kuvvet olarak tezahür eder. İpe bu iki kuvvetten biri "Mudill isminin merharı olan İblis'tir. İblise bağlı bulunan ruhların hepsi insanları iddat ve ifraya memurdur. İblis akt-ı küll'e tabii olmadığı için Allah Teala onu diğer kuvvetler arasında Şikl Günlü sen aşığı lardansa' kitabıyla koydu.

Adem ve Havvanın Hakikati:

Bu ruh ruh-u muhammedi'dir; diğer ruhlar onun ruhunun evlâdleridir. Bu ruh "akt-ı küll"ün süretidir ki o da Adem'in hakikatidir. Havva "nefs-i küll"ün süretidir ve akt-ı evvelin di'hi eyser (sol taburğa kemisi) inera meydana gelmiştir. Bu çarptıli feayyınlerin zukuru ve çarptı çarptı süretlerin meydana gelisi "akt-ı küll" ile "nefs-i küll"ün indirilmesindedir.

5- Mertebe-i Alem-i Misal:

- a- insani olan hayali kuvvetler
- b- istabke hayal kuvvetinin çarptı olmadığı alem
- ruhların çarptı çarptı görünüşü bu kiserindedir. Şeyhin ruhunun müridine esmani olarak görünmesi gibi.

Misal alemi alem-i evvelin

fezzihi çehadet alemine ulaştırılan bir çarptıdır. Ruhlar ise cisimler arasında bir berzahın... Cimler de bu alemindedir.

6- Mertebe-i Alem -i çehadet:

çehadet mertebesi; Bütün darıçte cümle süretlerle zukurudur.

7- Mertebe-i İnsan-ı Kamil:

insan-ı kamil bütün alemlerin külasası olduğu için istinonda çarptı çarptı, isimler ve fiillerin fezellisi feptanmıştır.

Alem-i çehadet her ne kadar esmani istikimenin zukur-u ahkam ve asriyye müvakkil ise de tamamıyla müvakkil bir ayine almasıyla, süret-i ilahiyeye vade kemaliyle çarptı almaz.

Genel Değerlendirme	Dörtlü tasnif	Yedili tasnif	Kırklı Tasnif
	Alem-i Lâhût	La Teayyün	1. Zat-ül İlahiyye
		Teayyün-ü evvel	2. ilk Tenzüzât
			3- ikinci Tenzüzât
	Alem-i ceberût	Teayyün-ü sani	4- Uluhiyyet
			5- Rahmaniyyet
			6- Rububiyyet
			7- malikiyyet
			8- Esma ve Sıfat-ün seb'iyeh
			9- Celal isimleri
			10- Cemal isimleri
			11- fiil isimleri
			a- Celali fiil isimleri
			b- Cemali fiil isimleri
			12- Alem-i imkan
Alem-i gayb		Alem-i ervah	13- Ak-ü Evvel
	alem-i melekût		14- Ruh-ül B'zâm
			15- Leuh-ül B'zâm
			16- Kürsi
			17- Ulvi ruhlar
			18- mücerred Tabiiyatlar
			19- İhtiyal
			20- İhtika
			21- cevh-ül Ferd
			22- mürekkebat
			23- Atlas Relyefi
		Alem-i mişol	24- Zühre feleki
			25- felek-ül eflak
			26- Semavü zühre
			27- Semavü müstherif
			28- Semavü Ferâz B'krâm
			29- Semavü Şems
			30- Semavü Zühre
			31- Semavü İbârid
			32- Semavü Kamer
	Alem-i nâsût	Alem-i şehadet	33- Kürs-i Ateş
Alem-i şehâdet			34- Kürs-i haşim
			35- Kürs-i su
			36- Kürs-i hırpak
			37- mo'den
			38- Arbat
			39- Haşvan
			40- inşanlar alemi

DAMLALAR.

Rüyalar özeldir. Rüyalarımızda birlik yoktur. Onu paylaşamazsın. Lezzetler aynı cinstirler. Fakat o lezzete varma ve elde etme yolu ve yöntemi farklıdır.

Sir farkındalığa gelmektedir.

Rüyalar özeldir ama hakikatlar özel değildir.

Cesedsiz ruh hakikatıyla burada olsaydı. Ruhumuz cesed üzerinde kurulmuş çalıyor.

Toprakta ciktanların da cesedinin derinliklerindeki bulması ne enteresandır.

Mutlak yokluğu şöyle anlayabilirsin: Ruyan buna güzel bir misaldir. Herşeyin yok olduğu an'lar dan müteşekkildir..

Din bir bakıma hakikatını farketmendir. Din yaratılışı aleminde yorumlamaktır, aleminde izahını bulmaktır. Din kendi özüne doğru hareket etme yolu ve yöntemidir.

Nefes alıp vermek yaşamak olmadığını, farka gelmek olduğu ve dini hakikatlar ifade ediyor. O zaman ölümden kaçmak kendine yazılmaktan kaçmaktır. Dünya ise kendini kendine, kendini dünya ile gizlemektir.

Aynaya baktığında aynayı göremiyorsun, kendini görüyorsun.

Amellerimizle o hakikatın birde karşılığını bulduğunu ifade etmekte beraber, hissi boyutuna geçişini simgeler ubudiyetler.

Alemimizde putların kurulması birinci aşama. 2ci aşama onların temizlenip 3 aşama yerine yerlerinin uyandırılması...

Bedensel olan merhamet, batıniyet cihetinde ise (as) mız. Canlanan her bir hü ve latifemiz isanın ruh bütünlüğünün ezza ve efradları gibidir.

Merkezden bakabilmek anı yaşamakla mümkün. ki (asm) efendimiz "yarabî bana eşyanın hakikatını göster" buyurdular.

Kulluk, kendi hakikatının fiilen girmektir. Hapislerden kurtulmaktır. Kulluk özgürleşmektir, Zanlarımızdan ayrılıp hürriyete kavuşmaktır. Kulluk aynen mezardan diriltmektir.

Maddede dalgalardan ibarettir. Maddeden müteşekkil olan insanda dalgalardan kurtulamaz.

Nefsini bildiğin zaman rabbini bilirsin: yani bir manasıyla çekirdeğin içinde çekirdeğin hakikatını, çekirdeğin **ŞARFINI** bilirsin. Çekirdek bu makamda mağrûftur. Yani dışı içinde. İçici d içinde. Dışın içinde. Çekirdekteki aşâş sirdir. Sir hakikatına 'Zerunmesi', hali... Çekirdekteki aşâş sınırlanamamış varlık. Varlığı kesin iken, hacmi ve kütlesi vs'leri yok.

İletişim dünyayı ufaltıyorsa, insanlar arasındaki iletişimde de aramızdaki uzaklık farklılığı, hissi ve fikri uzaklıklar kalkıyor.

Ahlak ve edeb, aklın dışarıdan görünüşüdür. Kişinin akli edebi kadardır.

Kisi, dilinin altındadır, konuşunca belli olur.

Balık için en zor olan, çuvasını ve içini kuşatan suya fark etmesi, farkına varması.

Baktığın aynada senden hariş çok şeyler varsa, kendini göremezsin. İlk önce aynadakileri temizleki kendini seyrederin...

Allahın varlığını, alemimizde varlıkla sınırlamışız. Varlık anlayışıyla, makyasıyla varlığın kaynağını anlamaya çalışıyoruz. Verilen veriler aynı cinsten olmuyorsa göre, bu akilla yaratılanı nasıf kıyas ve mukayese eder. Ettiği şeyler kendi cinsinden şeylerdir. Misali Güneş tek tek renkle tanımak. Birde bütün renklerle, tonlarıyla tanımak, birde renksiz fotoğla tanımak. Birde nükleer kütleyle tanımak vs.

Filimi seyrederken; ne kadar oraya girip filimin içinde kendini ne kadar sokabilirsen o kadar zevk alırsın. Dışarıda (filimin) dışında ne kadar hissedersen o kadar lezzet alamazsın... dünyana da böyle bak. Halbuki sen buradan oraya bakıyordun. Öyle bir ana geldin ki - demlendin ki - burada çıktın. Buradaki varlığını kaybettiğin oranın içinde hissetmeye başladın. Hani varlık ya, nerede oluyun değil, kendini nerede hissettiğini. Varlık düzeyinde böyle bak.

Sen kendine mukayede olmadığın; bittisel hayata girsende senir iradenin dışında organların çalışıyor ve de nefes alıyorsun. Demek

nefes alılabiliyorsun.

Değûdufunda ilk aldığın nefestir. Ölünce de en son verdiğin, bıraktığın nefestir. O zaman ömrün bir nefes almak → ve nefesi dışarıya vermek kadar bir anda yaşarmışsın haberin bile olmamış. Ömrün nefes alıp verme arası kadarmış. Ortad'akiler ise aynı şeyin tekrarından ibarettir, farklı bir şey yapmamışsın. Herşey bu iki nokta arasında sıkıştırılmış. Geniş zannettiğin dünyan ne kadar darmış? Bunu 'an' a geldiğinde farkedersin. Bunu farkettiğini işte marifet buradan başlıyor.

Haletimizde göre nefes alış verişimiz değişiyorsa, haletimizde goredde sınırlarımız ve fiziklerimiz ve de duygularımız da değişebilir. İşte bu makamda kendini kontrol edip ahlını koruyabilmektir denge.

Sanki nefes; bu fiziklerin ve duyguların dışı varlıkları gibi... Bu nefes üfleme ne kadar mühimki Cenabı Hak (cc) Ruhumdan üfledim diyor. Yarattım, şekillendirdim, fecelli ettim demiyor. Ruhumdan ruhunuza üfledim. (38:72) de ".....Bu yüzden onu (insan suretinde yaratıp) düzelttiğimde ve ona (yarattığımı) ruhumdan üflediğimde, hemen ona secde ediciler olarak yere kapanın"

Peki bu üfleme bir fecelli ise veya zühuratısa, bu durmuşmu? Devam etmiyormu? Her an an an devam ediyor üfürme. Kesilmiş değil. Böylelikle kayyumîye'z hakikati ifade ediliyor. An be an ruhumdan üfürüyor. Ne demekse üfürme'z. Üfürmede ne giriyor ruhuma? Ruhumdan üfürdüm diyor. Esmamdan, sıfattan ve de şuanattan demiyor. "Ruhumdan" diyor. Devamlı oluyor. Fakat evde biz yokuz. Ya evimizin dışındayız yada evde uyuyoruz, yada başka başka odalarda ki, geleni, alanı, zühur edenini göremiyoruz, bitirmiyoruz. Hıyuda iken odana gireni ve çıkkanı bilmediğin gibi... işte muhtîs sırrımızdan bir hakikat daha.

Dünyaya dopmanın ^{buradaki} alameti nefes almak...

Ahirete dopmanın buradaki alameti nefes vermektir

Acaba ahirette dopmanın alameti nedir. Burada gelmenin ve gitmenin alametlerini görünüyor. Acaba oralarda nasıl am.?

Nefesle hayatını giriyor. Hayatla nefes arasında nasıl bir kopru araolu var. Nefes hayatın gemini alırsa... Su hayatın devamı, top-
rak hayatın büyümesi, nur hayatın dış dünya ile munasebetinin
şuurlu olma gemini... bu noktadan 17 kemanın 10 notasına bak.
Hayat ve Ruh, mutlak ve muhit olanın vücudunda muayenleş-
mesinin hakikatları.

Nefes alırken alınanı bilmiyoruz. Biliyoruzki nefesi alırken
çok şeyi alıyoruz. Çünkü çıkarken benimle boyalanak çıkıyor.
O nefes dışarda beni temsil ediyor. Bu bana gösteriyorki, nefesim-
le - almamla - 'ruhumdan üfledim' hakikati oluyor. Benden çıkar-
ken beni ifade ediyor, benimle boyalanıyorsa, nefesi bana kılm-
sokuyorsa nefesle Oda boyalanarak bana giriyor demektir.
Masulki giden gittiği alemin en güzel delili olduğu gibi;
Gelende geldiği alemin en güzel delilidir.

Herde hastaya kuran okurken üflerince nasıl o nefes kuranla
boyalanıyorsa...

Masulki nefes aldığı anda herşey devam ediyorsa. Nefes alamadı-
ğında herşeyin bitiyorsa, o zaman herşeyin bu nefes alma ve
vermeyle boyalanmış demektir. Sanki herşeyin alma vermenin
içinde veya içerisinde...

Bütün kartlar noktaların çözülməsi olduğu gibi, bütün nefesler de
alip vermenin arasında gizli...

Musibetler ve belalarda fitrin, hissin ve duyguların standart
çalışmasından kurtarıyor. Farklı çalışma formatına atıyor. O
zaman her şeyi tecellilere mazhar ediyor.

Dışa çıkan nefesle ölümü simgeliyor. İçeriye nefesin girmesiyle
de dirilmeyi simgeliyor. O zaman devam olup - diriliyoruz.

Nefes alırken, nefesle içeriye giren farklı.

Nefesi verirken nefesi çıkan ayrıdır. Adeta çıkan birden birşeyleri alıp
çıkıyor.

Bilmiyormusun buralarda ne arıyorsun? Fitratının anahtarlarını
bulmaya geldin bu aleme. Onu bulmak kendini bulmaktır. En

kayıp kendini kaybetmektir. Kendini kaybetmek, kendinle bilinmesi, aulması, bulunup bilinmesi gerekenleri de kaybetmiş olursun.

Bir tarlada parça parça gölet var. Birbirinden kopuk. Eğer çok su gönderirsen göletleri birbirine bağlar ve büyük bir göle dönüşür. Fıtrat da böyledir. Ayı ayrı fıtratlarını, hislerini marifetle birbirine bağlarsın. Bütüne dönüşür.

Kendini kendinle tanı. Baranda gülerken, baranda kızarken yakata kendini. Nedir bu kaçış?

Elif ne içerde ne dışarda. O hiçbir şekilde görünmez ama okunur, ifade edilir. Sadece birşey olamadığı için birinin yanında olamamış.

Sinirli anında kendini görebiliyormusun. Kendini seyretilme, kendi varlığının, varlıkta olduğunu, var olduğunu farkında olmak. Farkında olmak o kadar zordur ki, çoğu insan buna yanaşmıyor? Acaba kim kimden kaçıyor. Kim kimle yüzleşmek istemiyor? Acaba buraya insan gelirse yanma mı başlıyor.

insan devamlı farkında ola ola kendini oluşturur. Yani kendi hakikatına yanaşır, yakından tanıya başlar. Yani farkında ola ola 'cne' ne yaklaşıyorsun. Ölüm anında hemen en merkeze geçeceksin.

Ben kimim sorusunu kim soruyor bende? Onu bul bende. Sen ^{bende} olduğunu gördüğümde merkeze bakıyorum demektir. Başarısız oldukların sana yardım ediyor. Cehaletin seni ilmi istiyor. Cehaletin ilim istiyor.

Kart telefonda, telefon kartlar bitmiş, depolar. Haplar da tv ekranı gibi veya telefon gibi, oraya aksedenin belirlenmesi, ve ifade edilebileceği yerlerdir. Tu başka oraya akseden başka. Hapda şafii isminin zahir olduğu zemin.

Hep kendini ecza ve efradlarından merkeze bakmışsın. Başkalarının gözüyle, aynasındaki görüntüyle kendini tanıma ya başlamışsın. Kendini kendinle tanıyamamışsın. Leya

dahildesin ama dışarıdan gelen dayatmalarla, tenkid veya takdirlerin ölçüleriyle kendini tanıyorsun. Saf ve arınmam olmadıkça bunlardan, kendini kendinle seyretmeye muvafak alamazsın.

Ben kimim? Sen kim sin gibi. Bir ben var. Birde kimim var?..

Acz ve fakrin ve mutlak yokluğun simgeselliği ve güzel ifadelendiği yer uygudur. Uykuda herşeyin, hatta kendisinin yok olduğu 'an' ların toplarıdır.

mutlak vucuda misal: Yok olan bir şeyin kerameten, mucize veya Allahın görümü önünde sebepsiz yaratılanlardır. Misal: Ustadin kabında kermi mürekebi yok. Ona nazar ediyor ve dua ediyor kab mürekebiyle dolması.

Herşeyin Zahirisi ve batınısı var. Gülü'nün zahirisi malum...

batını güsül ise, Allah'tan kopmanın bedeli ve temizlenmesidir. Ve aynı zamanda o andaki zevk anı. mutlak yokluğun arıdır. Herşeyin aleminde yok olması. Hani uyguda buna misaldir.

Merkezinde ol. Kendi merkezinde ol öyle kendine bak...

Herşeyin ifrat ve tefriti sana yük olur. İsaret ise seni taşır. Muhabeti, idareti, haft duygularını bu ölçüyle bak bakalım...

Acz ve fahr ayıdır. Çocukta aynada birşey olmayınca her bakan kendini gördüğünden, zahirde çocuğu yardım ediyorum görünmesinin altında o safiyette kendi cemalini görüp seyrediyor. Ondan seyretmek hasuna gidiyor. Çocuğun siması mutlak yokluk olunca, ortaya bakan var oluyor.

Kuranın -elimizdeki- ukma ne mahluktur ne defildir demişler. Çünkü aslıyla devamlı bağlı. Ozaman berzah gibidir. Eneye misal.

Hayat tercihlerden ibarettir.

[Ayetteerde ruh kelimesi hakkında ilk göze sarpan 'ruh' un emirden oluşuyudur. (16:2, 17:85, 40:15, 42:52) de

"Onu (Kurani) Ruh-ul emir indirdi." (26:193)

"Biz de ruhumuzu ona (meryeme) gönderdik.* Onu düzgün bir insan şeklinde gördük" (15:17)

"İnsanı yaratmaya çamurdan başladı. Sonra onun neslini hakiki bir sudan oluşturdu. Sonra onu şekillendirdi ve ona kendi ruhundan üfledi (32: 7-9)

"..... Onu şekillendirip ruhumdan üfledim zaman ona secde edin" (15: 28-29)

"Sonra onu (insanı) şekillendirdi, ona kendi ruhundan üfledi" (32:9)

"Allah demiyti ki: Ey meryemolu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Hani seni Ruh-ül-Kuds ile desteklemiştim; besikte ve yetişkin iken insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tavrata ve İncili öğrettim. Benim iznimle çamurdan kuş şeklinde bir şey yaratıyor, içine üflüyordun. Benim iznimle kuş oluyordun. Anadan doğma körü ve cizzeanlıyı Benim iznimle iyileştiriyordun. Benim iznimle ölümler (hayata) şifalanıyordu" (5:110)

Burada İsa (as) Ruh-ül-Kuds ile desteklenmiş olmasıyla onun bazı üstün meziyetlere sahip olması arasında bir bağlantı düşümlenebilir.]

["Biz Kur'andan mü'minlere şifa olanı indiriyoruz; fakat o, zalimlerin ancak zararını artırır"

"Allah dan cec) bir nurdur" (5:15)

"Kur'an Allah'ın cec), emrinden bir ruhdur" (42:52)

..... "gerçekten size Allah'tan bir nur ve ayık bir kitap gelmiştir" (5:15)

..... "Allah, inananları mutlaka doğru yola iletir" (22:54)

..... "İşte sana da böyle emrimizden bir ruh vahyettik" (42:52)

Kuranın emreden bir ruh olması, onun önemli özelliklerinden biridir, emir bilgi ile yakın alakalı bir kavramdır.

"Andolsun biz Kur'anı öpüt (alacaklar) için kolaylaştırdık, öpüt alan yok mudur?" (54:17)

"Ey iman edenler, avıklandığı zaman konuşmaya gitmeyecek (şeyleri) sormayınız!" (5:101)

"Kur'an okuyunun zaman seninle ahiretle inananmayanların arasına gizli bir perde çekeriz" (17:45)

Kur'anın levh-i mahfuzu insandır.

insanların içinde iyiler ve kötüler olduğu gibi, insanda da iyiler ve kötüler var. Sen şehri terk ediyormusun? Kötüler var diye. Hayatın standartlığını hayatın olumsuzlukları değiştiriyor. Gerçeği öğrendim acı olduğunu. Ama bu acı yemeğin tuzu olduğunu.

Kanunlar Vucud-u harici giyerse namus olur (5:702)

En tuhaf şey sende olmayanın farkına var denmiyor. Sende olanın farkına var deniyor. Balığa suyun farkına var denmesi gibi. İşinde olduğumuzun farkı bu kadar zor olmasının sebebi nedir acaba. Ben nerede ve neyin farkındalığı mestul ediyorki varlığımın zeminini bitmiyorum. Belki sen varsın varlığımın farkında mısın der gibi... varım ama varlığımın farkında değilim

Farketmek demek; herşeyi tanımlamak, yerli yerine koymaktır. İle karşılıklarını kendinde bulmaktır. Bunu başka bir yolda, sendeki nefsin karşılıklarını bulup diğerini ruhta bakabilmeştir.

Bazan ne olduğunu bilmek için, ne olmadığını bilmeye biliriz.

Kaybedilen birşey yok. KaybedİLMEK vardır. Kaybılmak bütünlüğün içinde parçalarla mestul olmaktır. Farketmek bütünlük içinde bakabilmektir. Kendinde böyle bütünlüğüne gelip, bütünlüğün ile kendine ve olaylara bakabilmektir. Galiba İsayı da düşünmek buna benziyor. İsa hayatın ve kudretin simgesi... Hayat bütünlüğün hakikatı. İsayı düşün; alemde ölmüş olanların dirilmesi ve bütünleşmesi, alokası zannedilenlerin bütünlük içinde tamamlanmasını görebilmek... Dirilki diriltisin

Karanın atlı, musayı, kuralları simgelerken

Suyunda hissi, isayı namusu simgeliyor.

Farketmek bir latifedir bir hisstir. Bunlarda vesiledir. Vesileyi bulmak ayrı, vesileyle bulunacak apayrıdır.

Üfürmek ise o mertebelere mazhar olmaktır. Üfürmek hayat ve ruhdur, o zaman sen hakikatlarla dirilmen ve ruhlanman üfürülmeden mazhar oluyorsun. Sınırsızlık içinde belirlenmek. Sınırsızlıkta hiç bir belirlenmiş yet. Üfürmek sınırsızdır doğrudur. Modern üfürmek ruhlanmak ve hayatlanmayı doğrudur, o zaman o alemlerde doğmak üfürülmekle eş değerdedir.

Üfürmek sebatsız dirilmektir. Ki akrabiyyet-i ilahiyeye bakıyor. Rahim rahmetin ve hayatın simgeselliği... orada dirilmek. Dirildiğin yerden şüphe edilmez. O zaman üfürülmek şüphesiz ve vesvesesiz mertebelerde dirilmektir. Bu da melan ve zamandan sıyrılmak ilk mukaddemesidir.

Dimaj makamı, sebep sonuç ilişkisine kurmakla meşgulken, kalb vesir ketaifi melansız ve zamansız boyutlarıyla meşgul olur.

Üfürmenin bir manası da manadır. Mana sana üfürünce canlı oluyorsun, cantanıyorsun.

Niçin hep geçmişte veya gelecekte yaşıyoruz? Yani i-mübindeyiz. Anı dan niçin taşıyoruz bitmekli? K-mübinde olmayı pek istemiyoruz.

Şimdiyle geçmişe baktığında şimdikiyle geçmişteki gibi daha basit olur. Anı geleceğe taşıyan, geleceği şimdiye indirgemiş olursun. ve de şimdi geleceğin geniş zamanında kaybolur.

(esm) buyuruyorlar ki bil mana: seni seninle bilmek ise mümkün. Yani benimle O'nun bilinmesi kolay mesele Onu Onunla bilmek. Onda iken ona bakmak.

Bütünlüğe gelenin detaylarını da göreceğinden her şeyin yerli yerinde olduğuna şahid olur. Ve her detayın ve parçanın lazım olduğuna şahid olur ve kabul eder. İşte kamil insan her noktadan bakabilen fakat bir noktada hapsolmayan dır.

Üfleme: devamlı akmanın, halkın ceditidi de ifade eder.
Dolayısıyla kainata devamlı akınlar devam ediyor.

Hem simgesellikle elle birşey yapmaya benzer konuşmak.
Direk iş alemiytle muhataptır. El direk iş alemiden gelmiyor.
Kisi dilinin altında dir, konuşması gati ifade ediyor.

Üfüren - Üfürülen - Üfürülen kendisi
Rob Ben Emir

Üfürmek yükseltmek manasına simgeselliği. Zeminin den uçuşturmak.

Üfürmek kusatmaktır.

Bir kişiden kişiye birşeyleri vermekte çeşitli şekil ve yollar kullanılır. Bunların en işeli nefestir ki işine direk akıtmaktır.

"Meryeme de ruhumuzdan üfledik"

Kelam manayı içinde saklar.

İnsanı da kelam içinde saklar.

Dikkat edersen anlarsın ki, yeni derhan göçüpü seslerle, nefeslerle eşitirsin. Seslenirsin... ilk iletişimin kurulduğu vasıta dir ses.

Elimle bedenini terbiye edersin.

Nefesiate ruhun terbiye edersin. Ruhdan ruha en kestkin aracı yolu nefestir. Ölü ruhunun işine kelam getirdeğini oker-sin. Ölü ruhlar ruhlanır ve hayatlanır.

Ruhumdan üfledim = Hicr: 29, Sad: 72, 3: 49, Enbiya: 91, seade: 9

Tahrir: 12 de geçiyor.

"İşte sana böyle emrimizden bir ruh vahyettik..." şeklinde

42:52 ayetinde geçiyor ki buradaki anlamıyla Kuranın kendisini kastedildiği... gaten Kuranda insan ikiz kardeşlerdir.

Ruh Allahın emrinden oldu. Bu da insandaki ruhun tamamı Kuranın hakikatları oldu.

Ruhundan üfledim Hicr:29, Sad:72

izafidir. Ruh emr alemindedir. Ruh-u hayvani ise Halk aleminde-
dir. Yani Gayb ve melekutiyetin haritasına: emr alemini
Alem-i şehadetin haritasını da hayvânî ruh olarak birde
ifade ediyor.

İsin aslı: Ruh dışarıdan gelip bedene girmemiştir. Nefh (ü-
fürmek) ile tabir etmek onun zuhurunu bildirmek içindir.

Sopanın yapılmasında, oğacın yapılmasında, insanın cesedinin
inşasında gül gibi açılma var. Dışarıdan eklenen parça yoktur.

Bir düpüm açılıyor, açılıyor birde bakarsın oğac olmuş, çi-
çek olmuş ve de insan olmuş. Ruhda mutlak ve gayri muay-
yen idi. Kendini tamamlama ve ifade etme sürecine girdi-
rildi. Merkezden dışarıya açılı açılı en son zuhuratı cesed
olmuş. Sopanın kırmızı kabuğu gibi. Dikkat et. Sopanın
en son zuhuratı kırmızı kabuktur. İlk zuhuratı ise cücupü
yani özüdür. Apayta ki kanun insandada vardır.

S=610 "Halbuli şu oğacın çekirdeği-i aslîsinde ve kökünde ve
gövdesinde, cüz'i ve muşahhas ve ukde-i hayatiyye tabir edilen
bir cilve-i irade-i ilahiyye ve bir nüve-i emr-i Rabbonî ile,
şu oğacın kavânin-i teşkiliyesinin merkezîyeti; her dalın başın-
da, her meyvenin içinde, her bir çekirdeğin yanında bulunur.
ki, hiçbirinin bir şeyini noksan bırakmıyarak, birbirine
mani olmuyarak; onunta yapılır. Ve o bir tek cilve-i
irade ve o kanun-u emrî; 31yo, hararet, hava gibi dâir-
lip her yere gitmiyor. Ejer intişar ile olsaydı; izi ve
eseri görülecekti. Belki: Bizwat, tecezzi ve intişar etmeden
her birisinin yanında bulunuyor. Ehadîyetine ve şaksi-
yetine o külli işler, münafî olmuyor. Hatta denilebilir ki:
O cilve-i irade, o kanun-u emrî, o ukte-i hayatiyye; her
birinin yanında bulunur, hiçbir yerde de bulunmaz."

Ruhun hakikatına sır deniyor.

Yani Âdem (as) toprak iken rûhun tesiri ile halden hale geçerek toprak sûretinden et, yapı, kan, kemik ve benzerinden teşekkül eden bir sûret haline geldi. Nitekim nefse ait sıfatlardan temizlenen cisimlere iksir katıldıktan sonra diğer bir sûrete girer; bakır iken gümüş, gümüş iken tam ayar hâlis altın olur. Dünyada bütün kemalat böyledir. Zira ruh verilmeğe (ortaya konulma, zuhurunu tamamlamaya) fiilen istidad, ve yerin hazır olması lazımdır. Şâkiñ: 39 da "Ona ancak temiz olanlar dokunabilir" İnsanın ikiz kardeşine (Kurana) temiz değilken kardeşi dahi dokunamaz. Çünkü nikahın yok. Bapın yok. Ona ayinedarlıpını ortaya koymak lazımdır.

Bütün varlıklara yayılmış olan hakikat sırrına ve bilgilerin tamamına yayılmış olan hakikat nuruna; Allah'ın, bütün mäsiva kirlilerinden temizlemiş olduğu ellerin dışında kimse dokunamaz (Yani Kur'an-ı Kerime nasıl ancak temiz olanlar el sürebiliyorsa, ilahî sırlara ve hakikat nurlarına da ancak mäsiva kirlilerinden arınan tar fâruş olabilirler. Nasıtki Alem-i şehadet gaybi ve melekutiyeti örtüyorsa, beşeriyetimizde hakikatımızı örtüyor. Herkesin dışında ayar olmasın diye örtüsü var olduğu gibi.

Zira Nûr-ı Muhammediye bütün varlıpı desr edip bütün hallerden geçerek Âdem biçiminde ortaya çıkmıştı. Maksat Onun Âdemde zuhuru idi.

Âdem (as) sûretinde hakikat-ı Muhammediye zuhur etti. Onu görenler mustakil Âdem (as) sandılar. O ise korunmuş bir sır, gizli bir inci ve örtülü bir nûr ve havinedir.

Alim ismi malumatın } sücudunu taleb eyler.
 Kadir ismi mukadderatın }
 Rezzak ismi merzuketin }

- 1- Kalbin aslı tecelli-i ef'ali
- 2- Latife-i ruhun aslı tecelli-i Şifati-ı subutiye
- 3- Latife-i sırrın aslı tecelli-i Şuunat-ı Zatiye
- 4- Latife-i hafî ise aslı tecelli-i şifati selbiye (zati şifati)
- 5- Latife-i ahfanın aslı ise tecelli-i şeh (galiba me'ut. Be-nim izahim)

Bunların peygamberlerdeki karşılıkları:

- 1- ci olan kalbin muntahası (Âdem (as) bakıyor. Buna âdemî meşreb deniyor. Bu ismin gölgesinde olanların.
- 2- ci olan ruhun muntahası İbrahim (as) a bakıyor. Bu ismin feşirinde olanlara İbrahimi meşreb denir.
- 3- ci olan sırrın muntahası (Musa (as) a bakıyor. Bu ismin feşirinde olanlara müsevi meşreb deniyor.
- 4- ci olan hafînin muntahası İsa (as) a bakıyor. Bu âlemin esması insanda hakim olursa onun meşrebine İsevi meşreb denir.
- 5- ci olan ahfanın muntahası Muhammed (asm) a bakıyor. Buna da Muhammedî meşreb denir.

(Bana göre): Bunların renkleri: Alimlere göre:

- 1- Kalbin nuru sarıdır. → Sarı Kırmızı
- 2- Ruhun nuru kırmızıdır → Sarı
- 3- Sırrın nuru beyazdır → Beyaz
- 4- Hafînin nuru siyahtır → Siyah
- 5- Ahfanın nuru yeşildir. → Yeşil

Mefs-i natikanın (insanın) aslı → kalbe } bakıyor.
 havanın aslı → ruha }
 manın aslı → sırta }
 Aların aslı → hafîye }
 Turabın aslı → Ahfaya }

1- Asarın şerefi ilim ile
 ilmin şerefi amel ile
 Amelin şerefi cemaat ile
 Cemaatin şerefi ittihad ile olur. } umum-u nawn kalb-
 leri kitab ve sünnet
 ile beraber olursa
 ittihad hüsule gelir.

2 Rüyanın temeli vahim, uyku ve hayaldir.

3 Kul için en nihayi mertebe mertebe-i ehadiyettir. Hadî? sıfat-
 lının muntahası ehadiyettir.

4 Hâlik isminin zuhur etmesi için → Rab tecelli eder.
 Hâlikiyetin tecellisi içinde → Âdemiyet zuhur eder.

5 Feyzin mensei? Rab ismidir. Meccari zuhurunda muhat-
 kîkinin kalbinden (astrin imamından) inikas eden nurdur.

6 Buhari, Eşribe 12; Müslim, İman 264, (164)

(asım) efendimiz" Sidret-ül muntahaya çıkarıldım. Ora 4
 nehir gördüm: iki nehir zahirdi, iki nehir de batın. Zahir olan
 iki nehir Nil ve Fırat nehirleriydi. Batın olanlarda cennetin iki
 nehri idi"

7 Bir mananın çok vecihleri ve ifade edilimleri vardır. Tıpkı
 bir şeyi arapça, türkçe ve farsça anlatmak gibi. O manayı
 hem harflerle hem de kelâmın ifade farklılığıyla ifade edi-
 lir. Oysa inanca ayır. Bir odanın müteaddid penceresi oldu-
 ğu gibi... bir mana birşeylerle ifade ediliyorsa ona haruf
 denilir. Harflerin şerhleri manayla durulursa devam eder.
 Harfle o manayı seyrederiz.

8 Dimagi, ruhun arş-ı müniridir

Ruh künemridir

Feykûn, hayisminin esyaya... surud ederek
 cismi ve haya ta nailiyette bir vücud iktisabının tekvimidir.

seyahut sidre-i hayat ile cem-i cevahirinin itaha ve istinabıdır.

1 (asm) " ennet 2 türüdür. 1- Cennet-i mucccele.
2- Cennet-i muacceledir"

2 Cennet-i mucccele: marifetullah'tır der.

- (asm) efendimiz " El-fakrū fajri sebibi et teşirü (farklık benim fahrımdır. Onunla itihhar ederim. Allah muhtaç olmak. Onun dışındakilere muhtaç olmamak. Zira cem-i halktan üzlet edip, Allaha ulaşmak abdin ubudiyetinin sıfat-ı kamilesidir. Hâlikine halkı bu sıfatla davet eden

2 3 şey insanın ameline, ilmine ve hayatına tehlikeli
1- Bupl (cimrilik) 2- İfrot derecede hevasına tabi olmak
3- Kendini magruriyetle acıblendirmek.

Ehad ism-i zattır. Kesret itibarıyla olmaksızın yalnız zattır. Ehad vücud-u unsuriye fazl-ı tekvini mezahir-ül vücudun bila taayyün vela tahdid zatine delalet eder. Bu hiç bir şeyde iştiraki kabul etmez bir ism-i zattır.

4 Vahid esmadır. Sıfatın kesreti itibarıyla beraber zat demektir. Bu halde vahid hazret-ül esmadır. Ehad hazret-ül zattır.

5 - Meryem olmak demek: Salâh + Takvâ + Zühd ve Çile terzâhı olmak.

6 Normal olarak aş ile ateş arasında fencere vardır.

Çile imtihanında, kadın ile koca arasında AHDULLAH vardır. İşte ateşle aşın fenceresiz tevhidi...

Meryem + Hadice + Fatıma + Asiye + Aişe + Rabi'atü'l Adeviye (kuddasallahü sirriha)

- 1 - [Kimseyi atmadan ve kimsenin hatasına bakmadan herkesi koruma gayretini yakalamalı...
- 2 (asm) "Beyaz saçlar mü'minin unsurudur" ve yine "Başına beliren her beyaz telden dolayı Müslümana sevap yazılır; o kir saç ile derecesi yükselir veya günahlarından birisi silinir" buyurmuşlar.
- 3 Hz İbrahim (as) başındaki beyaz kılların melekler katında bulunluk ve vakar nişanesi olduğunu öğrendiği an "vakarımı var-tır Allah'ım" diye dua etmiştir.]

4 Büyük insanda merkeze çekim, yer çekimi. Küçük kainat olan insanda bir merkezli hodgami'lik, itki ve yutucudur.

Beden - Nefis - Kalb - Ruh.

Beden toprak unsuru

Nefis Ateş unsuru: ifratı cehennem. Tefriti Zehirler. vasat 40°C dir.

Kalb su unsuru. tenazzül ve tevaazuyla aşığıya atıp hayat

Kaynağı

Ruh hava unsuru:

5 - Fatıha 7 ayet. Bir manasıyla

Beden: Bismillahirrahmanirrahim

Nefis: Elhamdulillahirebbil alemin

Kalb: Errahmanirrahim

Ruh: Maliki yevmiddin

Sır: İyya kenâbüdu ve İyya kesnet tajîn

Hafî: İhdinassiratemustakim

Ahfâ: Siratellesineenante abeyhim ğayrid mâ'idubü aleyhim ve ledâlin.

En e: Amin.

İki türlü anlam, soyunma, sıyrılma ve temizlenme var.

1- Senin alemine girerek seni temizleme

2- Alemi ni alemime sokarak (seni içime alarak) temizleme.

Sınırsızlık, mutlaklık Rahime benzetiliyor. Orada muayyenleşmek.

Gayr-i muayyenleşmek, bütün belirtilişlerden, sıfatlardan, renklenmekten sıyrılmak acz ve fahr aynası olmak olur.

Gemiyle karşıya geçince gemiyi limana, denize bırakıp yoluna devam ettirin gibi ol..

Annene su-i zan et! Medipin gibi Rabbinde de su-i zan etme.

Her olayın serivenü insanda 3 aşamalı görünür. 1- O olayın başlamadan önceki durumu 2- Olayın cereyan ettiği zaman.

3- Olayın sonunda insanın hallet-i ruhiyesine yaptığı fesir...

Zihin hareket edebilmesi için yere (mekana) ve zamana ihtiyaç duyar. Kalb ise bilakistir. Zihin çözümlükle gelecekle alakadardır. Anı pek gelmez. Geçmişe de nadiren geçer.

Seslerin küfür ve imanı ifade eden sözlerin arka tarafında dahi elektiriksel dalga kotlarıyla bakılır. Yani. Sesi duymamış olsan, sırf dalga şekline ve kotlarını görsen, acaba bu dalga küfür bu dalga küfür diye ayırabilirmisin? İşte sırta vakıf olanlar, zaman ve mekandan sıyrılırlar yani dahire-i hayat ve ruha girenlerde, her noktadan bakar ve hiçbir noktaya hapsedilmazlar.

Zahirde bakınca, birde manayı ile bakanın 1111 görsele: okumayı, bitmeyen bir bir bir der. Okunmayı bilen bir görmez. Zahirde bakarak arkayı okur. Binüzonbir diye okur. Çünkü okunmayı biliyor.

[Zati sıfatları 1- Jüüd 2- Kidem 3- Beka 4- Muhalefet un havadis (hiç bir yaratılışa benzer olmamak) 5- Kıyam-ı binetsihi (varlığı kendinden) 6- Lahdaniyet 7- Tekvir.

Kidem: Ezelîyet, evveli olmamak. Sonradan meydana gelene hâdis denir.

Beka: Ebediyet, sonu bulunmamak.

Muhalefetin havadis: yaratılmış şeylerden hiçbirine hiç yönde benzememek, hepsine muhalif olmak.

SIFAT-I İLÂHİ

1 Kıyam-ı bîzâfihî: Varlığı ve durması kendi zatıyla olmak.
İhtidâ-yetü: Birlik, yanlız başına olmak, beraber olmamak; çö-
 pılmaktan, parçalara ayrılmaktan ve ekstrelenekten beri bulunmak.
Tekvîn: Yar etmek sıfatına sahib. Yoktu var, varıda yok edebi-
 lir. Kün feye Kün buna bakar.]

2 Her esma aleminde bir pencere. Hayatında hayat penceresi olu-
 yorsa ana alemi alemindeki hayat penceresiyle seyrederisin.

Anlayama niç biri sarıp sarmaladığı negatif duygular. Yasat-
 lanan gırtlak, fikirler ve hisler bir blok etmiş, kör etmiş

3 Faaliyet yokluktan varlığa kayıdır. Faaliyet lezzetse, hem faaliyet
 varlığa kayış ise, Cima anında buradan sıyrılmadan, varlığı kay-
 nağına kayış simgeler. Ne kadar varlık varlığında yok olursa,
 varlığın kaynağına yaklaşırsın. Cima ve lezzetli yemekte
 ne kadar lezzet alıyorsun, ölçüsü; buradan ne kadar yok
 olursa. Fikrin, hissin ve duygun varlık anlayışından ne
 kadar uzaklaşmışsan, varlığı ne kadar unutursan o nispette
 lezzet olur ki rüyada buna benziyor. Rüyada bu alem
 adına herşeyin yok olduğu anların toplarıdır. Bu alem-i
 şehadetin tenteneli perde oluşu ortaya çıkmış oluyor.

4 Çocukta aşı yapmaktır: Gelecekteki mikrobu tanımasını öğre-
 tirmek... için o mikrobu küçültülmüşünü aşı diye zerk ediyor-
 sun. Burada verdiğin mikrobu cinsidir o öldüren.

Nefis alıp verirken nefesinde ol. Anında huzurda, ene' de ol-
 mak

5 Cennet için ne göz görmüş ne kalb-i basire kutur etmiş
 manası; insanın ne dimağın ne de kalbin açılmasıdır. O ruhun
 açılması olduğundandır. Eğer göz hakikaten karşılığı ve açılması
olmuş olsaydı bunu hissederdi. Hz Aliye açılmış.

6 [İncuda aşı namı altında verilen mikrob vücudun canlı
 tutulması ve de bazı özelliklerinin, donanımlarının uyanması

devreye girmesi için olduğu gibi; şeytanda böyledir. Şeytanda deri ruha verilen asi mikrobu gibidir. Ki ruhun derinliklerinde uyuyantlarını uyandırıp canlı tutmak içindir. Aşı mikrobunu üretebilmek için vücudun yapısını, davranışını bilmek olduğu gibi, şeytani yapabilmek için insanı bilmek lazım. Onu sen yerinde ve zamanında kullanamıyorsun.

- 1- Bildiklerin seni öden elbise ve ayakkabı gibidir. Ki herşeyde herkes uyanık olarak; bir manasıyla herkes bildiklerinden sıyrılacak hakikatıyla olarak, hakikatların karşısında.
- 2 Manalar ruhunun batınını inşa etmekte matreme olarak kullan. Şu anda olabilmek iyya kenâbüdüde durabilmenin hakikatıdır. Anda olmak nâbüdüde olmakla mümkün. O zaman ruhun 'O'yla besleniyor demektir. Ki inan hiçbir şeyinden hatta kendinden bile haberi olmaz. Okyanusu gömülen insan gibi olursun. Nasılki İbrahim'e ateş cennet bahçesi oldu. Nasıl olur? Bilmem! İbrahimi teslimiyetin olur ve İbrahim olursan, etrafındaki ateş cennete döner. İbrahim sadakattir + Güvendir + İhlâstır + Tevakküldür + Rızadır.

2 Nefes emir alemindedir

Dikkat edersen her olay ve değişim nefes alıp verme arasında oluyor. Herşey değişiyor ama nefes alma değişmiyor. Çünkü nefes ifadesinde emir aleminin an an zuhurundan ibarettir. Nefes alıp vermeyi suura: takılmamış. Senin irade ve ihtiyarın dışında cereyan ediyor. Nefesin alınması ve son nefesini vermesi sana rağmen cereyan ediyor.

Nefsini ve nefesini bilen Rabbinin bilirdi. Bundandaki nefesle hayat özdeşleştirilmiş. Birbirine girerek aynı olmuş. Nefes demek an be an hayatın zuhuratının ifadesidir nefes.

Bu alınan havayla ifade edildi. Ne havada her tarafı kuşatmış. Ne onun içinde onu alıyoruz. Suyun içinde suyu alıp veren balık gibi.

1- Latif nüktelerde:29 "Dördüncüsü, Emir ve irâdenin arşısıdır ki, unsur-u kavadır."

Burada: Bir şeyin bir anda her yerde olmak.

Zamansız hakikatını

Uzaya yakine, büyüğe küçüğe, zamansız olarak zuhurunu
Aşikari gözleyen, gizliyi aşikare eden

Bir küçüğü atmosfer kadar büyütüp, en büyüğü de bir
zerre kadar küçülten

Hiç bir vasıf ve sıfatla boyanmamış halde sebatsız ve
muayyenleşmiş halde bulunmayı...

Şecer-i hikmetle senin aranda bir ^{koprunun odidir} üfürmek

Manayı harfler, harfleri nefes tutuyor. Bu nefesin farklılığı
o harflerin kutsiyetine göre farklı oluyor.

Sana mahiyeti, hakikat veya süraten olanların yakınlık derece-
sine göre onu anlamak, varlığından haberdar olmak güçtür.

Suyu balığa anlatmak, kuruluşu anlatmaktan daha zordur.

İnsanın ruhunda Rabbinin emr oyanusuna göre böyledir.

2- Nefes alıştırı diriltmeyi. Ve rişte ölümü simgeler. Bunun bir
ilerişi uyku hali. Bunun birazda ilerişi dünyada gitmek ölüm
hakikatı... Suyun dışındakiler suya kanda da balık tanınmaz.

Mana madde değil, ama maddeyi boyalar, kendi hakikatına
celbedip dönüştürebilir. Adeta gaybi şuhuda çevirebilir.

Farklı [Ömür fırsatı en önemli kıymet verilmektir.

En büyük kayıplar: Ne için geliştirdim, ne için geliştirildi-
ğimin farkında değilim, şuurlunda değilim buna yanıyorum...

Buna, nelerin peşinde olduğum delilidir.]

Sanki üfürülmek farkında olunmak, farkta gelip furkan
olmak, buna Arafat'da deniyor. Yani yakfe'ye durmak.

Orada hazırol vaziyette durulmuyor. Orada bulunmak. Orada
kuşlar, kuşlarda bulunuyor. Seninki farkında ve şuurlunda ola-

rak bulunmak. Cenab-ı Hak hayvanlara ruh verildiği halde
ona üfledim demiyor. Hani 'ene' mahluk değil de orna ruhda.

- nerede duruyor. Ruhun neresinde? deniyordu. Hiç bir yerinde işte her an üfleme 'ene' yi zâtının karşılığını an be an vuruyor. Ruhda yer tutmaz. Peki ruh cinsinden (mahluk) değil. Hem ruhda değil, hemde ruh cinsinden değil. İşte öfürülen 'ene' 1- dir. Üfürme'nin kendisinin buradaki ismi; ism-i Ferd.
- 2- Ruhdaki meydana gelen "ene"
- 3- Üfürer: (fa'il) عنا لله
- 4- Enenin işeripi cilve-i ehad, carri-i ehad.
- 5- Eyleme dönüşüp devamını söpleyen ism-i hay.
- 6- Kömple bu sistemi bu dengede, sistemde tutmak ism-i kayyum.
- 7- Seni halletlere sokup, eskisinden sıyrılmamanın ismi; ism-i küddüs.
- 8- Ne az, ne de fazla füyûratın olmaması: ism-i Adl.
- 9- Burtanın Allah cc) lik aleminde bulunup kararlaştırılması'nın buradaki isim olarak yansıması, görükməsi ism-i Hakem

"Ruhumdan üflediğimide" diyor. Salsala üfletiyor. Bu zuhuratın işeripinde farklı manalar farklı makamların tertibine vesile oluyor. Farklı makamların ortaya çıkmasına farklı manalardan geliyor. Misal: (Asm) üfürmesinden: Ayetler → Hadis-i kütsiler → hadis-i şerifler → şifalar → Sıkıntılara gitmesi → Düşmana bomba ve kahredici olması → ölü ruhların diriltmesi vs vs'lere nefesi vesile oluyor.

(asm) dimizin m: 49 p5 de ve qesitli yerlerde:

- Üflemek: 1- Zâtın kendisi anlatılıyor.
- 2- Zâtının esbab kullanılmadan karşıya yansıtmak.
- 3- Karşının yapısını, donanımını değiştirmek.
- 4- Karşının kendisinin fitratından kaynaklanmayan bir özelliğin konmasını, karşıyünü ifade eder.
- 5- Hem yok etmek, hem ihya etmeği barındırır. Yani üflemek zıddar zıd olmakla, kalımla beraber aynı yerde bulundura bildiğini, bizim bildiğimiz adetullahın arkasındaki zıddarın tek şey olduğunu...

6- Karsıya bazı şeylerin zeminini hazırlamayı. Yani ruhda enerji, siltitbasalarda ervah-ı habüskelerin zeminini yaptıkları gibi...

7- İfleme tabiri; Adetullah kanunların üzerinde başka bir ka-
n-ı ilahidir ki akıl çerçevesinde bulunmuyor ki akli kaidelerle
izah edilemiyor. Hissedilir, masredilir ve zekt edilir, yaşanır ifade
edilemiyor. Çünkü bildiğimiz Adetullah cinsinden değil.

8- Heveslerimiz düğümlerdir.

Karşının ruhuda elektrik dalgalarıdır. yani nefesidir. Nefes
elektrik kablosu'dur. Oradan ruh akar. İfleme tabirinde karşılık
verme anlamına ve ifadesini anlatıyor.

9- İfleme ruhdan ruha format atılmasını, yani çekirdekler
ekiliyor. veya ruhun derinliklerindeki kilitler açılıp ortaya çık-
malarını ifade manasında kullanılıyor.

10- m: 147 (asım) dicitir. İfürmeyle suyun yapısını deş-
tirmiş. Yani melekutiyete tasarrufu ifade ediyor. Eşyanın orta-
sına geçip, zahiri, eşyanın bu tarafa bakanın hakikatını
deş-tirmeyi anlatıyor. Burası - eşya, madde - sürettir, köpük-
tür. Yani eşyanın arkasında eşyaya bakmanın, eşyaya tasarr-
rufun ifadesidir.

11- Telkin etmekte {S: 267} üflemektir.

12- Karsıya mesaj, etkileme vesilelerin arkası. Normal sebepler-
le değil. Sebepsiz etkileme yolu ve yöntemi. Misal: Ruhanilere
ve cinlere okuyarak paketlemek. Yani havanın içine kelamı,
kelamın içine harfleri → harflerin içine manayı →
mananın içine ruhunu → ruhunun içine niyeti → ihlası →
ve Sendeki sır-ı Ehadidetin kayabilmeği. Bu ve daha
uzun süreci burada üfleme diye tabir ediyoruz.

13- Karsıdan etkilenmenin her çeşidi Üflemektir. Yani üfürü-
len ne ise, karşılığı bende var onu uyandırmaktır. O zaman
bendekiler çekirdek, üfürmek ise onun Toprak + Su + Hava +
Güneşi mecmuunada hayatı diyebilirsiniz.

14- (asım) min insibap ve inikası üflemektir. İsa (as) hayata

vasile olması üfürmektir. Maryemin rahmine isanın konulması üfürmektir. Lütfen sizin antladığınız ateşi söndürmek veya canlandırmak için kullandığınız nefesten sıyrıl!

İsa (as) da çamurdan birşey yapıp üfletince diriliyordu. Yani zuhuratı aynı kendisi gibi oluyordu.

Allah'ın (cc) karısına (asm) efendimiz ölünce ortaya çıkan hal.

(asm) dimisin → karısına insan konulunca, ortaya çıkan sahabe oluyor. (asm) rüyada görsen, onun davasını sesini ed ye yüklense ve şimdi sen dinleseydin sahabe yine olamazdın. Anla işte. İnsibop ve inikasin nasıl boyaladığını ve ukarıya üfürüldüğünü...

Unutma: Neye üfören.

Ney.

vede ondan çıkan ses. 3'de bambasıkta ayrı şeyler. Ki **[mu:31]** "Hatta nefisini nefesinden ve sesinden; mahiyetini nefesinden (üfürmesinden) tevekküm ve mızrap ve sanatını kelâmıyla mümtaz fakıyyüt etsen,

"Hayaliyyün mezhebünde muatib olmuyorsun"

Bak buradaki: ruhda bulunan insanlığın üfürmeyle...

üfürmen insanlığının dışı varışunun, insibop ve inikasinin ifadesidir.

"nefsinden (üfürmesinden)"

üfürmek → nefis. } ikisi imtizap etmiş. Aynı şeylerin
nefis → üfürmek. } değişik uzantı formları.

üfürmeyi → nefesinden → insanlığına

üfürüpün içindeki kelâmı → insanlığının içerisindeki huylara, karakterlerine, ahlakına...

Sesinde bunların tümü olan insibop ve inikasin...

(ve ekinefi kûm ve el xani kûm) mü ifade ediyor

1- Öteleri farkedince buraların tesirinden kurtulmakla beraber, buralar çok da mühim olmadığının hissini yakalarsın. Sistemin kurulmuş. Sen sadece ne yapacağını bilmek lazım. Neyi ne zaman yapacağını bil yeter.

2- Ben kimim diye sorarını bul. Ey elbiselerine sarılı olan. Elbiselerini aşmalısın. Gıktart onları, sıyrıl onlardan. Kendinle tanışmayı dene. Kendinle, kendine doğru seyahat et. Takılma mer-tekelere. bulut gibi. Batınından haberin olmadıysan zahirine aksedente kendini ifade ediyorsun ve ben buyum diyorsun. Je farklı farklı elbiselerinde hepisi sen olduğunı : şaşırtıyorsun. Elbiselerin çeşitliliği seni şaşırtıyor. Je muhakeme ve müvazzeninde bozuyor. Çatışmalar yaşıyorsun. Elbiselerinden sıyrılman lazım çünkü kendinle saf boyutta tanışsın.

Mevlana diyor ki: Ata binmiş, atım nerede atım nerede diyor atında sopa sola doluyorsun! Seninle atın arasındaki mesafeyi : o kadar kaldırmışsın ki üstünde olduğun atı arıyorsun. Onu kendin, kendini O sanıyorsun. Neyi nerede arayacağını da bilmiyorsun. Üzerine binip gzediklerinden ayrı olduğunu inanman lazım ilk etapta.

Ruzyar aslı toprak olan tozları uşuruyorda, toprağı kaldırıp uşuramıyor.

3 Cenab-u Hak (cc) Buyuruyorlark ki; insanın kaim yanındaki kıymetini ve değerini bilsinlerdi; bütün kainat benimdir derdi.

4 Yok olmadanda başka bir hakikatin var oluyor cimada... Yok olmasaydın o anda :veled var olamazdı. İki zıtlar birbirinde yok olmasaydı, bütün değerlerini sıfırlayamazlardı, bütünlük çıkmazdı. yok olki var olasın.

Lehülesma-ül hüsnada, bütün güzel isimler O'nundur. O zaman mudil de . güzeldir. Anna oradan şeytan, örten, kapatan, gizleyen çikiyor.

İsa (as) kelime-t-ül minellâh, Allahın kelimesi... üfletilen İsa. Meryeme üfledi çıkan İsa (as). O zaman üflemek O 7 ism-i azamın mahiyet ve hakikatlarının zuhurudur İsa.....

Melekler + Şeytanlara + Cinlere ve hayvanların ruhlarını üfledim denmiyor." Sonra onu fekillendirdi ve ona kendi ruhundan üfledi" (32:7-9), (32:9),

Hava alemi bir bütündür. Zırratında olan mecmuunda da var. Radyo o bütünün içinden bir bölümüne nüfuz edebilmiş. Bu zahiri böyle ise; batını daha camidir.

Aynı sesin aynı anda her yerde işitilmesi, hava alemindeki emri-künfev-kün sisteminin bütünlük içinde olması. Yani emr-i kün fev-kün hava aleminin batın tarafını bir bütün yapmış. Hava zerreleri o batının buradaki düğümleri, buradan oraya girmek için menfezler, yolları ve koridor düğümleridir.

Nasılki ~~havanın~~ içeriğinde kelam → harf → mana → ~~niyet~~ → niyet → 's' 's' lerin ifadesidir. Oylede maddi hava zerreleri batını gizleyen örtüdür. Ondandır ki herçi düğümlerle içerisine-batına-giren hem zamansız hem mekansız girmiş oluyorsun. Yetki batın tarafına birseyi at. Hemen tümde, her yerde her zamanda, dün, bugün, ve yarında da mevcut oluyor.

"Kudsîyet Keyfiyetiyle" (Latîf.N:31) devamı şöyle

2.Nük: 31 "havada sebatsız vücudları bulunan hurûfatın, kudsîyet Keyfiyetiyle, bu sırr-ı imtisâle göre, şok tesirât-ı hâricîyeye ve hâysiyet-i maddîyeye mazhar olabiltirler. Âdetle, manevîyâtı maddîyâta inkilâb ve gaybî şhadetle tahavvül ettirir bir hâsîyet onlarda görünür"

"hurufatın kudsîyet Keyfiyetiyle": harflerin kudsîyet tarafı, yani melekutîyet tarafı var. Hava zaten harfler sebatsız var. "havada sebatsız vücudları bulunan hurufatın" deniyor. Burada görünen harfler: ortadakilere, uyları, uzantıları, buradaki ifadeleri. Eğer senin kelime-tin-senden çıkan-senin ruhuna yakınlığı

nübetinde senin kutsiyetini ifade eder. Hurufatın kutsiyet tesbet-
mesi ihlas ve niyet ve hakik-i ruhiye ile değeri orantılıdır. Nasilki
madde dormuş enerjidir. Nasilki buzun buhara kadar, O₂, He ayırımı
α, β, γ, gama, esire vs hakikatlarına yaklaştıkça, atom key-
fiyetinden uzaklaştıkça kutsiyet tesbediyor.

" bu sır-ı, imtisale göre "

atomun atom olarak dururken içsel alemi kanuniyet itibariye-
le var. Yok olmuş olmuyor. Yani. Buz buz olarak dururken buhar
keyfiyeti kanuniyet, evamiri-ı tekviniye olarak mevcut.

Bu harflerin denarimalarında ta esmaye kadar keyfiyetleri
var. Mana ne kadar kutsi ise, harfin o mertebine girer ve
kendini harf olarak ifade eder. İki tizi ifade etse aynı harfi,
içeriği farklı olduğundan farklı tesir eder. Misal: Aynı mar-
katalı iki ayrı araba arabayının şoförlerinin talepleri farklı
olursa farklı yöne ve yere gider. Aynı markadılar diye içeri-
ğinde ruhlu insanların ruhtarı aynı olmaları şart değil.
Aynı arabaya binebilirler. Harfler de böyle. farklı manalar
kendilerini aynı farklı harflerle ifade edebilirler. (asm) etendi-
miş fatihayı okuyor tesiri ayırdır. Elmetinden birisi oku-
yor tesiri ayırdır. Lafız aynı. İçine katılan farklı.

İşte içine konulan karsıya, çok tesirat-ı hariciyeye ve
kâsiyet-i maddiyeye mazhar olabirler "

Ses dalgası dış kulüpa çarpır durur. Ama içeriği orta kulak
ve iç kulüpa oradanda beyne farklı formatlarla ulaşır
beyinde, hislerde, duygularda, kalbde, ruhdan, sırda farklı,
farklı karşılıklarını bulur. Dimâğa şöyle tesir ederken, hisse
de şöyle tesir eder. Dikkat edersen aynı harfin içeriğinden
kiler bunlar. Çünkü benim gözümünden çıkan kelama, ak-
lim, hissim, duygum, .. ruhum, kalbim ve sırrım
ona paket yüklüyorlar, yüklenirler. Dimâğim dakilerin senin
dimâğına kopyalama yapılırken harf aracılık ediyor.

" âdetâ, mânevîyatı maddiyata intilâb " benim mânevîyatımla

onun kudsîyeti, ruhanîyetin ifadesi, muhtelif oluyor. Adeta manevîyatın donmuş harf olması. (Enerji madde—madde enerjîye dönüşmesi gibi). Kelâmın içeriğini sıyretmek istersen muhâkematin 2. makalesine nazar et. İkinci makale bu mevzuyla harika örnektir, misaldir.

"ve gaybı şühâdetle tahavvül ettirir bir hüsiyet onlarda görünüyor"

harflerde böyle hüsiyet var ki 'N' (nun) süresi ve haruf-u mukâfalar ortada. Buntarın ne derece fevri olduğu fabrik hastalarına denemiştir.

"hüsiyet" var.

"mevcudât-ı havâîye olan hurûfun, hususen kurûf-u kudsîyenin ve kurlanîyenin, hususen evâil-i sûredeki şifre-i ilahîyenin hurûfâtı,"

haruf-u kudsîye diyor. Ondan önceki kurana abdestsiz sürülüyor. Peki bu harflerle araplar ders kitaplarını yapıyorlar. Onlar kutsî değil. Çünkü içi boş araba, motoru olmayan arabaya benziyor.

"zamansız emirleri dinler" çünkü bir anda nihayetsiz maraflar taşıyor. Buntarı ne sıraya koyuyor ne de zaman peridine takıyor. Adeta ZAMANSIZ ve MEKANSIZ işliyor bu harfler. Bu harfte bu tarafa, o tarafa söylenenlerle hamile. Ne sıraya koyuyor, ne de mekanda izdirham yapıyor.

"zamansız yapar" lar da mekansızlığı, sırasızlığı.

"kudsîyet noktasında" Yükleyen kişilerin ruhsal yapılarına göre farklılık arz ediyor.

"emr-i külfekûn'un cilvesine ve } maozhar hurûfâtın
İrade-i Ezeliyenin tecellisine } maddî hassalarını ve
harika ve mer'î faziletlerini teslim ettirir"

emr-i külfekûn ile yüklemeyi

irade-i ezeliye ile de maddî hassalarını yapmayı. Hava yük-

leniyor sonra nakledip yapıyor.

İnsanda bir harftir alemde. (asm) harf ise onun ruhun derinliklerini, eskinliklerini düşün. İsa (as) bir harftir.

Seni hayata tutundurun, canlı tutan, seni canlandıran şey senin harfinin içerisidir. Bu ne kadar manaya, ötelere yakınsa o kadar kutsi olur. Havanın zerresinde Tu, Rd, ısı, ışık, ses, cep telefonları vs'ler aynı yerdeler. Her bir zerre harftir.

Kendine ve akan mekân ve zamana seyirci davetlisi olarak gör ve seyrete. Senin varifin seyretecek. Cereyan eden hadiselerin içini doldur.

Mananın mutlakliğini harfler kusmen muayyenleştiriyor.

Ki S. 507 de "..... "Belki, maddesi nurdan, hatta zülmekten, hatta esir maddesinden, hatta manalardan, hatta havadan, hatta kerhime-lerden zihayati, züvuru kesretle halkeder ki; hayvanatın pek çok muhtelif ecnasları gibi pek çok muhtelif ruhani mahlukları, o seyyalat-ı latife maddelerinden halkeder"

Manadan maddeye, maddeden manaya dönüştürmek cereyan eden şeylerdir. Âst tarafında "Madem kudret-i ezeliyye, bil-müşahade en âdi maddelerden, en âsif unsurlardan hedsiz zihayat ve zihuhu halkeder ve gayet ehemmiyetle madde-i kasifiye, hayat vasıtasıyla madde-i latifiye **ÇEVİRİR** ve nur-u hayati herşeyde kesretle serpiyor ve **ŞUUR ZİYASITLA** etkisimleri yazdırıyor."

Madde manaya - mananın maddeye dönüşümün şahidiz.

Kulağına gelen ses (kelime, harf) dış kulakta yok oluyor. İçerisi içine geçiyor.

Farkında, şuurunda olmak bu birbirine dönüştürmede kilit rolü oynuyor. Şarkıda 'an' da olmakla başlan An şuuruna, sınında olursan.

Ruhun kutsiyeti nisbetinde kelamını değiştiriyor.

Konuşmalarında iddialı bir üslub kullanma!

FELSEFE

[Çekirdeği örtmez ta ki içerikleri ortaya çıksın. Küfürde örtü olduğundan, imanı örtmesi içeriklerindeki zenginliklerin açığa çıkması içindir. Klasik toprak çekirdeği örtüyor. Çekirdek içeriğini toprağın malzemelerini -elementlerini- kullanarak ifade ediyor. O zaman çekirdek aynı zamanda toprağın gizliliklerini de ortaya çıkar-
mış oluyor.

Felsefe kavramında CEMAL: Proje, program

CELAL: ise onun vücud-u harikelerinin

ilk mukaddemesi olan enerji...

O zaman Celal cemalin ortaya çıkıp ifade ettiren hem zemin hem de malzeme deposu. Misal olursa; Çekirdeğin programı, ukte-i hayatı cemal. Onun ifade edildiği, mutlaklıktan muayyenleş-tirildiği zemin olan çekirdek ise celal deposu, celal...

Ağaç çekirdekten çıkmıştır, topraktan sıyrılmıştır, ama çekirdek hala gömülü ve gizli. Onun orada olması dışarda olan apa-cını kestirmek içindir, toprağın gizliliklerini gün yüzüne çıkarmak içindir.

Büyük insanda melekler. } var.

Küçük kainatta melekler }

Akil toplayan. Zeka terakki eden, inkişaf eden. Zeka dönüşü-rür.

Suur: Kurana → Çekirdek. - Ağaca → Furkan.

Çekirdekte beraber ağacın bütünlüğüne SUUR.

Yani: Çekirdeksiz ağaca → ağacsız çekirdeğe bakılan mana veremezsin. Bunların bütünlüğüne suur...

Bedenin bütün organları beyin uzantılarıdır.

içindeki içinde (Fihî ma fih)

Ağaç olduktan sonra çekirdeki kökleri varıyorsa. Aslı çekirdeği ağacın sonunda ara.

Felsefede Ehad = Bir değil. Biricik deniyor. Dışında birşey yok.

Ağaca → vahdek. Çekirdeğe → ehad.

1 Yaprak, dal, budak tamamen çekirdeği ifade etmez. On-
dan haber verir. O zaman çekirdek ağacın neresinde; ağacın
tamamında. Çekirdek ağacın hiçbir yerinde ve aynı zamanda
her yerinde (paradoks - zıtların cemi). İnsanın kainatı
bir düşün.

2 İnsanı diğer canlılardan ayıran en büyük özelliklerinden bir-
de başka varlık düzeyinde de bulunabilir. Diğer mahlukların sıfat-
larına da bulunabilmek. Diğer canlılarda bu donanımları yoktur.
İnsan kendine özgü varoluş sıfatlarında da bulunmayabiliyor.

Başka varlıkta bulunup kendini inşa edebiliyor. Bu da insanın
her mahluka cemi olduğunu isbat eder. Aslan, buş kudur. Başka
varlık düzeyin taklid edemez, bürünemez, onun sıfatlarıyla DA
kendini farklı inşa edemez. İnsanın bütünlüğü kendindedir. Diğer
mahluklarda bütünlük yoktur. O zaman diğer mahluklar insanın
hakikatlarının dışı varlıklardır. İnsan kainatın tümündedir.

Parçalarda tüme istinad edilerek mah ediliş ve anlamlandırılabilir.
(Platonun realizmi bu düşüncedir)

3 Aristo ise; bunu ters çevirir. Parçalar tümünden gelir, tümünü
tamamlamak için anlamlandırılabilir der. Platon ise, parçala-
rın bir manası yoktur. Ancak mana ve hakikat tümünde vardır.
Parçaları bir araya gelirse mana tamamlanır. der. İslam fil-
sofesi ise ikisini de cemedir. Parçalarda da tümünün hakikat-
ları vardır der.

4 İlim maluma tabidir. İnsan bilim edebilmesi için malum,
yokum, fakum... lazımdır. İnsan dış dünyadükileri kendi alemi-
de kapalılıklarını görmezse bilemez dış dünyayı. O zaman dış dün-
yaya insan bilim olur. İnsan kendi dünyasını bilerek bilim ola-
maz. İnsan kendine arif olur. İnsanın kendilik bilgisine İRFAN,
dış varlık bilgisine ilim denmiştir. İnsan zanlarına bir de
hakikata katılır ve kaybolur.

İnsanın dışını bilirse ilim.

Kendini bilirse arif, irfan olur.

1 Fark: Dış dünya bilgisi kendine yükleme yapar. Kendini bilmesi, kendini tamamlaması, kemale döşru seyahatin adıdır. yani yumurta tavuk oluyor. İşte fark bu. İnsan kendini bilmesi otomatik, kendini tamamlama sürecini başlatmış oluyor. Dış dünyayı bilirse varlığını katılır. Diğer varlık sürecinde ağaş oluyor. Bu bilmek böyle bilmek... bu bir dönüşümdür. Varlık düzeyini ŞUUR'a taşımasıdır.

2 Araplar CAHİL: Gözde kaybolmuş deve. Yani istikameti yok.

3 Deveyi kuyruğuna basıyorlar. Akıl ikal demektir. Başlıdır. Cahilin kibesi yoktur. Cahil deve gibi kendi etrafında dönüp durur. Kendini tamamlanamaz. Ama aldanır. Harekettedir. Ama bilmeyi kendinin etrafında dönüyor. Bu olma cemaat görüp kemal bulmaya geldik.

4- Kainatta cayıbeye ifade eden mikail'dir. İnsanda ise caize latifesidir. Bütünlükte tutar. Ve etrafını kendine döşru getirek etrafında döndürür.

5- Aristo herşeyi kendi dışına koyarak ıradh etmeye kalkar. İşte Avrupa trafik kuralları var, rasyonelizimleri kuvvetli. Yani hakikati dışarda aradığı için, kendini dışarıda ifade edilebileceğine aristo dan aldığı için bu yola saptı. Ve dış dünyalarını putlaştırdılar, din yaptılar. Onda orada kurallara uymak dinleri olmuş.

6- Lüpat ayrıdır, kavramlar ayrıdır. Kavramları da kumüle beraber biliniş, Bütünlük içinde ona mana yüklenir.

7- Mutlak özgürlükte köleliktir. Özgürlük ÖZÜNÜ yakalamaktır. İnsana hürriyetini veren ŞUURLU'dur.

8- Aristo mantığı; herşeyi dışına köy ve ıradh et der.

9- Sebabe başlı bilmek HİKMET

↑ Kıyasla başlı bilmek MİZAN

1- Aynaya bakınca: Kendini kendine seyrediyorsun. Kendini bizzatıbi kendine değil, karşılıklarıyla (aynaya) seyrediyorsun. Kainat ve olaylarda senin aynalarıdır. Buradan oraya bakıyorsun ki orada buraya bakayım diye... Eger hiç aynada kendini bitmeseydin, görmeseydin rüyada kendini görsen bile emin olamayacaktın.

2- Muhabet Allah'ın kendi zatını kendi ile idrakinden dönmüş durumu? bir haldir, tarif edilemez. Doğruduğu yer Ehadîyet mertebesidir. Bu mertebe zuhur mertebesi olmadığı için ataki değildir, enfusîdir. Yani harîste olmadığı için harîce yönelmez.

Duygular: Kendi dışındakileri gösterdiği gibi kendini de gösteriyor. Zekada dışardan soyutlanma güvüdür. (Bu manada). Aynı zaman da da soyutlanmanın aracıdır. Soyutlanmada senin arifliğün olur. Delayısıyla kendi olmayan zatlardan kurtulmaktır. Mesele kendi olmak.

3- R. Nur bir yol haritasıdır. Ama o yolda sen yürüyeceksin. Önde gidenlerden ancak ilham alabilirsin, cesaret alabilirsin. Ama yürüyecek olan sensin.

4- Aynı alem hem fizik, hem kimya, hem matematik, hem tıp, hem hem hem'ler aynı şeyde... birbir içinde birbirini çerçetmiyor. Birbirini örtmüyor. Tam tersini birbirine ayneler oluyor.

Aşk → yed → cezbe.

kendinde kendini bulana

5- Dikkat: Zekada üst üste bindirilmiş formatların, bigilerin ayrıştırılması...

İçerde olanı dışakiler rahatsız etmez

Bilmek bile ilim ister. Bilmiyorum, cahilim diyebilme için bile ilim lazım.

6- İstefisın vasıfı: Hamile hamileliğini bilmiyor. Karnındaki alem olan insanın istefi anne vasıtasıyla dışarıya yansıtılıyor. Bilmeyen anne, istefinin kendinden kaynaklandığını sanır. İstefisla böyledir bana.

1- Bedensel müsbet enerjisi tükten KİN'den daha berbat duygu yoktur. İste deprasyonun kaynağı. İucudundaki müsbet enerjile ovadaki duygu ve his çekirdek ve tohumlarını sulayacak su idi. Sulayamadın ovada ayfık otları bitti. Müsbet bitmeyincei menfisine yol auldu. Dizde Ayaçlar olma-yınca tarlada dikenler bitiyor. Ne zaman ayaçlar güneşle keser, dikene gitmese dikenler ormanın içinde olur.

İnsanları kendine itaat ettirmek, köleleştirmenin bir yoluda düşman bulmaktır. Etbarna düşmanı gösterip, bak etrafım-dan ayrılırsanız düşmanlar seni yer derler.

2- SEFKET= Karşısı kendi aleminde dönüştürüp 2 farklılığı teke indirmek. Annenin çöpünü kendi uzantısı gibi görmek gibi.

3- Yalan aleminde bölünmektir. Kendinin bütünlüğüne kaybetmektir. Dengeyi bozmak. Hâlerin, duyguların ve latifelerin ve olma-yadıkların birbirinden koparak tek tek kalmaktır. Bu senin muaccel cehennemine olurki bu da deprasyondur.

deprasyon demek; içsel alemindeki muaccel CEHENNEMİN dir. Bunun neticeside; birbirinde kopup duygular sahibi insan, birbirinden kopup toplum oluşturur. Birbirinden kopup toplum da da SÜPHE doğurur. Süphe, zan cehennemine düşün demektir.

4 Cinlerin atası Can'dır.

5- Kavramlar olgulara aittir. Olgusuz kavram insanı zana götürür.

6- Eşyanın birbirine alakasını tümünden bakan hakikate anlayan denir. Hakikat, tümünden bireylere bakabilme ktir.

[**Lafif Nükle: 31** ¹⁰ haruf-u mukattaanın hassas ve zamansız emirleri dinkler ve yapar gibi görünüyor, tabirinden haruf-u mukattaanın mülk ile melekut arasındaki sifre, gâsîr, koridor gibi. O harflerin içerisinde mekansellik ve zamansızlığı ve de hiçbir belirlenimi içermey. Senin aynan gibi. Belirlenmiş sıfat ve harflerde kendini belirlenmek değil, o harf seni belirler, sana hükmeder ve yön içerir. H. mukatada bir yön ve belirlenimi içermey. Saf ayna gibi. Orada sen olacaksın. Oradan kendini seyredeceksin. O harflerle karşıya geçeceksin. Metafiz ve melekut alemlerine geniş yollarıdır ki ondan hiçbir belirlenimsizlik görünmüyor.

Maddeyatla maneviyat arasında bağlantıları oluştururlar.

Bu harflerin cep telefon numaralarındaki harflere benziyorlar. Burayla evrasi arasındaki koridorun, başın, itibatın buradaki ifadesi]

2 **Felsefeye devam:**

[**Kainat simgeselliği**, duyguların ve hislerin önüne konulamıyan hakikatları, ona yakın ve onu bu alemde ifade edecek semboller kullanılır.

Mutlak: talaktan. Yani herşeyden boşanarak, sıyrılarak varılabilir. Talaktan türetilmiş kavramdır. Orta da mutlak denen birşey yoktur. Buna talakları vererek ulaşılır. Yani boşanmayla ulaşılır.

Bütün sıfatlarından, zantlarından, her türlü muayyen düşüncelerinden kavrayıp kendi dışına koyarak, onlardan sıyrılarak varılır.

O bende boşaltılmışlığın boşluğu mutlak. Bunun içerisindeki-
lere izafi denilir. **izafilik = Birbirinin dışında duran, karşıt şeylerin birbirine kıyaslanmasından çıkar.** Bunlar birbirlerine izafe edilebilmesi için arada başka şeylerin olmaması lazım ki, bu boşluğun adı bu manada mutlak denir. Mutlak aynı zamanda izafilerin noktasıdır. Yani bütün izafeler buna göre konuşulur.

Mutlaklığın olması için talaklar olması lazım. Buna alemde ka-
bedir. İçindekiler boşaltılmış. Daha önce putlar, zant vardı. Bunlarda zantlarda, sıfatlarda. Boşaltılarak mutlaklı oluşturulup mirac.

gerçekleşsin. Je izafiler ortaya çıksın. Kabrin içi başlığı mutlak-
lıği simgeler.

İnsanın bedeni kendini hakikatının, unutmamanın en güzel
yolu ve şeklidir.

Kalb ile Akıl; birbirlerine dönüşüm yerleri ve dönüştürenlerdir.
Yani: Fikirleri hislere, hisleri fikirlere dönüştürüyor...

Sırrın reşpi beyazdır. Tüm renkler bir potaya konsa beyaz
ışık olur.

Zattan, Ehadda haber yok. Bunu delil, Zata ne sorarsanız
sorun sizi sifata yönlendirir, onunda cevaplar.

Kuran okununca sesle işel alemde insan bütündür. Müstakil
tek tek duran hisler ve latifeler ve duygular ve de aleli
meratibler; sesle harfler birleştirildiği gibi, bunlarıda birleş-
tirir. Nasilki Kuran harflerle tek tek tir. Okununca sesle bütün
lüpe geliyorsa, aynı anda sende bulunan tüm ayrı
ayrı dehanımların bütüne getiriliyor. Sen Kuranda, Kuran
sende alem-i Şehadetle bütünlüyor, bütünlük ifade edilmiş
oluyor. Ondanurki herkesin batin Kur'ani ayridir.

Mahiyeti=İçerisiyle.

R. Murun batin cihetini Lüpatlarda manalarını aramak,
günlük dilde karşılıkları ne imiş, kendi kâplarından kopararak,
kendi geleneğinden ayırarak, anlatığı mevsufuyla, penceresiyle
bakmıyorak, o kelamın sözcüğüne ifade ettiği şeyin kavram-
sallığını, mevsufunu yitirerek, kâplarından kopararak batin
insanların batin cihetide budur deyip ifade etmelesi veya
bunların ehillerini reddetmeleri birşey ifade etmez.

Narkordan uyanan sorupularmaya başlar; ben kimim, neredem-
yim, ne işim var burada deyip hemen sağa sola taş atmaya
başlar. Hyanan Hyandırır.

Yunus (as) 40 gün balıkta kaldığı anlatılıyor.

Kimin diliyle ben anlatıyorum, tenkid ediliyorum. O kim benim için önemli. Onun için alimin hatası Allah'a (cc) daha çok dokunuyor. Misal: Beni birisi tenkid etti ilkönce o kimdir diye sorarım. Eğer R. Nur alakası varsa ciddiye alırım. Yok alakası yoksa hiç meşgul olmam. Allah' da (cc) kofiri kale almıyor. Müslümanla meşgul.

Ėalik → ma Ėluk → Ėulk → A Ėlak (çopul, huluklar)
Ėuy

Ėulk meşlukda bulunur.

Ėalik meşluku yaratmış.

Ėulk: Huy (Ėuy); fıtratına göre davranması

Esma → Yükleneri, yükledikimiz. Musemma: Yüklenen kişi veya yer.

Allahın (cc) ahlakıyla ahlaklanmak demek, sana yüklenen esma ve sıfatlarını aşıp çıkarmandır. Bu manevi cihetle hepisi -herşey- canlıdır. Yani herşey madem esmanın, cilve, cemat ve naksidirler o zaman o formda, vücudun o mertebesine uygun hayatın mahiyetleri vardır. Hayatın birim bildiğimiz mertbe-i hayatına hayatın hakikati denir. Hakikatını mahiyetinde olup zuhura o tarafı - hakikatı ortaya çıkmayanlar camid dedikimiz şeyler. Mesela: Bu yanlış, bu eksik dedikimizde → o yanlış-aynı zamanda doğruya işaret edendir. O zaman her yanlış doğruların ifade edildiği zemini dir. Ademî varlık, vucud, zemini

Ahlak bir düstem üzerinde olmak değildir. Misal verirsem

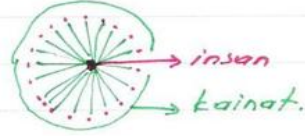
Altının ahlakı nedir? = Altın denen maddenin, kimyasal etkileşimlerde aldığı roller ve fiziksel depozimlerde gösterdiği varoluş dir. Bunların toplamı onun- altının- ahlakıdır. ve yapısı ve donanımın mahiyetleridir.

Herşeyin varoluş sebebi kendisinin dışındadır.

İnsan herşeyi düşünüp merak ediyorsa, insan tûmünü meydana geti-

habibâtın hülasasıdır. İnsanın dışında her varlık kendi fitratına mahkum iken, başkalaımasın, başka şey olup orada görünüp görmezken, insan ise her fitratın fitratı kendisine olduğından, karşıdaki varlığın işine girmeden onun getirdiğı kendisinde var onu intişaf ettirerek, her fitratla bakılan ve bakılan bir camî-ül fitrat olmasındandır. İnsan bu cihette ne kadar kainatın mazlum ve zavallisi iken ne kadar küll oldu.

İnsanın dışındakiler fitratlarına mahkum ve kayıtlıdır. İnsan ise şey denilen herşeyin mahiyeti fitratında varolduğı için herşeydir. Diğerleri başka türlü olamazlar. İnsan ise her türdür. Bütün âlemin birliği onda. Ona bir misal: Küre düşün. Küre ne demek? Bir noktadan aynı uzaklıktaki noktaların bütününe küre diyoruz.

Eğer başta Allah (cc) için olursa: Merkez Chad.

Dış noktaların topları şahadet iç merkezle dış noktalara aynı mesafedeki tecelliyatın birliğine ise şahadet.

Göz organını vucuddan çıkar masaya koy. Masadaki göz göz değildir Organ yapısıdır. İnsanda gözdür. Yani görmek göze indirgenemez. Böbrek böyle değil. Dışarda da sürer. Demek 5 duyu organları insanda işlevleri var. Onun dışındakilerin dışarda da işlevleri olabilir. İnsan en kamil değil. Çünkü başka kamil yokki en kamil olsun. Ondanı ki bütün varlıkların -şeylerin- desteği ile yapan ve yardımına muhtaç olandır.

Renk

Varlığı bilginin ışığıyla aynı olan ve varlığın yüksek hallerini temsil eden semavi kürelerin ışıldamasıyla sembolleşen saf özüne uygunluk anlamındaki boyazla; varlığın belirli bir hali içindeki yayılımını, diğer bir ifade ile, varoluşun

belirli bir düzeyinde bulunan olanaklarının yayılmasını teşvik eden itki anlamındaki **kırmızıyla** ve cahiliyet ile özdeş olan varlık, aşırı hallerinde alınan varlığın karanlık kökü olarak bilinen **siyah** ile sembolize edilmektedir.

Hem siyah-beyazın zıtlığını temsil eder. Hem de 'zıtlıkların (veya zıt görünenin) birbirini ihtimal etmesini simgeler. Kuranda renk kelimesinin karşılığı olarak sıbqa kelimesini görüyoruz.

Nefis, Allah'ın lütfünden yakın eldivanına işaret eden **yeşil** taime yüce ve ilahi bir renk sayılmıştır. - siyah renk evresinden ve siyah ve kırmızı benekler evresinden geçer.

Beyazın islamta, **Sarının** imantta, **koyu mavinin** ihtsantta, **teşilin** itminan (sükun) la **mavinin** ikuin (dopru ve kesin bilgi)'la, **kırmızının** irfantta **siyahın** heyeman (coşkulu erk ve ved içinde gışkinlik)'la itinatı olduğundan söz ederler.

Siyah, ceherin nurudur. Görülemeyen, ancak gösteren nur olarak ilahi Zat'tır celalin rengidir. Öysa Allah'ın cemalini kendini başka renklerde gösterir. Ancak **siyah** nurun atası - ve fena halinin yaşantıyla eşitlemenin deneyimi "zümrüt" lejidir. Ebedi ve Ezeli hayatın rengidir.

Naksilerde; zikirle meşgul olan salikin kalbinde sırasıyla **kızıl, sarı, beyaz, yeşil ve mavî** renkte bulunur, zukur eder.

Cemal ve Celal sıfatlarının yadigar ışıklar rengarenk olup **Cemalden yeşil ve sarı, Celalden ise kızıl ve al** renkleri parıldar.

- 1 Seni nereden çapırtıyorsa oradan konuşuyor demektir. Sende Draya muhatap ol-
muşsun demek-
tir.
- 2 Müminin mağrur olmaz ama YAKUR'dur.

↳ (dal) Hissiyat, hayvan, hareket.
↳ (mim) Toprak

الله → Uluhiyetin ilk harfi olma hesabıyla mutlaktır,
zuhurdaki gibi anlatır. Herşeyi o okutur.

Omurlukte 33 bölüm vardır.

2 hemde kendi düşüncen

الله آدم
↓ ↓ ↓ Allah
dunya
muhammad

2- Lambayı düşün.

Fitil yapı tüketip ısıya
dönüştürüyor. Beden fi-
tilli sınırlar.

Nereden besleniyorsan Oradasın

Nereye gönderiyorsan Draya gideceksin.

Nereye düşünüyorsan Oraya bağlısın.
(neyi)

Neyi seviyorsan onun içindesin

Nereye bakıyorsan onu içine almışsın

Neyi duyuyorsan onun içine gömülmüşsün.

Ne zaman Zanlarımdan kurtulursan o zaman yasıyorsun.

İnsanları ölgü olmaktan sıktıysa aleminden o zaman hüsrün.

Ne zaman yedipini karnedersen ısık verirsin.

Fitil yığıdan beslenemerse kendisini yer bitirir. Cebdi de iman
kum sırrını anla.

Şunun dışılığı - erkekligi olmaz. O herşeyin hakikatidir.

Allah bana birşeyi verdi diye sevinmiyorum. O kendini

bona İSBAT ettiği ve bona değeri verdiği için seviniyorum.
Dualara verilen cevap SUHUBİN ipuçlarıdır. Kendini sana ifade etmesidir.

1 Tuba ağacı kökü yukarıda dalları, meyveleri aşağıda.
Zakkum ağacı kökleri aşağıda, dallar ve meyveleri yukarıda

2 Zahir - batın: Dış dünyada olana zahir. Onu yöneten iç tarafı batın. Batın o organda şehadette zuhuratını tamamlar.

3 32 defa 1 dil = 33 tesbih
Zahir batının birleştiği bürhaneler, AKCİBER. İki ağaca benzer.

4 Şerefeye çıkan şerefli mahluk olan eşref-ül mahluk olan insan ezanı okur. Kim beni felaha götürüyorsa o eşref-ül mahluktur.

5 Kıraat eden ruku eder. Ruku eden secde eder. Ey kıraat eden kişi rukuya git. Sırf kıraatda (ayakta) kalmayla gururlanma. Kıraat yaptığını rukuya giderek göster.

6 R. Nur kelamının içerisinde Zahir-Batın → Evvel - Ahir isimlerin hakikat ve mahiyetlerini cem ettiği için...
O kelimedem kavramsal olarak musemmasına gidilemezse ya inkar yada taassüb meydana gelir. O hakikat ve mahiyetlerin kavramlarına hasr-ı nazar edilir, musemmasız o kavramları anlamaya çalışsan anlamadığın için anlaşılmiyor diye red ve inkar edersin.

7 Secde kendi varlığından rızasıyla çıkmak. En yüksek olan kapağı, kapadan en uzak olanı oraya koymak, bırakmak, çekirdek olup ağaç olmak. Çekirdek gibi olan kapağı, toprağa apış ol-ması için bırakmak. Ki tevazu simgesi olan toprağa. Kapa çekir- deği tevazu toprağına gömmek. Çekirdekteki çekirdek kabuğundan topraktan başka çıkarmak mümkün değil. İğni ancak top-

rak çıkarır. Çekirdekteki hiç kimseyle alakası yoktu. Sonra tevazuyla ona yanaşıldı - Toprak yanaştı - işerisini beri ederek güneşle + havayla + Suyla + toprakla + Ateşle vs'lerle muhatap ve dast kıldı. O da çok sevindi - çekirdek - ki meyve ile çiğnek ile, yoprakla memnuniyetini ifade etti. Sevpinin en zirve mertebasına gelince ancak kendinden çıkar. Kışkı kendinden çıkarmanın en tesirli yolu sevgidir. Parayla, menfaatle beni sevdiremezsin. Gözükebilir o başka. Sevgi dış etkilerle şekillenebilir. Dış sebepleri merkezi uyandırır o kadar. Nice zalim ve de spotlar aşta, sevgiye ESİK olmuşlar.

1 → (dol) ruku; aslına doğru rucu et. Deyun ep. Diklenmek ten (kıyamdan (1 eliften)) çıkar. Toprak tevazu kaynağına mukabele eder.

Aslına doğru yönelirsen, kainatın + Kuranın + insanın birliği cem edilmiş olursu mirasına doğru yol alır.

(ihtiras) Tutku: Dâimîliği birliğe getiren duygu veya his

2 İnsan eşyaları birbirleriyle ilişkilendirip kavram üretir. Ki ödemme esmayı öğrettim sırsı, bu ihtiras aklın ehlimidir. ihtirasın sebebi hırslardır.

Şeytan içinde ihtiras sahibidir denmiş.

3 Türkler: Törenin içine doğan. İsviçre medeni hukukla eulenen. Alman idare hukukla yönetilen. İtalyan ceza kanunlarıyla ceza gören. İslama göre görmülen kışdır. Benim neyime talibsin şimdi söyle.

4 Samiri niçin herkesten altınını alıp eritip burak yaptı. Çünkü kişnin malı nerdeyse ona meyleder ve orada olur. Burada olurlar diye. Mallar kişileri birliğe getirip ona secede ettirdi.

5 Atlin nerede ise oradan konuşur

6 Ölüyüde yıkarlar, hanımıyla da olurca yıkarır. Yıkanmalar ikisinin de var. Demek cimada karşı cins toprağında olduyun.

İçin bu aleme temiz gelmek için. Ölü nasıki bu alemden
 ebür aleme temiz gitmesi; cümmede o alemden bu aleme
 temiz girmen için. Çünkü cema anında aleminde, sende herşey
 almıştı.

Yusufun kuyusu bu beden.

Yusuf gözünden seyreden

Seni görür can terkeden (can: hayvanlık, hayvani sıfatlar)
 hayvanlıpından bezdirmen insanlıpına
 istiyok duyuyorsun.

asm) efendim

Dinimin en büyük delili (asm) efendimin mucizeleridir.
 Diğer dinlerin harika insanların harikalıkları var? - Onlar şahıs-
 larına has istidradtır yaygın olamazlar. (asm) alimleri efendilerin-
 ce benzer kerametleri vardır. Ne ahiret denen bir hayati vaa'd
 edememekesidir. Ne de bu harikalıklarını mucize olan kitap iz-
 har ederler. 40 vecihle harika olan dünyada kitap yoktur ve
 alamaz. Din ayrı bir nişmettir. Ona inanabilmek ayrı bir niş-
 mettir (asm) efendim mucizesini ismarlamalı değil. İstendip'i
 anda oluyor. Budutlerin ise bir kaş harikalıkları o da kestran
kesraate olması için zamanı olmalı. Oda bedensele harika-
 lık. Bunun ki ise hem bedensele ve hem ruhsal. Onların en har-
 rikalısı kopan kolu yapıştırılmaz. Ta onlarda 1 tane böyle har-
 rikalık okuydu (?!). Hem ömrü bunun efitimiyle geçmemiş.
Aralarında olan bir zatın aniden buna muoffak olabilme-
si. Onların meziyetleri kendine delil. (asm) efendiminki ise kainat
 sahibini göstermek için. Hem efendim kainatı da kullanıyor.
Kendi meziyetinden haris. Onlar kainatı delil yapamazlar.

- 1- Bu manolarda merkeze çeşitli şeylerin konularak varılması mümkün görünmüyor.
- 2- Öfkeli insanların psikolojileri düşman bulmaktır. Bulamazsalar yolda taş, hayvana, ağaca tekme atmaları lazım. Hatta ağacın dalını kırması, insanları rahatsız etmesine epimlidirler.
- 3 **Kendini sınırlandırıyor sınırın ötesine düşman olurlar.**
Düşman bulmalarından anlaşılırki onlar evrensek, külli deşiller onun delilidirler. Buntar hatadan daha çok hataleyi bulmak epimindeder. Buntar sıfatlar yerine çattarı -kişileri- karşısına alırlar. Buntar insanlığa hizmet iddiasında bulunup aslında kendilerine köle ararlar. Onlara birşeyleri vermeye muaffak olmuşlarsoda bana mal olması içindir zannındadırlar. Sana gelerek seni götürmeyi düşünürler. Düşürükümüz budur namı ve neşmeleri altında kişilere hem elbise hemde düşman kazarıdırılar. Dersde davet etme namıyla terzihanelerine mahkum kılarlar. Aydınlatıyorum diye karanlığa sokarlar. Çare üretmedikleri gibi çareler olantarı ve olantı bloke ederler. Onlar bu çarelere düşmandırlar diye diye habittatların düşmanı ilan ederler. Sanada; bu şahıs bizde değil hakikatlerle sorunu var felkinini sana yaparlar. Buntar habittatı farkedenlere aumayı külp, iftira falımtan çelinmezler.
- 4 Buntar kavramı tanırlar. Kavramın nereyi tanıttığını, bu kavramlar neyin ifadeleri ve nereye işaret edip tanıttırdıklarına bihaber olunca, bunlardan bahsedene de hizmet adına külp ve uygunsuz nam falırlar.
- 5- Buntar kendilerine 2 kuvvetle garanti altına alırlar. 1-merkez kay kuvveti namı altında euham ve vehmi tahrik edip korkutuyorlar ki buranın dışı cehenneme düşmek gibidir. Başka yerde ve kişilerde helak olursunuz

ha diye kisinin sehnini tahrik edip korkuturlarlar.
 2- Meskeje çekim kuvveti ise, biz varya blu diye başlarlar, bitmez umit eze emellerle insantarin din bağıları olan ulvi değıstlerini kendilerine bağlarlar. Kişi de dine bağılıyan ulvi duygularıyla ona bağlanıp hapsolür. Bunların en beliyşin özellikleri ta fedirgindirler, panikteler ama hissettirmezler. Çünki Allah bunların iclerine korku ve panik koyar. Bir yerde duramazlar. Sinek gibi bütün pisliklerde bulunurlar. Ne elemterinde devamlı düşman üretirler. Yokada taşta bir tekme atma ihtiyacını hissedebilirler. Bunlar kendisini sınırlandıramazsa kendii var hissedemez.

İsa: zamanın nihayetsiz sefaletlerini idrak, ve umumî ızdırapların ve nihayetsiz sefaletlerinin o ızdıraplar devrinde alemde kalıkkut eden etmeyen başlayan...

İsa ruhta olmanın ifadesi...

İsa: İnsanları istediği gibi kullanan kuvvet, fikirler ve bu fikirleri şekillendirip yayan limselerlerdir.

Fikrin özelliği; hiçbir ihtiyğin bozmayacağı mutlak bir sürette kendini kabul ettirmektir. Bu ise..... aşapda devamı

(Mutlak = Bir fikir düzünki, o fikir senin ruhtaki bütün fikirleri boşaltıyor, atıyor ve artık kendisi kalıyor ise kabul budur. Yani buna mutlak fikir diyoruz. Talaktan geliyor. Boşalmak, boşatmak, birşey bırakmamak.)

Fikir = bu ise fikrin yavaş yavaş duygulara dönüşerek inanç haline gelmesiyle mümkündür. İnanç ^{pikirdir} olur. İman ruhta olur. Fikirle bilgi çok farklıdır. Bilgi malzemelerdir. Fikir ise projelerdir. O malzemesi kullanan proje... O bilgi olan malzeme ile proje olan fikir bir araya gelirse yapı meydana gelir.

Fikir amaca bağlılıktır, bağlılığın ifadesidir. Amaca bağlı düşüncehrimiye fikir diyoruz. Sebabe bağlı düşüncehrimiye bilgi diyoruz.

O zaman fikirlerine inşaatla bağlanmak lazım. Fikirler amaca bağlı sebeplere bağlı değil. Umidi olmayanın nasibini kesiktir. Amacına umidin olması lazım.

Modernizm: mekanizmanın, makinelaşmanın. Modernizmin insana verdiği en büyük hastalık ALAY'dir. Alaylı insanın işinde değerlilik denen ölçütleri kaybetmiş. Alemünde değerlerin yazılmamasından geliyor. İdeallere bağlanmak değer üretir. İdealleri olmayan değer üretmez ki bunun dışı varlığı olmayı demektir. Rasyonellik değer üretmez. Rasyonellik öğrenme biçimi demektir. insibap fiziksel saf enerjinin yayması. Seypide ısımadır, fiziki saf enerjidir, ve bizzat ferisi vardır. Manevi de bu manada anlam demektir.

Etkisi olan herşey vardır.

Hayatın iki amacı var. Bir zorunlu; sana rağmen varlık arayışına gidiyor. Birde tercihle olan amaçlar vardır. Bu da keyfidir. İstediyini seçersin. Amacımı değiştireyim ama varlığın akıcılığını değiştiremem. O zaman senin tüm amaçların kainatın akıcılığı içinde ceryan ediyor. Misal: Ne yaparsan yap gemide, gemi gidiyor. Giden gemide sen, ters yöne yürüsen de akıcılık değiştirmiş olamazsın. Geminin içinde nasıl hareket edersen et, geminin amacını değiştiremezsin. Senin amacını geminin amacı içinde sınırlıdır.

Bilgi nesnelere mana yükleyebilirsin. Birde o nesneyi, eşyaya dönüştürücü bilgi elmalı. O gemide herşeyin özelliği belli dir. İnsan ise bilakisdir. Je üretgendir. Üretgen amaçları vardır.

Eylem, fiil: bilimsel, amaçlı, etkinlik. demektir.
(şuurlu)

İnsan ne zaman kendini bilir; eşyaya ve kendini dönüştürerek kendini inşa eder. İnsan diğer eşya gibi önümüzde hazır eşya değildir. Batını tatlandırmış. Mutlaklığın gemisini. O zaman kendini ve harici kemale gelince bilebilirsin. Karşıl insan kendi sözünü söyler. Biz ise kâğıdının sözlerini tatlı edip söyleriz. Bu da

ayakta kalmak için baston olarak kullanılmaktadır. Kamillerin bastonları yoktur. Onunla, bununla ayakta kalmazlar. Çoğu zaman biz bastonları epolarımıza, kabul ettirmek için kullanırız.

Bazı bilgiler bilgilerine eklene eklene geliyor. Bazı bilgiler ise kendini boşaltıyor. İçini boşaltan bilgi senin ürettiğin bilgidir. Naklettığın bilgi ise bilgilerine zamm getirir ve eklenir.

Enenin etrafında örgütlenmiş bütün ^{bilimlerin} zihin. İnsan bununla kendini tanımlar ve sınırlar bunun üzerine insan nedir sorusuna cevap verir. İnsan budur der. Oysa insan budur dediyinin altındaki sınırlarının yapıtaşlarının malzemelerinin yekününe diyorsun. O malzemeler seni sınırlamış.

Borsa coiz değil.

[Dünyada 75 trilyon \$ emlaklar toplam değer. 350 trilyon \$ borsadaki karşılığı. (bu birleşmiş milletlerin raporundan). Yalan üzerine ticaret yalan olur. 5 misli yalan ortada doluyor. Ortada karşılıksız kapıt var. Bunlar insanların arasında yer değiştiriyor. Yalan konuşuyorlar fiilen.]

Fikirler duygulara dönüştürerek inançlara dönüştürür.

Bir adama 40 gün deli desen herkes inanır. O da deli olmadıysa için çaba gösterir. İste o çabasının adına deli diyoruz. Deli olmadıysa halde, olmadıysa ıbatlamaya çabasına faaliyetidir delilik.

Kimse kimse adına özgürlüğü ruhunda yaşayamaz. Etkilenir, fesir altında kalır ama kendini kendin inşa edeceksin.

Öyle ferbe ettiği başka bitki neş-u nema bulsun. Samimi tebabe ise üzerine örtülen toprak gibidir. Samimi olmayan ise üzerine örtü örtülendir. Üzeri açılırsa her tekrar ortaya çıkar.

H2 Ali (ra) " Affetmekten usanmayın, Cezalandırma da acile etmeyin.

H2ku = Aleminde herşeyin yok olduğu anların toplamına denir

Berzaha Kuvanın harfleri berzaha benziyor.

Kur'anın hakkaniyetine bir delilde; uyulduyu zaman ortaya çıkan fiil, fikir ve hislerdir.

Dünyaya bakıp hala kendini görüyorsun. Hala KENDİNİ görüyorsun kılıfını görüyorsun... Her zaman değişen şu sima neyin nesî.

Hayranlar birbirine muhtaç değil olduklarından istidatları muayyen kaldı.

Kendi hayalini epitebilen insanları çok rahat epitebilir.

Sahib oldüğünde kütlenen SONLUDUR.

Eşyanın ismi ve lüpatıyla düşünmek değil, kavramsal düşünmek, icini doldurarak düşünmek. Mana fikrettığın ve hissettiklerindir.

Yoksa takbirin tarifi olan lüpatı değil. O zaman lüpatı öğrenisin, ama manayı sen aleminde uyandırırısın. Kavram demek; kavriyorum, alemime mal olmuş demek. Etikendiyinde manayı anlamış oluyorsun. Mana bu. Mana öğrenilmeli; sende uyandırılır.

Mesela: Seyri, şefkat bilinir. Aliminde karşılık bulursa manasına ulaştın ve kavradın. Ve kavramı öğrendin. Buntar aleminde denemiş, karşılık bulmuşlarla meşgul olun. Buntarın örtücüleriyle ÖRTÜLMÜŞ ÖNLER SENİ ÖRTÜYÖRLER. Öyle kızıllık ol ki seni örtün ama apas yapmasın, sürütmesin.

Ben başkasının, başkası benim namazımı kılıyor. Benim hem karnetimi hem ezanımı başkası okunmuş. Ezanı + karneti getiren namazda O KILIYOR. O zaman ben neredeyim ve kimim.

Muhabetten ve ihtlastan bahsederim fakat hiç şahadet etmemişim. Nasıl olursa öyle

- Afk; başka şey için olmayan

- Eşyaları bilmek Alim olmak

Kendini tanıyıp, bilip hissedende Arif olan dır.

- Bine hizmet → Birden himmet

- Evvel olan batın olan } dır.

Ahır olan Zahir olan }

Batında Zahirin dengesi Teuhiddir.

ama: mertebesi makamı tenzihdir.

Kıyam-ı binetsihi: bir aynihî kendi itimiyile kendi zatına almıştır.

Nefsi ile kâimdir.

Mertebe-i hüviyeti: mer-tebe-i teşbihidir.

Her bir salikin Zat-ı mahz ile Zat-ı ilahî boyutını farketmesi lâzımdır. Zat-ı mahzdan ibad bir nasib bir huz almaz.

Sırrın zuhuru Risâletin zuhurunu müstetâzım olduğu gibi, risâletin zuhuru ve insalide fitne ve ibtilayı icab etti.

Allah'ın huzurunda durmak için en büyük vesile ve bahane namazdır. Namaz bedeninde gidasıdır.

Oruç su mesabesinde dir.

Zekat insanın hararet-i gariziye mesabesinde dir (ateş unsur)

Hoc hava mesabesinde dir.

- Kainatta görülen kerrettir. Kalpte ise vahdettir.

- Gönül manevi varlık. Can maddi varlık

- Kainattan gelenler kalpte tasdik olunması marifettir.

Sen şahid oluyorsun böylelikle. İnsanoplu ne kadar tuhaftır ki, içiyle dışı farklı olabiliyor.

İlham olunanlar sebepsiz okuyundan, sanki esbabsız yaratıl-maya misaldir. Kalb bu noktadan melekut ile mülk arasın-daki hayt-ı ittisâl geçid yeri olmuş.

(esm) efendimizin cranete girmesiyle alem-i şehadete geri gelmesi onun büyüklüğündeki idris (as) geri gelmemiş.

Allah'ın (cc) bir anda yaratması kudretine uygun iken sebep-lerle yavaş yavaş yapması zor yolu tercih ettiğini gösteriyor.

Duğunki senin çok iyi bildiğin mevzuu yeni birisine dura dura, tekrar be tekrar anlatman ve onun anlamasını beklemen ne kadar zor yoldur. Allah (cc) anlamamı için peyder pey yapması onun sabrındandır.

Sır → Sifat-ı Zattan } Geliyorlar.
Sırrın Sırrı → Şuunat-ı Zattan }

İnsan modern camiidir. Her alemin çekirdeği ise, o alemleri
yoşması lazım. Oğmanın kabri tanınan lazım. Dralar
ve sanratarı nasıldır.

= Kader = (5-2-2010) Z. burun.

İnan esastarı fıtratın ifadelenişidir. İssel alemin dengeleşmişidir.
İnsanın bakış açısını değiştiriyor. Bu da duyguları değiştiriyor.
Duygular değişirse davranışı, davranışı değişiyorsa aldığı sonuçlar
değişiyor.

İzah edemediğiniz şeyler sizi korkutur. İzah edilirse insan rahat
eder. Hilmetini bilemediği olaylarla boğuşan insanın depresyona
girmemesi çok zordur. İnsan hep sebep sonuçta odaklanmış. Bunun
dışındakiler insanı başlıya otar.

Kainatı kuşatan şuurlu, akıllı, muktedir bir enerjinin, gücün
olduğunu herkes kabul ediyor. Buna Şuurlu enerji diyor.

Kainatı çeviren gücün sistemi içerisinde benimle alakalı olan veya
olacakların vucuda gelmesi veya gelmemesi, ve de şeklinin değişme-
sinde insanın irade-i cüzîyesi var. Bunuda ihtiyarla ifade ediyor.

Certyan eden hadiseyi kabul veya red ediyorsun. Buda senin kaderini
ve hayatını inşa ediyor.

İnsan hem çevresine şekillenmesin, hem de çevrenin insanı
şekillendirilmesine musait yerde duruyor.

İnsanın iradesiyle kader içindedir. Benimle şekillenen çevrem
var derken, içyürüne bakarsan onun dışında şekillenmiş. Sen bu-
rada kabule veya redde yatkın meylin var.

Birbirine zıd anlaşılıyor çözü zaman kadere ihtiyar. Oysa
Zahir ve batın. veya ben merkezli bakarsan. Kainatın arkasına
geçip bakarsan.

ettiği EKRAN. Kalb (cuz-i irade) ise Kainatın cereyan eden kainatın manası, hikmeti, gayesinin iz'an edildiği EKRAN. İnsan bu ikisini cem eden cem-ül cemdir. İnsan bunu seyreder veya etmez. Buntarı kabul eder veya red eder. Doğru bulur yanlış bulur bu insanın meyanında veya tasarrufunda. Ayna yansımaların aslına müdahale edemez. Kendisinde gözükentlerin gözükmesini engelleyebilir. Ama aynanın dışında hadise aynen devam eder, ediyor.

Bu cuz-i ihtiyar (dirnâp) ve cuz-i irade (kalb) de gözükentleri razı olursa, o olayların hikmeti ve gayelerinin merkezinden, cemden bakmaya hak kazanıyorlar. Red veya tenkid edenler ise mekânatâtilerin yorumlarıyla, izahlarıyla meşkuler.

Zamana ve mekâna yayılmış olanlara merkezden bakılabilişse... O yerde kalb → ruhun daire-i hayatına girilirse fîm fîlîm makarâ emr âleminde olan ruh makarasında.

Senin büpüne kadar çebilmiş fîlîm makarânı seyretsaydın; şu anda fîlîr ve iz'an aynasında neler hissedersin. Eskide doğru, yanlış diye yorumlayıp yaptıklarının kaç tanesini tekrar onaylardın.

Mülkün ve melekutun işleyişleri çok çok farklı. Gayelerle fiiller çözü çatışıyor görürsün.

Senin fiillerinin ortaya çıkıp gözükmesi senin gayene, maksudına hizmet ediyor. Ama bu gayen fiilde gözüküyor.

Geçmiş kader. Gelecek teklif.

Geçmiş ne ile yorumlayıp izah edeceksin. Gelecek ise daha fiil olmadığından yorumlayamıyoruz.

Geçmiş melekutiyyetle yorumlamak

Geleceği ise insanla karşılamak.

Soruyu nerenin işine soruyorsan cevabında orada. Mülke ait sorularını mülkün işinde, melekutiyyetin sorularını da melekutiyyette ara. Bilgi, ilim öyle bir gözenti, hem geçmiş hem gelecek gözenti varlığın zemnidir. Zemin ilim. HAREKET KUDRETTİR.

"Kader ve cüz-i ihtiyarî" diyor. Cüz-i irade demiyor.
Kader ilmin tamamı olan ilim sıfatı değil. Onun nevinden-
dir. Cüz-i ihtiyarî da irade'dendir ve o nevidendir. Ondan
Onun karşısına ihtiyarî koymuş.

İslamiyet
 Kader son
 hududu
 Hali

İman
 Cüz-i ihtiyar son hududu.
 vicdani

İslamiyet = Şecer-i hikmet, maddi hayat-ı Muhammediye.
İman = manevi hayat-ı Muhammediye (asım),
Cüz-i ihtiyar = mesul + mukellefsin diyor. Adem-i mesuliyetten
Kader = Haddini bil yapan sen deşilsin den. Nefsi gururdan
 "Fakat seyyiatı isteyen Kurtarmak içindirki
 nefsi insanıyedir (ya istidad ile, ya ihtiyar ile")

İstidad: Tabiat, fitrat, donanım.

İhtiyar: Onu kullanmak, kullanma melekeli, dümen.

- Bu kader mevzuuna ism-i evvel, ahir, zahir ve batın hakikat-
leriyle bütün hâşie getirilip bütün olarak bakmak lazım. Sıkıntı
 bu 4 noktadan bakılmaktan kaynaklanıyor. Hele hele mülk
 ve melekut boyutlarında bakılmazsa görülmez. Atomun hareketi-
 nin bir anda hem tanecik hemde dalga şeklinde hareket ediyor.
 Dalga boyutu melekut. Tanecik boyutuda mülk boyutu oluyor.
 Veya dışardan seyreden insanın, araba insanını, yoksak
 insan arabayı mı sürüyor gibi. İkisi beraberdir. İkisi beraber.
Mülksüz melekut, melekutsüz mülk bakamazsın. Bunu da
Kader ve cüz-i ihtiyar gibi düşün. İkisi beraber işliyor. Ayırılmazsın.
 Çünkü her ŞEY'e subuti sıfat tecelli ediyor. Subuti sıfat-
 lar bütündürler. Veya 6 esma (ism-i azam) aynı yerde. gibi
 veya Cebriye ve mütezerilenin bakışları. ikisinde bakışları yere doğ-
 rudur. İkisinin cem edildiği yer ehl-i sünnettir.

Çok çeşitli bakıp tek görmek

"Kader, hakiki illetlere bakar, adalet eder" Demek kader batın tarafı. Aynı mevzuda ikisinin hükmü birbirini çelişmez. Misal şirket gibi. Kader adalet ediyor (batın). İnsan zütmüyor (zahir)

Hakikata buradan kelimelerle, şekillerle, manalarla ulaşılır. Mahiyete de hakikatlarla ulaşılır.

İnsan bu 4 hakikatin ifadesini Kuranda müvazeli onlar, kavrar ve bakar. (4 hakikat: İsm-i evvel + Ahir + Zahir ve batın isimleri.)

Radyo istasyonlarının hepsinin şifresi var. Frekans numaraları. O düğmeye radyoyu getirdiğinde yönünü ve kimin olduğunu bilme için konuşmalar, yönlendirmeler ve bilgilendirme konuşmalarını dinliyorsun. Rd kutus (hava) Kurana misal.

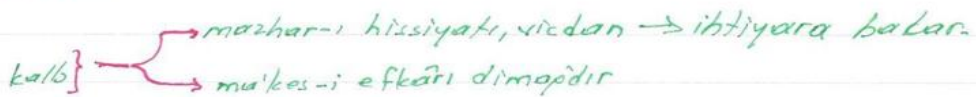
İstasyon çizelgesi ayetler.

FM mi? Uzun dalgaları bunlarda süreklere misal-

intizam + mirzan = Lisaniyla
hikmet + Adalet = Şehadetiyile

İnsan için medar-ı sevak ve itak olacak, mahiyeti meşhul
bir cüz-i ihtiyarı vermiş

Herkes kendisinde bir ihtiyar hisseder. O ihtiyarın vücudunu vicdanen bilir.

mevudatın mahiyetini bilmek ayrıdır, vücudunu bilmek ayrıdır
işte şu cüz-i ihtiyarı, öyleler sırasına girebilir.

Burada cüz-i ihtiyar → mahiyete bakıyor.

Tukaredada mazhar-ı hissiyat ki vicdana bakıyor. Burada ihtiyarı biliyor. Bu mazhar-ı hissiyat → mahiyet tarafıydı.
ma'kes-i efkârîde → hakikat tarafıydı.

Malumattımız inhisastır, hududludur, kayıtlı ve mukayye ddir.

Cüz-i ihtiyarı kadere münafi değildir.

Kader, ihtiyarı te'yid eder.

Kader, ilm-i ilahinin bir nevidir.

ilm-i ilahî, ihtiyarımıza kaalluk etmiş

Öyle ise, ihtiyarı te'yid ediyor, ibtal etmiyor.

Kader, ilim nevidendir.

— ELMAULI'dan Kader —

— Ne bilen yapmaya mecburdur,

ne de bilinen yapılmaya mecburdur.

— İradenin fiile çıkması bile kudrete, kudretle beraber birde tekvine mütevakıftır. Bunun içindir ki, biz, kendimizde iradeye iltiran etmeyen ilimler ve hatta kudret bulunduy'u halde bile fiile çıkmamış nice iradeler buluruz. Bütün bunlar bize gösterir ki ilim, irade, kudret, tekvin, mütemayız sıfatlardır. Ve binaenaleyh Allah'ın (cc) bilmiş olması da, cehren yap-tırması demek değildir.

Trafik kuralları tüm memleketi ihata etmiş nizam ve kanunlarla örülmüş. Sen bu kanunların, nizamların içerisinden deklerden tercih ediyorsun. Sana sunulan, önüne konulanlardan seçiyorsun. Hıyım mı, uşmayayım mı? gibi teklif olunmadığı için ihtiyarın seçmiyor. Türüeyim mi? 180 km hızla mı yoksa 90 km hızla mı? burada sen tercih ediyorsun. Hıma tercihin yok.

- Zaman -

Zaman dediğimiz anlayış, aslında bir anı bir başka anla kıyaslarına yöntemidir. misali: Bir cisme vurduğumuzda bundan belirli bir ses çıkar. Aynı cisme S de sonra vurduğumuzda yine bir ses çıkar. Kisi, birinci ses ile ikinci ses arasında bir süre olduğunu düşünür ve bu süreye zaman der. Öyle ikinci sesi duyduğu anda, birinci ses sadece zihindeki bir hayalden ibarettir. Sadece hafızasında var olan bir bilgidir. Kisi, hafızasında olanı, yaşamakta olduğu anla kıyaslayarak zaman anlayışını elde eder. Eğer bu kıyas olmazsa, zaman anlayışında olmayacaktır. Kısaca zaman, beyinde saklanan birtakım hayaller arasında kıyas yapılmasıyla var olmaktadır. Eğer bir insanın hafızası olmazsa, beyin bu tür yorumlar yapmaz ve dolayısıyla o kişinin zaman anlayışı da olmaz.

Zamanda olayların ... olası bir sırasıdır...

Zaman nisbidir. Bu ruya da çok açık bir biçimde yaşamın Einstein'ın Genel Görecelik Kuramı göstermektedir ki zamanın hızı, bir cismin hızına ve çekim merkezine olan uzaklığına göre değişmektedir. Hız arttıkça zaman kısalmakta,

Uzayda seyahat eden için zaman daha yavaş akar. Işık hızıyla hareket edersen zaman aktır. Aynı kalırsın. Ashabi kehf misali gibi.

Zamanın izafi oluşu, bize çok önemli bir gerçeği göstermektedir.

Fizikiler kainatı kuşatanları kozmik enerji. Kozmik zeka. kozmik zihin. Kozmik irade diye Allah'ın sıfatlarını böyle ifade etmeye mecbur oldular. Buna misali Meşhur Barnett İnsan duyularının sınırlarını (varlıklarının ifadelerini) KORKU ve ENDİŞE ile sezdi.

Metkansızlık kavrandığı taktirde cennet, cehennem, dünya hepsinin altında aynı yerde olduğu da anlaşılır. Zamanımsızlık kavrandığı taktirde ise her şeyin tek bir anda olduğu fark

edilir, hiç bir şey için beklenmez, zaman geçmez, herşey zaten olup, bitmiştir. Yani sensusluk eslinde başlamış durumdadır. Bu sırrı kavramak, dünyanın en büyük karanlıdır.

= KADER =

Melekutiyette seçim ve tercih yoktur. Orada herşey birbirine en uyumlu şekilde varidiler, varlar, devam ediyorlar. Seçim ruhî boyutunda. Etiler alemi burada. İşin püf noktalarından birike bu mevzuudur.

Tavakkülle emrolunmak kaderin ihtari kaldırılmadığını gösterir. Unutkanlık, uyku, bayılma, ve zor kullanma durumlarında yapılan fiiller, insanın kendi iradesiyle olan şeyler değildir ki, sabah namazını kasten kalkanlarla, kalkanmayan arasındaki farkı gösterir...

"Cüz-i layetecezza hütmündeki cüz-i ihtiyarî denilen si'lah-ı insani, hem cüz, hem kısıdır. Hem ayarı noksandır. İcad edemez, fişben başka hiçbirşey elinden gelmez. İman, o cüz-i ihtiyarîyi, Allah namına istimal ettirip, herşeye karşı kafi getirir" (S: 210) Yani artık parçalanamayan en ufak bir cüz.

"Sermayesi ise, cüz-i layetecezza gibi cüzî bir şeydir!..." bu beş paralık cüz-i ihtiyarî nerededir?"

Kader lüpatı: Herşeyi ezelden bilip, yazmasıdır.

Kader, ilim nevindedir. Yoksa irade ve kudret nevinden değil.

Ezeli Başlangıcı olmayan

Muessir: ilim değildir, kudrettir.

İlim: maluma tabidir.

İlim ayne gibidir.

İnsan hasenatına ancak dua, iman, şuur ve rıza ile şahid olabilir.

Cüz'-i ihtiyari: (lügata göre): İnsana verilen or bir serbestlik.

Tekvini: "Je dest-i kudret-i ilahiden sudür eden ve irade ve emir ve ilmi tarammun eden emr-i tekvini ile zühredir" L:125

"Evet, O Zat-ı Zülcelalin iki vasf-ı kemalden iki fer'i tealli; vasf-ı iradeden gelen meşietle faktirdir, O da şer-i tekvini"

Evet, şeriat-i ilahi ikidir. Hem iki sıfattan gelmiş, iki insan muhatap, hem de mutellef olmuş, Sıfat-ı iradeden gelen şer-i tekvini"

"

Kader, nefsi jururdan ve

cüz-i ihtiyari, adem-i mesuliyetten kurtarmak içindir ki

"Demek kader meselesi, teklif ve mesuliyetten kurtarmak için değil, belki fihr ve gururdan kurtarmak içindir ki, imana girmiş. Cüz-i ihtiyari, seyyiate merci olmak içindir ki, akideye dahil olmuş. Yoksa mehasine masdar olarak tofer'un etmek için değildir" (S:463)

"Amma hasenat ve hayrat ise, madem ki vücudidirler; kesb-i insani ve cüz-i ihtiyari onlara illet-i mücide olamaz. İnsan, onda hakiki fail olamaz. Je nefsi emmâresi de hasenata farafdar değildir, belki rahmet-i ilahiye onları ister ve kudret-i Rabbanîye icad eder. Yanlız insan, iman ile, arzu ile, niyet ile sahib olabilir" L:84.

Kader lügatları: miktar, meblag, ta'zîm, kudret, kuvvet ve birşeyi kısmak manasına gelir ise de...

Kader: ilim + irade sıfatına

Kaza da: Tekvin sıfatına

İtikada aid 3 mezheb çıktı. Birisi yok oldu.

1- Maturidiyye 2- Eş'ariyye 3- Selefiyye.

Bir hadîsede, hem insanın eli, hem kader müdahalesi olduğundan; insan zahiri sebebe bakıp koruyan haksız hükmedip,

Zülmeder Kader, o müsbetin gizli sebebine baktığı için adalet eder"

----- K:193 "Kader-i ilahî, bu yanlışları tasih etmek..."

----- K:225 "Kader-i ilahîye fetva verirler; biz buna mustahakız derler..."

--- K:264 "İşte bu şefkatün bu yanlışından, Kader bu mahrumiyete mahkum etti"

S:396 ----- "Kader hakimdir."

S:522 "Kader-i ilahî, uhrevî ve şahsî menfaat korımaya-
rak, tam hâlis, hak ve hakikattan geliyor"

Sen bu kainat nizamı içindeki tercihlerden birini tercih ediyorsun. Ne yaparsan yap, neyi tercih ediyorsan et yine geminin içinde sin. İmkanatda eldyşünü unutma.

Kader: Plan, öleü, proje.

Bir geminin ilk önce → Plan → ilim → Alime
Kader

Cüz-i irade cüzidir külli değildir. Herşeyi kuşatamaz.
"Nihayet hududunu" → Ametu billahi ve → melaiketihi →
kütübühi → Rusülihi → vel Yermil ahiri → ve bil Kaderi; →
Hayrihi ve Şerrihi Minellahi Teala". en son. nihayet
hududu bu.

Vicdanen biliriz. Ağrıyı biliriz ama ne planına var
nede fiziki formülü. Vicdani arzular, bedensel arzular, Şef-
kat şefkatleri hep bunlar vicdani'dir. ilmi formülü yoktur.

Nihayet iki hudud içinde tercihin var. Kader ← irade → ihtiyar
iki hududun biri Kader ikinci hudud İHTİYAR.

İrade de bu ikisi arasında hayatını tanımlıyor.

ihhtiyar → Adl → sifatından → Muksib esmasında
irademiz → irade → sifatından → murid esmasından

Meyillerimiz Adl sıfatına dayanıyor.

— "Ustad ben kaderin mahkumuyum" diyor.

Büyükler sebepleri görmüyorlar. Biz hep önümüzde sıkılar var.

Kader hakiki illetlere bakar adalet eder. Adl isminden geldiği için.

Adem hocamla ihhtiyarın kaynağı =

- [El adl, el muksib yaptığını kötü görünmeyen tekbih edilmeyen demektir. Mahkum-ualey, mahkum-u leh, ikrar, şuhud ve emsaline tabi olan hükmü şahitlerden ve iki taraftan birine meyl etmeye adl deniyor. Bu hazretti aubeyde Cenab-ı Hak ödemî sureti üzere halk buyurdu. İşte burada ucub-u zattan ucub-u gayr e mümkinatda udul vaki oldu. (udul isim-i faildir. Adl in cemidir ve fiile dönüşmüş hali) Yani kendi zat ve vacib-ul ucudu yalnızken mümkinatı halk buyurdu. mümkinatın ucud bulmasına meyl etti. Allahın ucudu lizatihil vacibtir. mümkinatın ucudu liqayrihi vacibtir. Ahkam-i ilahiye-sinin juhuru ve ceroyanı için mümkinat halk olunmuştur. Elhasıl mümkinatda her ne ucuda gelirse orada Adl vardır. Yani ucud değil iken bir taraf meyl

end iken diğer taraf itibari olunduğuna mekni vücud tarafınan ihtiyarı bir adl'dir, bir meyildir. Bütün emsalı birbirine müşabehet olan şeyler adl ile vücud bulmuştur.

Adl meyil olduğuna göre meyilde aynı istikamettedir. Bir ağacın dalları birbirine girmiş olkalar bile hapsinin bir istikameti ve bir meyli bir adl vardır. Mecra-i tabiiyyelerde adl üzere uzanırlar. Esma-i ilahiyede biri birlerine mana müpayir oldukları ve yekdiğerlerine mudâfale buldukları halde hepsi bir nisbet-i hakikiye dahilinde adl ve istikamet üzere tescih eder.]

irade dilemektir. İnsan yaratacağım demesi irade. Nasit olacağına şebli semali vs'leri ihtiyardır.

irade dileyen

ihtiyar segen. mastardır.

- Hırsızın ait kanun meclisten çıkmasına mani olan millet vekili hırsız olması lazım. Kaderim bu idi diyenlere dikkat eden hep her türlü melamete girenlerin psikolojisini taşıyorlar. Ehti itmin ve halin böyle derterli yok. Suçu kadere yükle ve rahatla.

= Kaderin psikoloji tarafı ve boyutu ve bana kazandırdıkları =

[- İnsan bu alemde emniyet istiyor, güven istiyor. Fitrati bu kainatta bir güvenin olması lazım. Görevli birisinin olması lazım ki ben rahat uyuyayım. O zaman görevini yapan görevliye intikal edip güven duyar.

Her şeyin iki yönü var. Araba şofer ilişkisi gibi, O onu sürüyor. Cüz-i ihtiyarınla kendin denük kontrolu yaşamama hatırlatıyor. Ve bu hayatını umumî nizama uygunluğuna dikkat etmemi hatırlatıyor yapısı... Kader → melekut boyutundan kendine bakmak cüz-i ihtiyarınlada mülkten melekut alemine bakış ve ona uygun yaşamak.

"Kader ve cüz-i ihtiyarî, İslamiyetin ve İmanın nihayet hududunu gösteren"

İbre gibi. Mesela: Allah'a imanın son mertebesi. Meleklerle imanın son hududunu gösteren ibredir bunlar. Seni oraya taşıyor. Misal ustadin "ben kaderin mahkumuyum" diyor. Bak imanın hududunu aleminde çiziyor. O kaderin buradaki ifadesinden, fikir mahkumiyetinden sıyrılmış bir insan ifadesi. Tamamen cüz-i ihtiyarîsinden vazgeçenin sözleri bu. Bu da imandaki seviyesini gösteren hudud ibresi. İmanın yatine ulaşmanın ifadesi...

Mesela: Peygambere imanında en son mertebesi. Artık nur-u muhammedide kendini gördüğü için o sözleri söylemiş. İnsan imanda ne kadar terakki etmişse, peygambere, meleklerle, ahirete ne kadar iman etmişse, onun kader anlayışı o kadar farklı olur. Allaha iman meselesini halledemeyen kadere inancı çok geride olur. O zamanda kendini bu alemde emniyetli hissedemez. Kendisini hep yetim, sahibsiz hissederek... Arabası ne kadar iyi olursa olsun, şoförlüğünde iyi olsa bile, yoluna güvenmiyorsa, hem yolun hemde yol emniyeti yoksa o şoför kendini hep korku, endişe içinde hissederek kendini. Başta aşığıya kadar kader dersi psikoloji dersidir. Hayatının, kalbinin, aklının ve hayatın tesadüfen çalıyor inanan insanın hayata güveni endişe içinde olur. Bu 6 tane iman esaslarına inanabilen kendini kontrol altında tutabilir. Tavır ve davranışlarına ölçü, miktar getirir. Düşünebiliyormusun: herşeyini kendi kontrolüne almak isteyen hayati kontrol dışında, kadere iman edemerse hayatını kendi kontrol ve garanti altına almaya mecbur olur. Ne de kendisiyle alakalı olan koca mevcudatında kontrolü altına almaya mecbur olur...

Kadere inanabiliyormuz kadar rahat ve emin olur. Gücü yetmediği şeylerden hasıl olan boşlukları kadere imanda doldurur.

Kadere inabildiyimiz kadar, gereşikleri farkettiyimiz kadar ruhen rahat oluruz.

"hali ve vicdanî bir imanın cüzatından"

İmanın hakikatını hali. İmanın mahiyetini vicdanî boyutta yaşar insan. İmanın vicdandaki tesiri ve kâşılıpı...

Kadere iman elmasa idi saydiklarımızdan haris olarak: İnanın ruhunun derinliklerindeki istidad getireceklerini nasıl sulayip uyandıracaktın. Kadere iman ruhunda uyandırdıklarının farkındamısın. Kadere iman ruhundaki kâşılıpı ve uyandırdıklarından haberi varmı?

İmanın en son sıraya gelmesi; Ş inî ruhdaki yasantının adı da kadere imandır. Ş tane iman esasının ruhunda uyandırdıklarını ifade etmenin adıdır kadere iman. Şe Ş iman esası ne tesir etmişin habercisidir kadere imanın ferisubhatları... Kadere iman ruhun dışı vuruş halinin ifadesidir. Rabbiyle ilişkinin adıdır kadere iman, ve de munasebetinin seviyesidir. Ruhundaki Allah'a kâşı sadakatının göstergesidir kadere iman. Buna delilim: Bak bakalım kadere imanda meselesi olanların ruh hareketlerine. Kader hakkında ileri geri konuşmaların kimler olduğunu, kimgenin medarı bahsettiklerine bakarsan anlarsın. Hirsizliğe getirilen cezadan en çok kim korkar? Allaha suri zan eden, günah bataklığının sorumluluğunu başkasına atmak isteyenler olduğunu göreceksin.

Adam Allah'a, meleklerle inancında sorun yaşayanın kendi ruhunun derinliklerindeki başlıpın etiminin nereden geldiyini bilmez.

Altımında Allah'la güven sorunu yaşıyor, teslimiyet, sevgi saygı sorunu yaşayanın ruh başlıpunu ne ile doldurabilir. Niçin itmi bir formülize edemeyiz: İşsel atım herkese göre farklıdır. İhata edilemezki bir gereşere şizilsin. Herkesin alemide farklıdır. Ondan hali ve vicdanî'dir. İşsel sorundur.

Benim ruhum birşekilde oluştu.

Yok benim ruhum yaratıldı arasındaki farklı anlayıştan doğan başlıpı kadere imanla dolabilir. Ruhumdan öfledim ruhunu hakikatının ortaya koyduğunu munasebetin ifadesidir kadere iman

İnsan Allah'tan neyi yaratmasını istiyorsa onı toprağa atıyorsa. Senin ruhunda istidad çekirdeklerini koyarak bizden de neleri yapacaklarını istemiş oluyor.

Sen çekirdeği atarak, dua ederek (fiili ve kavli) onun yaratmasını istiyorsun bunları yaparak. Allah'da senden ne istiyorsa çekirdeklerini koymuş ruhuna. Bu iki dengeyi kader ve cüz-i ihtiyariyle ifade ediliyor.

Ruhunda Allah ile münasebetinin adıdır kader. Ruhunda Allahı fikretme → hissetme → massetme → zevcetmenin itikattaki ifadesidir. bunu " nihayet meratibinde " deniyor.

Siman esasının ruhdaki dengesini sağlayan veya ruhun Siman esasıyla renklenmiş ruhun Allah'la münasebetin seviyesinin gösteren göstergesi. Siman esasına iman ettin. Ruhunda neler oldu, neleri uyandırdı. Ne bu halin Rabbyte münasebet furmat, bu ruhu Allah'a ayine haline getirmekten ortaya çıkan halin adıdır kadere iman.

Hem haddimizi ve hududumuzu belirler. Ve kendini Allaha sealeme konulması yerini belirler ve sen oraya konulursun.

Her mahlukun iki yönü var. Yaratılma yönü. Yaratılana muhatap yönü var. Yaratılma yönü Allah'a (cc) - kadere - bakıyor. Eşyanın muhatap yönünü insanı - cüz-i ihtiyari - sini ilgilendirir.

Bu ikisini yeri, zamanını iyi ayarlayıp kullanamıyoruz. Ya kadere oturup hep oradan bakıyoruz. Ya da cüz-i ihtiyariye oturup oradan bakıyoruz. Yeri, zamanını, yönünü, yöntemini kullanamazsan olayları ve ruhsal yapını izah edemiyorsun.

Kader sıfattan değil. → Esmayı bakar

İlim sıfat akmindendir → Sıfata bakar

İrade → bizdeki karşılığı → irade-i cüziye, cüz-i irade

Kudret → muksib - esmadaki karşılığı → cüz-i ihtiyarda bizdeki karşılığı.

Hesuna gitmeyen karşılaştığın veya yaşadığın dünyayı izah

edip yorumluymayarı dünyadaki hal-i ruhiyesini düşün. Birde izah edemediği, takat getiremediği, başlanmadığı olayları kadere havale edenin kişinin hal-i ruhiyelerini düşün?! Farkı farket.

Kadere iman eden geçmişini бүüne ve yarına taşımaz. Güni ve yarını mustakil yaşar. Geçmişle hali ve istikbali bulandırmaz. Mazinin olumsuzluklarından sıyrılır ve mazi insanın ruhunun hırpalamasına musade etmez.

Kader ilahtır. Mazi yarısına sürülüp ümitsizlikten insanı kurtarır. Mem mazinin varlığı öğreticiliği vardır. Yaşanıp maziyi bilmeseydik, nasıl tecrübe, tedbir ve ihtimaz olacaktı? Mazimiz bizi alim yapıyor, Geleceğe hazırlıyor bizi. Mazi öğreticilik sıfatı var. Soruyum ki; mazimiz olmamış olsaydı sıfırdan farkımız olur muydu? Mazimiz hali ve istikbali gösteren ayna gibidir ve de hali ve istikbali kurtaran hal, fikir, tecrübe ve vicdanî alemimizi dolduran malzemedir. Mazisi olmayan deli, hayvan ve çocukların hali ve istikballerine bakışları da yoktur. O zaman mazide 3 zamanı içinde barındırır. O kadar mühim mazi. O zaman bu kadar mühim olan maziyi yorumlanmasa layımkı rahat edip rahat bakalım.

İnsanı başlıya iten sebeplerden biride varifesinin olmaması, sorumluluk taşımamasından ortaya çıkan çukurdur. İnsana sorumluluk yüklenirse ruh aleminde bir sürü kuyular oluşur. Boş arabanın freni bile zor tutuyor. Hayatta bunun frenleri daha tutar mı? Kadere iman insanın sorumlu lüğünün hududunu çizerek hem başlıya atarıyor hemde ümitsizliğe atarıyor. Bundan daha güzel ruhun ilacı olur mu? Nasıtki günahlar kötüdür ama bir tarafı varki insanı KAL ediyor, Olgunlaştırıyor anlıyor.

Kader insanın hududlarını çiziyor, sorumluluk sahasını belirliyor, ruhsal boşlukların oluşmasına mani oluyor, ümitsizlik ve ye'se mani oluyor, 3 zamanı dolduruyor, 5 iman esaslarının nihayet hududlarını ruhunda yaşamasını belirliyor, Allaha karşı seviyesini idrak ediyor.

Dikkat etseen anlarsunki insana sorumluluk ve varife verilirse kendini orada emîn hissedir ve de oraya kendini mal eder. Orayla kendini ifade eder. Misali: Adam fabrikaya girdi. Fakat hiç bir iş, sorumluluk verilmezse, masasını olsa bile sab gibi orada durması insani ruhan psikolojik olarak sıkar. Kendisinin oranın elemanı olduğunu hissedemez. Kendisini orayla ifade edemez. Kader de Sana kainat fabrikaunda cüz-i ihtiyariyi vererek bu halden kurtarıyor. O varife o fabrikanın kanunları ve hududları dahilinde tutuyor. O şizgi içinde şizgini belirliyor.

Kader mazîye ve mesûibededir onu ele alıyor. Senin o tarafını ihya ediyor, tamir ediyor. Çünkü senin en çok ruhuna kuyular açan mazî ve mûsibetlerinden. Onları izah edemeyişindir. Din kadere iman teklifini getirmeyebilirdi. Ne olurdu? İnsanın kazancı neler olurdu. Kadere iman edemeyenlerin durumları dünyada ortada...

Cüz-i ihtiyar; Rabbimin ^{irade ve hikmetlerinin} istekleri içerisindeki isteklerimin adidir. Kadere iman 5 iman esasının hayata uygulanmasının halet-i ruhiyesini temin ediyor kadere iman. Hayatın işleyişini ile 5 iman esaslarının bağlanması, hayata işleyişini temin edendir. 5 iman esasını hayata taşımadır, iman esaslarının yaşanmasının mahiyetini ve hakikatlerini işleriyor. Hem 5 iman esasımızın seviyesini belirliyor kadere iman. Misali: Allaha imanın durumu, seviyesi nedir. Ruhunda Allahu nasıl fikredip hissedip, massetmenin ibresidir kadere iman. Kadere iman iman esaslarını hayata yaşamadır, hayata taşımadır kadere iman.

Hem iman esaslarını, hem hayatın, hemde ruhsal alemimizdeki birbirleriyle zahirde gelişiyor gibi görüneni söylüyor.

5 iman esasını hayatına ve ruhuna mahiyet ve hakikatını taşımadır. Je taşımaya halinin ifadesidir. Kadere cüz-i ihtiyarı gelişki gibi görünmesinin sebebi, batın ile zahirin ziddiyesindedir, hükümlerinin ayrı ayrı oluşundandır. Batın, zahir, evvel, ahir

isimlerinin hükümlerini sırr-ı ehadiyet cihetiyle tek merkezden görebilirsek; kaderle cüz-i ihtiyarının aynı hakikatlarının uzantıları, alemlere göre hüküm ve ifadeleri olduyunu görebiliriz. İşte bunu 26.sûrân zeylinin araya konması gösteriyor fiilen. İnsanın içsel alemi nasıl tanımlanıyor bu zeyil netice olarak kavranmaya çıkıyor. Hani sorulurdu? = Niyetin bu zeyil buraya kondu. Kader ve cüz-i ihtiyarın alemlerimizde hallolanmasında insanın içsel terbiye ve temizliğe buradan başla demektir.

Hayır yapılmadığı için seyyiat yapılmış oluyor.

Kaderin bize kazanımından merak edersen: Feyl niye burada diye soruya cevap araman yeterli olur. 3 habibatın cem olduğu noktaya je KAVŞAKSIN SEN. Melekütte mülk yok. Mülkte melekut yok. Bir de Allah (cc) var. İnsan öyle cem-ul zideynki cem-ul cemki aleminde hem Allah'ın hakikatını ve mahiyetini, hemde mülk ve melekutiyeti yaşıyor. Bunu hazırlayan kadere imanin ruhunda hazırladığı ortam ve zemine oluyor.

Dağyalarından

[İsteyerek suç işlemek suç değilse, suç ne peki?

İki tane kader vardır. Biri su gördüğümüz kainatın nizam ve intizamıdır. Yani, iradesiz, mahlukatın cüz-i ihtiyarlığına zerriyesi olmayan, bütün mahlukatın fitri ahvalini, daha yaratılmadan evvel, bir nizamı tabii tutmaktadır. Bu alemin nizam ve intizamına feriat dilinde, Kuran dilinde kader denilir.

Kaderin küyat manası, ölçü, miktar, belirlilik, şekildir. İstilahı, Manası ise, Cenab-u Hak ezel canibinden, daha alem yaratılmadan evvel ilmi muhitinden kainatın nizam intizam altına olan ilm-i ilahisine dır. O da, ikiye ayrılır. Biri, insanın iradesine bağlı olan kader. (Yani cüz-i ihtiyarı dediğimiz şey). Diğeri, fitri kanunlara bağlı olan kader. Fitri kanunlara bağlı olanın isbatı, ilm-i ilahinin isbatı ile olur.

Bilmek, sorumluluk tasıman. Tercih sorumluluk tasır.
Kasb, bir emr-i itibaridir.

Mahluk olması için şu 4 şart lazım. 1- illiye-yi maddiyesi
2- Süreti 3- Gayesi 4- illiye-yi failiyesi (Faiil)

İşte Bu illete illet-i tamme denir. Bu illet-i tamme
bir yere faalluk ettiyse o şey vardır, mevcuttur.

emr-i itibari: varlığını inkar edemiyoruz, ama ilmen de isbat
edemiyoruz.

Birşeye kudret faalluk etse o zaman mahluk olur.
illet-i tammesi olmayan nesnelere biz mahluk diyemiyoruz.
Emr-i itibaridir.

Tapın yapı kendindedir. Yapa yapı lazım olsa o zaman, ken-
disi yapı değildir.

Zaman mefhumunu seçiyi anlamak lazım.

İnsan 10 havas, 10 Letaif olmak üzere 20 şeyden ibaret-
tir. 10 havas da 5 i zahiri, 5 i batini olarak 2 ayrılır.

Zahiri beşi duyu organlarımızdır. Batini olanlar ise

- 1- Hiss-i musterek, yani herşeyin fotoğrafını alan bölüm
- 2- Hoyal (hazinet-ül hoyal), süretleri alan kısım.
- 3- Vahime, korkmak ve sevmek duyguları
- 4- Hafıza, manaların yerleştiği yer
- 5- Fuuve-i müfettire ki, tek bölümdür, tetkik edip
doğruluğunu onlar

Letaifi: Kalb, sır, nefis, hafa ve ahfa ve 4 unsur. Bu 4
unsurdan da birer münevi letaife meydana gelir.

İman, evvela kalbe girer. Ondan ruha, ruhdan sırna
geçer. O zaman insan Cenab-ı Hakkın esrarına vakıf olur.
Sırdan da hufaya, esma dairesine, oradan da ahfa dairesin-
de sıfat dairesine girer. Ahfadanda nefse geçer ki, orada
kendini Cenab-ı Hakkın Batınına ruht eden.

Katl, yani öldürmek ve vurmak masdar, yani köktür. Fiil olarak kendisi yoktur. Bütün mastarî manolar (mesela, okumak, yazmak, burada geçen katl, öldürmek) bir emr-i nisbi ve bir emr-i itibari'dir. Bunların haricte vücudları yoktur ve mahluk değildir. Mahluk olan, hasıl-ı bil masdardır (yani, masdardan çıkan şeydir). Mesela, yazı yazmak masdar ise, yazı hasıl-ı bil masdardır. Yazmak, itibarî bir emirdir ve haricte vücudu yoktur yani mahluk değildir. Yazı ise, masdardan çıkan bir sonuattır (Hasıl-ı bil masdardır), harici bir vücut sahibidir.

Ve biz buradaki misale göre, yazan unvanını yarıdan değil, yazmaktan alıyoruz. Bu misal gibi, namaz kılmak gibi de masdarî bir manadır, mahluk değildir. Namaz kılan kimse-nin yaptığı hareketlerin tamamı hasıl-ı bil masdardır. Cena bu hak tarafından yaratılmışlardır. Bizim iktidarımızda olan, ancak namaz kılmamayı talep edip etmemektir. Bu ise bir emr-i itibari'dir. Öldürmek olan masdardan değil, öldüren olan hasıl-ı bil mastardan çıktığı için, bu fiili isteyen kâtil unvanını bi hakkın alır.

cüz-i irade bir iş yönelişten ibarettir. Ma'xuriyye göre bu iş yöneliş, varlık yok arası bir esastır (emr-i itibari). Bundan dolayı kula verilebilir. Eşariye göre ise, bu mevcud olduğundan Allah'a aittir. Fakat bunu kullanma yetkisi insana verilmiştir. Ustada göre ise, ister o iş yöneliş olsun, ister o iş yönelişi kullanma yetkisi olsun her ikisi de bir emr-i nisbi'dir. Yani göreceli bir emirdir. Harici bir vücudu yoktur. Kula aittir. Emr-i itibari ise, yani var sayılan emir ise, gerçek bir varlık sebebi isteriz. İşimize belirten tercih üskünlüğü o işi yapmamıza yeterli olur.

Biz günahımıza sahib çıkarsak, Allahın bağışlamasını hak ederiz. Sahib çıkmaz ve kaderimdi derssek, bizi bağışlayacak mercii günah işlemekle itham etmiş oluruz. Bu tutarsız davranışımız ise, bağışlanmamızı getirmez, bilakis günahımızı artırır.

irademiz; sebepli ve sebebsiz, tüm tercihleri düzenlemek ve yapmaktır.

tercih masdarı, tef'ül babından tef'e'uul babına geçmiş ve mana değiştirmiştir. Yani rüchaniyet ve üstünlük manasını kazandı. Rüchaniyetin ve üstünlüğün ise sebebsiz olması imkân dışıdır. Demek sebebsiz tercih olur, fakat sebebsiz üstünlük olmaz.

Sarf ilmi kaidesine ism-i fail, nisbi bir emir olan masdardan dönmektedir. Yani katil ismi, "katl" mastarından dönmektedir. Halbuki katli yaratmak hasil-i bil mastardır, yani yaratma fiili görünüşte mastara terettüb etmektedir ve fakat mastardan kaynaklanmamaktadır. Yani katl ayrıdır, katli yaratmak ayrıdır. Öyleyse kötil ayrıdır, Hâlik ayrıdır. Katlin, yani ölümün Cenab-ı Hakkın yarattığı bir mahluk olması, katili sorumluluktan kurtarmaz. Çünkü masdar, yani katl işi, yani öldürme fiili bizim kismetimizdir. Yani katli biz yaparız. Kötil ünvanını da biz alırız.

- 1- Hayat, vücudun nurudur
- 2- Hayat, herşeyin başıdır ve esasıdır
- 3- Hayat, ruhun ziyasıdır
- 4- Hayatın ziyası olan şuur ile, akıl ile
- 5- Hayatın ziyası olan akıl ile
- 6- Hayat, Alem-i Şehadetin ziyasıdır
- 7- Hayat-ı Ezelîye Güneşinin ziyası olan bu cilve-i hayat

①- vücudun nuru → hayat.

Hayat vücudun ziyası değil. Aynisi değil. Çeşitli safhalarda kendini ifade ediyor vücud. Vücud: Allahın dışında tüm varlıktır. Tüm varlık ki; alem-i gayb + A. Şehadet hepsinin tümüne vücuddur. Bu vücudun Alem-i Şehadette ve gaybta farklı şekilde ifade lenişine hayatın hakikatları olarak görünüyor.

2- Hayat herşeyin basıdır esasıdır. Çünkü hayattan yaratılmış.

3- Hayat, ruhun zıyasıdır. Ruh kendini hayatla ifade ediyor. Başın hayatı var ama ruhu yoktur. Ruhsuz hayat var ama hayatsız ruh olamaz. Ruhun çeşitli şekillerde dışa vurusuna zıya, yani hayatla ifade ediliyor. Ruhun içerisindeki hayatla ifade edilip görünüyor. Zıyada 7 renk var. Yani 7 nur var. Hayattada 7 ism-i azama cami. Ruhun 7 ism-i azamı hayatla ifade ediliyor. Yani ifadelenişin kendisi hayat

4- Hayatın zıyası → Suur → Akıl

Hayatın içerisindeki herşeyi suurla akıl ile dışarıda ifade ediliyor. Ki 'hayatın komprim şekli - herşeyin o depoda olması - na zıya. Bu hayat deposundan dışarıya çıkarılanlara da nur olur ki "Suur, hayatın nurudur" denmiş.

Güneş → hayat

Kamer → Suur.

Suur; hayatın derinliklerindeki herşeyi dışarıya ifadelenişlerine suur. Ki suur hayattan süzülmiş, içinden çıkmış. Akıl bu bundan daha hulasası.

Eğer suurun içerisinde neler var diye sorarsan: Burada 7 sıfatın hulasası var. Suurdan içerisine doğru bakarsan zıya - öze doğru duruş ve batış -

Eğer suura sırtını dönüp suurdan çıkantara bakarsan nurlar çıkıyor.

Hayatın içerikleri suurla ifade edilirse bu duruşuna.

Suur denir. Dışa vuruşu...

Suurla hayata bakarsan → hayatın inceliklerine doğru, o zaman elde edilenler hayatın zıyasıdır ve suura yüklendi. Şimdi ters dur. Sırtın hayata. Yüzün vucuda varlıya doğru bakarsa → Daha önce hayatın inceliklerini vucuda ifade et. Edersen çıkan nurdur.

Hayat suura yükledi → buna zıya

Suurun yüklenişini dışarıya ifade ederse → buna nur

(6) "Hayat, Alem-i Şehadetin ziyasıdır"

Hayat alem-i şehadetin özüdür, özetidir, fibrüstesidir, rûz-
namesidir, enmüzevidir, takvimidir → bu noktadan: Alem-i
şehadetin özü getirilmediği olması noktasından hayat
alem-i şehadetin elbette ziyasıdır.

(7) Güneş Cenab-ı Hakkın Hayat sıfatı desek → Güneşten çıkan
ziya var. İşte buna hayat denir. Güneş hayat olursa → hayatın
silvesine ziya deniyor. O hayat güneşinden gelen ziya ile Alem-i
şehadet ve alem-i gayb vücudunda geldi. Hayatla. Hayat Şacere-i
hilkatin yapı maddesi. Kainata hayat verilmemiş. Hayat mat-
zemesiyle yapılmış. Çok ilginç fark var.

Hayat kainatın maddesi olunca, onun üzerinde kurulan her-
şeyin ziyası, temeli, hakikati oluyor. Onun hiç birşey ifade edile-
mez. O zaman hayatın bakmadığı, ifade etmediği, hakikati
olmadığı hem gaybta hem şehadete hiçbir şey yoktur.]

[Sır şuur ile idrak olunmayan bir emri hafidir. Ona
batını ruh dahi tabir ederler. Abd ile hak beyanında mektum
bir haldir. (gizli bir haldir). Hakikatını Allah u Teala bilir.
Elsine-i tasavvufe (yani tasavvuf lisasında) sır abdin
sıfatı beşeriye rusumundan fenası yani tecrid halinden
ibarettir. Kişiyi bu latife ruhundan ve herşeyinden tecrid
ediyor. Bir kimse daire-i sirra girtilipinde batını sıfat
nefsinden tasvirye edip ahlak-ı ilahiyeye ile mutetal-
lik olup sıfat-ı zata erişir. Bu sır ehli, hal ehli, ehli zikre
zahir olur.

Alem-i Kalb abidlerin miracıdır.

Alem-i Ruh aşıkların miracıdır.

Alem-i sır ariflerin miracıdır.

(asm) efendimizin de sirri Muhammedisi var.

Sirri Muhammedisi Güneş menzilineştir.]

Cemi-i esyayı iradesine müstelzimdir. Yani cemi-i esyayı kasd ve ihtiyarı ile kasd etmeye cemi-i esyayı failin iradesi lazımdır. Öyle ise Allah u Teala Cemi-i esyaya murid'dir.

irad → murid

ihtiyar → muksib → kasd.

Bir şeyin vücudu → iradeye

Eşyanın vasıflanmasıysa → ihtiyar.

Sıfatın esmaya dönüşmesi ihtiyar. Mesela: Adam öldürdü. Fiil.

Bu sıfata dayanıyor. Nisân öldürdüğü için irade ihtiyara dayanıyor. Adam öldürüp katil değil sevab kazanıyor.

Azrail (as) + Cihadda öldürmek + Malını müdafa ederken + nefsin müdafa ederken + hakimin tayin ettiği cellat

Bunlara irade faalluk edip vücuda gelir. Vasıfındır. Nisânın iradesini ihtiyar yapar ve katil değil kahraman ünvanını alır. Nisânın iradesinde hisse nerelere çıkarıyor. 5:354 "Hayvanat dahi, istihsa sahibi bir nefis ve bir cüz-i ihtiyârîleri olduğundan amelleri hâlisen livcillah olmuyor. Bir derece nefislerine de bir hisse çıkarıyorlar" Burada hayvanların iradeleri yok. ihtiyarları var.

Hiç ihtiyarı olmayıntar → nebatlar.

ihtiyarları olanlar → hayvanlar

Hem ihtiyar hem irade sahibi olanlar → insanlar.

5:356 "Hayvan, muhtar olduğu için, kaza ile beraber elemi de var. Cemadot ve nebatatin amellerinde ihtiyar gelmediği için, eserleri de ihtiyar sahibi olan hayvanların amellerinden daha mükemmel oluyor. İhtiyar sahibi olanların içinde, arı emsâli gibi vahy ve ilham ile tenevvür edenlerin amelleri cüz-i ihtiyârîsine itimad edenlerin amellerinden daha mükemmeldir"

irade yaratılışta temel oluyor. O yaratılanların vasıflanmaları, yani esma yönü ise ihtiyara bakıyor. Tabirri Lâiflerle irade 'ene' de. Ruhda ve hayatta ihtiyar var. Çünkü 'ene' de hürriyetimizin temeli orada subuti sıfatların tecellisindedir. Bu ruha geçince cüz-irade oluyor. Ruhdan şuurlu his + Atıl ve fiile dönüşmede ihtiyar olarak kendini ifade ediyor.

kader psikolojisi

[Ameliyat olurken. Prof. Dr. sordu yanımızda. Ameliyatı şöyle söylemi? yapalım yoksa böyle böyle mi? Her bir bunumu, sunumu? Takalım diye sordu. Dr. Tanidik ve nurcu olması, işin uzmanı benim olmayışım, onun uzman olması bizi ona teslim ettirdi. Eğer sen karar ver hangi yolu takip edeyim dersen ben hangi yolu niçin tercih edeceğim bilmiyorum. Ve birisine karar bile kılsam hep acaba diye şüphede kalıp sıkıntı yapacaktım. irademi onun iradesine bıraktınca çok rahatladık. İyi bir neticede olmasaydı bile nasibimiz, kaderimiz böyle idi deyip yine rahat edecektik. Ona teslim olmak bize inanılmaz rahatladık. Endişe etmeyin, bu işin ehliyim ve senelerce yaptığım ve denediğim malzemelerdir. Siz bunu deneme yanılma yoluyla deneyi buhana şansınız yok dendi. İşin ehline kendimizi bıraktık rahat ettik. Allah'da işin ehli. Testim ol rahat edersin. Bu prof. hürriyetimizi kayıtlamış mı? Yoksa hürriyetimize yön ve ufuk mu açmış? İnsanın müthiş boşluğunu dolduruyor mu? Bu iman etmese, ondan emin olmasa küçük bir hürriyet namı altında müthiş bir sahibisizlik, şüphelilik ve yetimsizlik hissetmez mi?

İnsanın ruhunda nihayetsiz güven duygusuna muhtaç. O tatmin edilmezse yaşamı ne kadar yetimsizliklerle dolu olur.

Bir iş yerinde kamera ile takip ediliyor bilgisinden kim rahatsız olur? Tembel ve çalışmayan ve de oraya uygun davranmayan kamera sisteminden rahatsız olur. İşine titiz, işiyle meşgul ve işini yapan kamera sisteminden rahatsız olmaz, bilakis basıbası değildir. Herkesin yaptığını göre ücret verileceğini bilen emindir olur. Ve de hakkını yenmeyecek. Çalıştığını kadarıyla bana ücret verilecek. Kimsenin hakkını yenmeyecek düşüncesi insanı rahat ettirir. Az para olsa bile adalet duygusu zevk olması ona zevk verir. Kontrol ediliyorum bilgisi hem ben hem herkesin yanlış yapma meylini kurar. Orası cennet gibi olur.

Kendisinin ve evlad-ı iyelinin emniyetli yerde olması insanı güven zerkini verir. Endişe duymaz. Düşünki bir cemiyettesini Biliyorsunki herkes nekinde hakim. Kimseden bilerek zarar gelmez anlayışı seni orda ne kadar güvende hissettir. Bunu tersini düşün. İnsan orda ne kadar güvensiz, rahatsız, endişeli yaşar. İşte kader iman edenlerin ruhuna böyle güveni koyar.

Senin neksinin bile keyfe maâse hareket etmesi seni bile rahatsız etmiyormu? Sen bile kontrolsüz, kuralsız istek ve arzu ve davranışlarından bıktın, rahatsız oluyorsun. Peki o ya insanların keyfe maâse hareketleri seni ne kadar rahatsız eder düşün. Kadere iman etmeyi topluma uyguladığını, herkes buna göre hareket ettiğini bilen o toplum sigillerin küçük bir cennet olur. İşte arı saadet. Demek kadere iman etmek ve edebilmek tarif edilemeyecek kadar lezzetlidir. Ne ruhsal deneye gelmektedir. Kendisini 4 hatve ile dışarıda kendini ifade eder. Sahibinin nihayetsiz kudret ve rahmet sahibi olduğuna bi imanabilse... benim böyle bir sahibim var. An be an herkeri biliyor inancı insanı onun emrelekinde emin dolmasını sağlar.

Kader ≠ Kederin jiddidir, Kaşılıdır. O varsa o yoktur. O yoksa bu vardır oluyor.

Güzellik ve ariyalik varlığın sıfatlarıdır. Birşey varolacaktı bu sıfatlardan biriyle varılabilir.

Tolluk Adem-i mutlaktır. Mutlak kötülüktür. Çünkü ona iyilik ve kötülük sıfatlarını yükleyemiyorsun. Hiçbir şeyle ifade edilemiyor. Lucud burun jiddidir. Hayat, lucud mahz-ı lucuddur, hayırdır. Lucudla hayat değeri oranlıdır. Lucudun kendisidir.

Açılmak elemdir zahirde. Ama içerisinde lezzeti barındırıyor. Elem denilen şey lezzetin zeminidir. Ziddi ziddine koymuş ve birbirlerini örtmüşler. Ziddar birbirlerinin örtüleri dirler. Yemeğin nesini değiştiriyor. Aynı yemek. Peki lezzeti niye farklı. Fark haricde değil. Ziddar sende. Zid ziddinin üzerinden kalktı, örtüsüydü.

Acıkma ekme gülüm mu idi? Öyso lezzetin zeminini imis!
 Yoklukda böyledir. Varlığı barındırması. Biberin tatlıyı içinde sakladığı gibi. Küfür zeminde. Bitkinin çıkması iman. İman küfür zemininde tezahür eder. Yeknesaklık demek birbirine şahitlik yapmayan, birbirini göstermeyen zemin demektir. Birbirin varlığını ortaya koymayan sabitlik, eşitlik.

Çektikten ne ağaun çıkacağını bilmek çık demek değildir. Ki çıkandan mesul olayım. Bilmek yapmak değildir.

O da misalindeki: Doktorun önümüze göre koyduğu tercih seçeneklerinden seçme ihtiyarı. O seçenekte ihtiyarımı, onun meziyetli ihtiyarın tercih etmemizden hasıl olan ruhsal rahatlık ve videdanî lezzet ise cüz-i irademize batıyor. O zaman: ihiyar mülk alemindeki tercih etme kabiliyetlerimiz. Cüz-i irademiz ise melekut: alemindeki irademiz olan istidadımız. Bir mülk. Birde melekuta batıyor.

Su anda tam hürriyet ve serbestlik içinde yaptıkların senden kaynaklanmıyorsa, peki irad edermisin senⁱⁿ kaynaklananlar nelerdir ve nasıl olur? Senden çıkanları nasıl irad edeceksin? Yoksa senden birşey çıkmıyormu? Yoksa. Eğer senin sözlerini ve fiillerini hoşça Allah söylüyor ve yapıyorsa noksanlık, eksiklik ve yanlışlık ve zülümlü şeyler olur muydu? İnsanın noksan fiillerinin çıkması ihtiyarını isbat eder. Ayağ ve hayvan her zaman aynı şeyi mükemmel yapmaları gösteriyor ki, onlarda ihtiyar teklif seviyesinde değil.

Senden sudur etmiyorsa, senden sudur edenler yokmu? Yoksa sen ayağ ve robot musun? İhtiyarına videdanen bir kayıtlayıcılığı fitredip, hissediyormusun?

Polis takib ediyor. Sonunda suç üzeri, yani suçu yapmadan yakalanıyor ve hapse fırlıyorlar. Peki mahkum niye demiyor - ben suç üstü olabilir ama suçu bilfiil işlemedim. Bana bu ceza fiili yapana verilir cezayı nasıl veriyorsunuz demez. Çünkü %100 onu gösteren, ona götürün yapmışsın gibi muamele görüyorsun ve itiraz etmiyorsun, edemiyorsun. Yapacaktın....

Bunu takib eden memurun raporuna o adamın kaderi oluyor. Ki 15 sene yatacak. Suçlu o raporu hazırlayanda mı? Bu raporda yapacaktı. var. Yap yazısı yok. Yazanta yapan ayrı kişilerdirler. Peki insafli olsun; sana dersenki o yakalanmasaydı ne yapacaktın. Dövruları aynen yazsaydın acaba o memurun raporuyla aynı olmayacaktıydı. O yası su sayacı gibi olsa. Yani su sayacı suyun geçtikleri miktarı yazıyor. Yazdığı için su geçmiyor. Niyetlerini, olayın atıcılıpına bakılarak yazılca o memurun raporuyla aynı olurdu.

Halet-i ruhiyeler olayların önceden habercisidir. Onları bir yazıya dökebilseydin, olayla aynı o olduğuna şahid olacaktın.

Bu sebep sonuç gibi değil. melekutiyetten tebit bu. Sebep sonuç ilişkisinde mülkteki kurallar zinciridirler. Kainatında suç üstü raporları evamir-i tekerriyeler defterleridirler. Meleklerin oraya bakarak kan dökceklerini yaratıcısın demelerini izah babında, fitratlarına veya leuh-i mahfuz bakarak bildirmişler diyor. Fitratla leuh-i mahfuzda aynı. Haydi leuh-i mahfuzu yazdı, fitratındaki meyelan ve tasarruflarını yazmadı ya? Eğer burada ona vereceksen sen zaten yoksun. 'Ben' de yok. O zaman "ben" nerede ve ne yapacaktı? Yarılanları yapantlar hayvanlar ve oğaçlar ve camidatlar. Sen onlara benzemiyorsun. 'Ène'n var.

Kader; mülk ve melekutu içine alan bir maktardadır.

Yıldıznameler ve fallar ve buna benzerler neyin dışı vurularıdır. Geleceği tahmin edenin dedipi olursa, acaba sen söylediyin için oldu yoksa olmayacaktı diye yakasından yapıştıyormusun?

Kader sırf mülke veya melekute nazır etmiyor. Tümünün hakikatlarının cemolduğu hakikattirler.]

[Bu anlamda hep sebep sonuç ilişkisine muhatap olduğumuzdan, mantık kuruluşumuz bunun dışına çıkamıyor. Farz-ı muhal böyle olmasaydı aklımız ve mantığımız bu sefer sebep sonuç ilişkisini zor anlayacaktı.

Sebep neticeye varırken sürecin şetlidir. Diğer şeyleri olaya katarak onlarada mana yüklemiş oluyor. Onlarda esmanın ayrı tecellileri. Süreşte diğer esmaların ve de diğer mertebeleride ortaya çıksın. Birbirlerine ayna olsunlar. Güneşin doğması, yağmurun yağdırılması nasıl sıradan ve basit sebep olurlar. Bunların varlığı ve sevk-u idareleri gerektirmiyormu? Sanki onlar failsiz, ve sanatkarsız. İste bu birbirine giriftin isinden mukemmeli çıkarmaktır. Şeylerle iş görmek ayrı bir ihata ister. Biz bile herşeyin bir anda olmasını isterken... Allah'ı istemezmi? Taki bizim idareimizin her meratibine cevap olsun. Neticesiz bilmek meleklerde de var. Yalnız o mertebesini biliyorlar. Filimin tek karesini bilmek gibi... bilmekle uyardırılan hisler ve latifeler daha derişik tecelli... Karnaf an an düşünütlen deşil.

Sebeple sonuç arasında arayı asma. Beraberler.

(Cüz-i ihtiyar, mevcudların çeşitliliği arasından seçiyorum.

Cüz-i irade ise imalat yapar. ihtiyarın önüne koyar.

(cüz-i irademiz eşyanın zatına

Cüz-i ihtiyarımız eşyanın sıfatına

misal: Elektrikin üretilmesi, evime dâşenmesi irademizle

Evimde onu kullanma şekli, sahası, zamanı, miktarı gibi ortaya çıkma aşamasında ihtiyar.

Dua hayırla alakalı olan istidad ve kabiliyetleri suluyor.

Dolayısıyla imanın tüm cüzlerinin en üst seviyede yorumlamaya vesilelik ciheti özimidir.

[Benim göremediğim ve hayret ettiğim şey: Kostocaman nefsin eserleri meydana iken varlığını kabul edemeyişime... onu ben, beni o jannetleme şaşıyorum. Varlık varlığını daha nasıl gösterebiliriz. İnanmıyorum ve imanım da, aklımda, ruhumda istemediğini yine yapabiliyorum. Nefsin varlığı kesin olmuyormu? Niye kabullenmekten korkuyorum. Niye yüzleşmek çekiniyorum. Onun varlığı varlığıma etkisi ve tehlikesi yok gibi vurdu duymazlığıma şaşıyorum. Ben hakikaten tuhafım. Dünya + Ben + Ve her şey GOK AMA GOK TUHAFIMDA GİDİYOR. Artık dünyanın hiçbir şeyi beni ciddi alabecer etmiyor. Alabecer sunni... Korkuyorum. Bana SAHİB GİK YARABBI! Ne olur! Senden başka hakiki kimse yok, ve kimsemde yok. Ya Rabbi Beni bana biratma. Ben beni unuttuğumda SEN beni UNUTMA! ne olur? Beni affet. Sana kul olmadım. Ama seni çok seviyorum. 12.2.2010 gece: 1:39:59]

[Cemal ve Celal Allah'ın iki esaslı tecellisidir. Yüzdaki ben; alem-i gaybtır. Aşkın yüzündeki nokta alem-i gaybın zuhurudur. Alem-i gaybta vahdet hükümandır. Bu vahdeti idrak; cemal Allah'ın lütfuna mazhar olmaktır. Zülf keşet ise. (Setr) dir, Celal'in tecellisidir, kahiridir.

Muhabet Allahın kendi zatına kendi ile idrakinden doğmuş keruni bir haldir; tarif edilemez. Doğduğu yer Ehadîyet mertebesidir. Bu merkebe zuhur mertebesi olmadıkça için afaki değildir, enfusidir. Yani harîfte olmadıkça için harice yönelmez.]

Kader: Miktar, ölçü, program (Lügata göre)

Kitab-ı mübin (Lügata göre): her an değişen şekil ve kuvvetleri ihtiva eden

illet-i tamme: Sureti + Maddesi + Basesi + Fiili : bir araya gelmesi.

Kesb: Cüz-i irade ve cüz-i kudretin birleşerek bir şeyi yapmaya teşebbüs etme hali.

Meydan: maturidiyye göre mahluk değil.

Eşariyye göre mahluktur.

Masdar: Bütün fiillerin köküdür ki, harici vücudları bulunmayıp, vücud-u itibarîleri mevcuttur. Katl gibi.

Hasit-i bilmasdar: Kudret-i ilâhiyenin faaliyetünden sonra ilk fevâbbüs halatı ve ilk hareketidir.

Hasit-i minel masdar: Hasit-i bilmasdar neticesinde meydana gelen hadisedir. Ölüm gibi.

Mukteri: Taleb eden, isteyen.

Meydan: Cüz-i ihtiyariyye-i insaniyyenin öncüsüdür ve irade-i insaniyye ile beraberdir. Ondandır ayrılmaz.

Maturidiyye göre kader: Kader programdır. **Kaza:** icraattır.

Eşariyye göre kader: kaza programdır. **Kader:** icraattır.

26 sözün 1-2 mebbasında: Teklifî kaderi.

3 mebbas'da: Têkrîmî kaderi

4 mebbas'da: Bela ve müsbetlerin gönderilmesiyle fakrî kader.

Cebriye mezhebinin kader ve cüz-i irâde hakkındaki fikirlerinin hülasası:

Hayr olsun, şer olsun bütün efâî insaniyyede kader hakimdir.

Cüz-i irade-i insaniyye mahluktur. Bu sebeple cüz-i iradenin tercih gücü yoktur. Kaderdeki yazıda, "kul, cüz-i iradesiyle şu işi yapacak veya yapmayacak" kaydı mevcut değildir. Naml füyûhunun uzamasında irade-i insaniyyenin rolü yoksa; namaz kılmak, oruç tutmak, hırsızlık yapmak, adam öldürmek, işki içmek gibi insanın işlediği hayr ve şer fiillerinde de irade-i insaniyyenin rolü yani tercih gücü yoktur. Yani kaderin hükmü geçerlidir.

Cebriye mezhebi cüz-i irade-i insaniyyenin tercih gücünü inkâr etmekle ikrat etmiştir.

Mütezile mezhebi ise; Hâlik-i şer insandır. İnsanın iradesiyle işlermiş olduğu şer fiillerinde irâde ve kudret-i ilâhiyenin faaliyeti yoktur.

Yani kaderdeki yarı, Kul, şer fiillerini bizzat kendi cüz-i irade ve cüz-i kudretiyle yaratır. İrade ve Kudret-i ilahiyenin, kulun şer fiillerine taalluku yoktur.

Ehl-i sünnet; mezhebi; hem hayırda, hem şerde kaderin ve cüz-i ihtiyarının varlığını beraber kabul etmektedirler.

Emr-i zekî: Beka billah, fenafillah mertebesine vasil olanlar bilir. Buna bilinmeyince bu makama kulul tabir ediyorlar. Öyle bu bir latifedir.

irade-i cüzîye; irade-i külliye; sarfin ismidir.

Müslüki insan istemediği fiili iradesiyle yapıyor. Yapıyor ama istemiyor. Aynı bunun gibi Allah'da istemiyor ama yapıyor.

İkrah-i müki; Yapıyor ama istemiyor. İhtiyari ile küfrü tasdik ediyor. iradesiyle reddediyor. Lümenen itirar \rightarrow ihtiyara. fakelben red ve takabule iradeye bakiyor. Reddetmek ayrıdır. Kabul etmed ayrıdır. Adem-i kabul ve kabul-u adem gibi...

Emr-i izafî: iki türüdür. 1- izafet-i tahkiki. 2- izafet-i itram
izafet-i tahkiki misali: velillahî mülkü semavati ve ardî. mülk Allah'ın'dır. Allahın mülkü var mı? Hayır. O zaman mülk yaratmıştır.

İkram-i izafiye misali: Resullullah, beyfullah, naketullah Allah'ın resûlü ne demek? Allah'ın resûle ihtiyacı var mı? Allahın evi, mülkü ihtiyacı var mı? ev ihtiyacı var mı? Hayır. Ondan gelmesine izafeden demmiş. O değer verdiği için değerlidir. O bina olduğu için değerli, ona Allah değer verdiği için değerli...

Herşey Allahın iradesiyle oluyor. İhtiyariyle (yani küfür ve isyanlar) ihtiyariyle değildir. İhtiyar ediyor, irade etmiyor.

Hayriyi ve şerriyi hep Allah'tandır. Fakat yaratmak iradeye. Onun vasıflandırmak ihtiyara bakiyor. O fiilin

ser veya hayir vasfını hükmüden ihtiyaridir.

(Jüced sıfata
Jüceft ihtiyara)

Mevyet, küfür kaza değildir. Mütebidir. Kişinin ihtiyarı ile olur. Rızadan mükiye müzkiye rıza lazım gelmez. Tahi yaratmayı razı olduğuna gelmez.

irade esyanın gütüne ihtiyari vasf ve sıfatlanmasına

(Jüced → → iradeye
fiil → ihtiyara
Jüced önceden)

irde-i cüziye → külliyyatta 4 yerde geçiyor.

[5:210] "Halbuki o cüz-i ihtiyari denilen silah-ı insani; hem aciz, hem kısırdır. Hem ayarı noksandır. icad edemez. Kasbden başka hiçbir şey elinden gelmez"

[5:212] "Senin yolunda o cüz-i ihtiyariden vaaz geçiyorum"

[5:210] "İşte su altı cihette ünsiyet ve teselli değil, belki dehşet ve vahşet aldığım onlara mukabil benim elimde bir cüz-i ihtiyariden başka hiçbir şey yoktur ki, ona dayanıp onunla mukabele edeyim"

"İman o cüz-i ihtiyarîyi, Allah namına istimal ettirip, herşeye karşı kafi getirir. Bir askerın cüzi kuvvetini devlet hesabına istimal ettiği vakti; binler kuvvetinden fazla işleri görmesi gibi"...

Cüz-i ihtiyarının yönü değiştirilebilir, vandan vazgeçilebilir. Vazgeçilen, birakılan, her yöne yönlendirilebilen bir latifedir ihtiyar. 'Ben' ihtiyarından vazgeçtim diyor. Yani 'Ene' dekiyle bunu biraktıyor.

Kaderin müzahade alemine çıkmasına hayat diyoruz.

Hayat bir sıfattır. ki mensuf olduğu kimseyi kudret ilminin sıfatlarıyla muttasıl kılar.

Kalbin hayatı ilimdir. Onu celbat. Kalbin ölümü ebidir. Ondan iştinab et.

Ala emaya muhbi ye dayarıyor.

Enam: 122 "

iradenin zıddı ≠ kerahat.

ihtiyarin zıddı ≠ icab ve istisrardır.

kuuvet → iradeye

meyil → ihtiyar

Mutleklere, hayvanlarda cur-i ihtiyarları var. Fakat enlerinde iradei cürhleri çekirdek şekline intisaf etmemiş olarak var.

- ihtiyarin kaynağı meyildir.

- Fiile birşeyin çıkmasında irade. O çıkan fiilin sıfatlarının belirlemesine de ihtiyarın rol oynar.

ihtiyar → hayır kütünden geliyor.

ihtiyar mümkün olanları seçer. Bunlarda seçme yapar.

irade ise imkânlar arasında da tercihi iradesi vardır.

Şu halde her ihtiyar iradedendir, iradedir. Fakat her irade ihtiyar değildir.

ihtiyar idrak etmekte. Yani dimağın komple hülasasının dışı vurusudur.

Kur'anı kerimde irade kavramı hem Allah'a hem de insana nisbet edilerek 139 yerde geçer.

Usta Hz'leri Si: 210 da ihtiyarından vargeçtim diyor.

Peki ihtiyarın dışında daha kapsamlı, ihtisali iradesi olması ihtiyardan o merkezden kaynaklanarak vargeçsin. ihtiyarından iradesiyle vargeçsin.

ihtiyarinizle imanı tercih ederiz. irademizle Allah'a iman ederiz

ihtiyar dimağın neticesi iken, irade vüdan + dimağın ceminden tezahür edendir. Ahlaki davranışın temel ve kaynağı

ihtiyardır, yani akla uygun seçimlerdir.

irade tüm mekânların, zamanların cem olduğu sıfatımızdır.

ihhtiyar alem-i gaybi ile alem-i şahadeti içine alır.

irade aynı zamanda güttür. Hemde ihtiyarından var geçip geçirmeyen kaynaktır.

Ihtiyarı harekete geçiren dimağın meratibleridir.

irade kişiliğin bütün lûpûnün küllüsüdür, ondan sözüdür. B bütün lûpûn meratiblerinin herbirine ihtiyar

iradenin yarı zata dır. Ihtiyarın yarı mülke dir, masiv ve ul-
lahadır. Tabir-i diğerle biri mülke, diğeri melekuta bakıyor.
ihhtarın sahası önüdür ve hududludur. Ondandiki irade ihhti-
yarını devre dışı yapıyor. Dolayısıyla ihtiyarın mekanı ve
zamanı mülk alemi kadardır. İradede ezeliyet tarafından
geldiği için ezeliyet tarafına bakıyor. s: 756 "Je insanın mo-
nevi ömrü ezelde ebede uzanan dir hayat nurundan meded
ve yardım alır"

Filhin arkasında irade değil ihtiyar var ilk perdede.

Mesuliyyete muhatap olan iradedir. Ki ihtiyarından var geç-
tim diyor

- ihtiyar önüne baktığı için için kalitesini, iyisini, menfaatini,
arzularının ve de şevketlerinin tatmini yolunda tercihler
yapar. Bu ihtiyarının sonuçlarını değerlendirir irade sıfatıdır.
Hani olaylar içinde bir şeyi tercih ederiz. Veya denmesi veya
denmemesindeki yolu ihtiyar yapar eder. Sonra vacaba yan-
lışını tercih ettim, yanlışını dedim irade yapıyor.

- Hayat → his + Suur + Akıl ⇒ Ruh ⇒ ene
ihhtiyara iradeye Lahut aleminin ifade edildiği yer
bakıyorlar

ihhtiyar dimağlar- irade vicdan ve ruhla çalışır.

ihhtiyarda tercihlerde, isteksiz olduğu halde tercih edebilir.
Ya zorlanarak, ya aldatılarak tercihleri yapabilir. İrade
vicdana bunu farkeder. Dolayısıyla birisi aldatılırsa diğeri

aldanmasın. Çünkü mesuliyet ciddidir. O zaman insan ciddi bir sorumluluğu yüklenmesi demek, iki tane tercih ve seçme kudret süzgeci olması lazım. İstikrar çok ciddi neticelerinden doğan ehemmiyetli neticesindedir ki tercih Qıst süzgeçten geçirilir.

- Hem şeriat ihtiyara. Dıyanet iradeye bakar.

- Hukuk ihtiyara bakar.

- İq alemde → irade

- Dış dünyaya ihtiyar. Hatta mezheplere de yansıyor. İhtiyara- malikiler + Hambeliler daha çok. İradeye (içsel almine) ise Hanefiler + Şafiler daha çok itibar etmişler.

- İslamîyetimizin temelinde ihtiyar → uhuveti

İmanımızın temelinde irade tanzim ediyor → muhabet

İnsanın arzu halife olmasında en büyük esas küz-i irade.

Ruhumuzun korunması iradeye, bedeninin korunması ihtiyara

- Şerh-i Şerhi küz-i ihtiyari

- Kader ile imen isbat edilebilen meseleler cinsinden deşir.

Kader ve küz-i ihtiyari teşir ve tezuhürü insanın ef'aline, yani amelîne baktığı için, İslamîyet'te daha rahat görünmektedir.

Zira iman, gıvli tasdikdir. İslamîyet ise, gıvli tasdikün amelün tarafgirliğidir.

Küz-i ihtiyarını taber edene kader dersi yapılmaz. Çünkü:

ya hayvandır, yada nebattır yada cemsiddir. Çünkü onların küz-i ihtiyarileri yoktur veya akli gitmiş. Sen onlara kudere iman et denimi?

Müsibetlerin kader tarafını küpi bilirse müsibetlere dayanmak ona kolay gelir.

ecel: insanın dünyada kalma müddeti.

kesb: küz-i irade + küz-i kudretin mezcinden, yojrulmasından hasil olan hal.

Muktez-i: şiddetli teşir

Şerri yapmaya Allahın iradesi vardır. Olmazsa vücuda gelmez. Ri'ası yoktur.

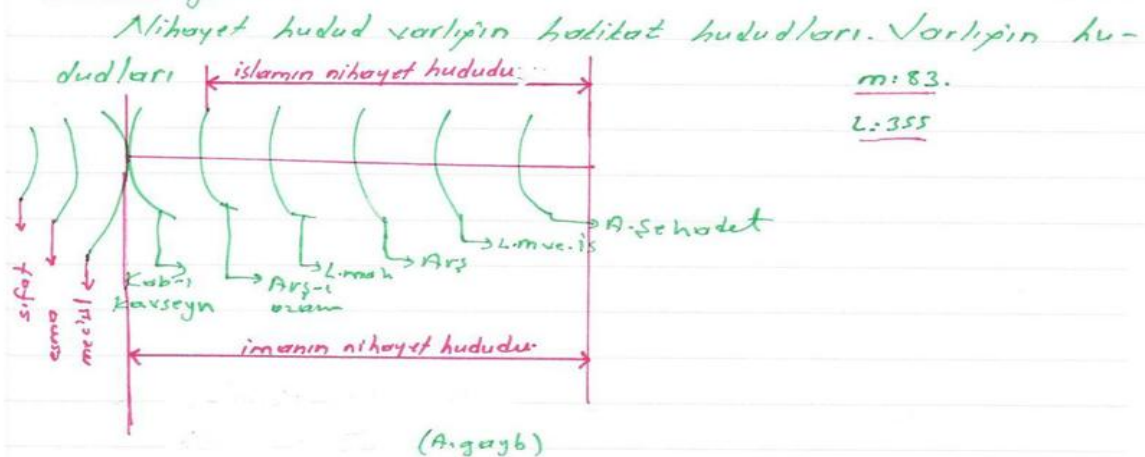
Saffat: 108-109 "Gelecek nesillerde Hz İbrahim (as) üzerine selamı bıraktık" mefhum-u muhalifigile de "Nemrud ve bütün zalimler üzerine lâ'neli bıraktık" diyor

- İnsan kendine o kadar cahildirki, iradesini ve ihtiyarının varlığını bile bilmiyor, benim değil, benden çıkan tercih şeyildir diyebilecek kadar kendini tanıyamıyor.

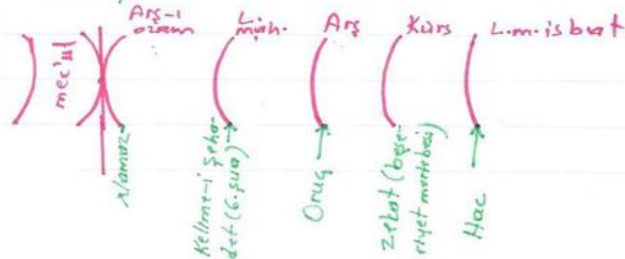
- Cüz-i ihtiyarileri olmayan hayvan ve nebat neyikerinin, aynı nevin ferdler farklı farklı fiilleri olmamasını nasıl izah edersin. Ki aynı nev olan insanopülunun her bir ferdi diğer mah-lukatin nevi gibi farklı farklı fikirleri, hükeri, duyguları ve latifeleri ve fiillerini serpilemelerinin kaynağı nedir?

- Alim ve Hakim → İ. mübin } Levh-i mahfuz → Kader
Âdil ve Kadir → K. mübin }

"Kader ve cüz-i ihtiyar^A, İslamiyetin ve imanın nihayet hududunu gösteren"

Aynı zamanda moddi ve manevi hayat-ı muhammediye (osm)
Nihayet hudud !

Remz: mutlak işaret eylemek. Je dudakları veya göz ve kas ile veya bud göz ve el ile ve dil ile işaret eylemek. Je merakını söyleyip yalnız işaret ile ifade etmek. Manası gizli ve güç bulunur kelam ile ifadem-i merak etmek.

(manaya gizli işaret etmek için değil. O derin manayı burada ifade etmek, yüzeyle çıkarmak için kelam kullanmadık. Manayı ifade etmek için kelamı zor buluyoruz demektir)

Remzin cemi rumuzdur.

Manayı anlık zor değil. Ama o manayı ifade edecek belirtileri bulmak zor. Bu tür mana ve kelam arasındaki çukur büyük derin ve ince manaları ifade edilmediğin buntara remz deniliyor. Ondan remz diyor. O manaya kelam bulamıyoruz. Kelam bulamıyoruz. Misal: Dileme özürsü hem epitel. Hemde onu konuşan epitel. Ondan sonra anlaşıyorlar. Ben anlamıyorum. Hayat'da kaderi böyle remzen isbat ediyor.

Kaderin karşısına ihtiyar konmuş.

İnsan daha kaba testak kendini tanımamışken, enince tarafını kader ve cüz-i ihtiyarını nasıl anlamasını beklenir.

Vucud: Hayat sıfatı 6 tane diğer sıfatları alemine cem ederek ortaya çıkmasına vucud denilir. Hayat sıfatın içine diğer 6 sıfatları da cemetmiş. 7 subuti sıfatın birde hülaselanması → Şuur. Kainata hülaselanması vucud'dur. O zaman vucudun birdeki karşılığı şuur. Şuurumun kainata zuhuru ve karşılığı vucud.

Bir de **Lucubalar:** Nasilki sıfattan esma. Esmeden me'vül zuhur ediyor. işte keyfiyetini. bitmiyoruzki ⇒ sıfattan esmanın çıkma keyfiyetine Lucub denilir. Bunun sahibine Lucub-ül Vucud denilir.

- rüya: Alemde herşeyin
yokluğunu anların

- kendini kendine - kendini
kainatla - kendini kuran
la tanı

- Kuranın harfleri berzah-
lıklar-

- Varlıktan ne kadar uzak
laşsan o kadar lezzet
alırın. (rüya - uyku gibi)

→ manalarla kendini inşa
et - kendini örtme

→ Ağı vurulur.....

Şeytanda ruha vurulur

→ Farklı konuşmak seni
Farklı bulduysa gibi, farklı
kişilerin kurarı da farklı
yapar.

→ Farklı elbiseler farklılık
yaratıyor sana. Ondan
da sıkıntı çekiyorsun.

→ Kitaptaki harfler seni
nasıl hüzünlendirip anlatı
Bu hüzün harfin içinde
mi? senin içinde mi?

→ Petrol kağı katmanın
ayrılıyor

→ Harfler zamansız
mekansızın ifadesi.

→ sözmanoyı, tafza, ~~ta~~
kelama, monoya - Monoyı

da kelamı dönüşür

→ Harfler: metafizik ile
Aşhadet arasında
berzahlık yapıyorlar

Cüz-i ihtiyariyi Allah verdi. Yarattı.

Levh-i mahfuzda → dün-bütün-yarın yoktur. 3 zaman fūmen var. O zaman gelecek on gibidir. Biz konuşurken gelecek diyoruz. Orada gelecek yok. O zaman levh-i mahfuzda bakın 3 ayrı zamanı görmez. Herşeyin tek olarak görür. O zaman geleceği nasıl bildi. Yok. Orada gelecek yoktu.

Gelecekte gelecek - geçmişle - onla aynıdır. Hiçbir fark yoktur.

Burada ZAMAN İZAFİDİR. Orada nisbet olmadığı gibi izafilik de yoktur.

Biz bile olay olmadan tatib edilerek olabilecek su-i kasdleri önüyoruz. Suç üstü yaklanıyor. Daha süsü işlemeyen yakalanıyor ve yapmış gibi ceza veriliyor. Zalim - Ben yapacaktım ama daha yapmadım niye ceza veriyorsunuz diyemez. O olayın vukuu senin içinde, bizim içinde kesindir.

Cebriye göre irade-i insaniye MAHLUKTUR.

Mütezile kadere inkar eder. Le cüz-i ihtiyar hayırlarda mahluk değildir der. Şerlerde ise insan, fail-i hakikidir. Şerlerde cüz-i irade emr-i itibari değil, müstakil bir vücudu vardır. ve mahluk da değildir.

Cebriye mezhebi, efal-i insaniyede irade-i insaniyyenin vücudunu kabul etmekle beraber, o iradenin tercih gücünü inkar ediyor. Çünkü onlara göre, irade-i insaniye mahluktur ve illet-i kammaesi vardır. Mahluk olduğu için ihtiyar -ı insani ref' olur. Cebriye mezhebi bu sebeple mesuliyeti insana yüklemişler, kadere yüklememişlerdir.

Müteziile cüz-i irade hayırlarda mahluk değildir, emr-i itibari dir. Bu meselede ehl-i sünnet gibi inanıyorlar. Şerlerde ise Cenab-ı Hakki taldis için diyorlar ki; Şerlerde insan, fail-i hakikidir. Şerlerde cüz-i irade emr-i itibari değil, müstakil bir vücudu vardır. ve mahluk da değildir. Bu durumda قَائِمٌ عَلَىٰ حَقِّهِ كَالْحَيِّ قَائِمٌ عَلَىٰ حَقِّهِ kaddesinCe mezheplerinin laımı, insanın ihtiyarının ref'idir. Öyle ise cüz-i ihtiyari? şerin fail-i hakikisidir, yani hâliktir.

Müteziilenin dediği gibi eğer irade-i insaniye, şerin fail-i hakikisi

olsa; insanın ihtiyarının ref' olması lazım gelir. Çünkü, insan, şerh'in faili hakikisi demek, Cüz-i irade-i insaniyye, o şerh'in hakiki illet-i faidedir demektir. O şerh'in ise zaten bir illet-i suriyesi, illet-i maddiyesi, ve ille-i gayesi vardır. Eğer insanın iradesi de o şerh'in fail-i hakikisi olsa, o şerh'in varlığında zaruret olur. O vakit onların mezheplerinin lazım, insanın iradesinin ref'i olurdu. Bu takdirde, Kuranın o adama, "Bu şerhdir yapma" demesinin bir manası olmazdı. Yani, Kuranın bu kitabı, abes olur ve tetlif-i ilahide kâlf olmaz olurdu. Bu durumda mütevilken bu mevkur ta'rif ve kanunları inkar etmesi laym'dır ki, "İnsan şerh fiillerinin Hâlik'idir" diyebilirdi. Bu kanunları ve tarifleri inkar etmeleri mümkün olmadıkça göre, insanın Hâlik-i şerh olduğunu da'va etmeleriyle, aslında insanın iradesinin ref'ine sebebiyet verecek bir keşmekeşliğe girdikleri zahir olmaktadır.

Kuranın kitabı, cüz-i irade-i insaniyye harekete geçtikten hemen sonra, ve irade ve kudret-i ilahiye taalluk etmeden hemen öncedir. Ve o anda Kuran, o adama, "Bu şerhdir yapma" diyebilirdi. Çünkü insanın iradesi, illet-i tamme denilen 4 illetten biri olan illet-i faile değildir. illet-i faile, kudret-i ilahiyedir. Öyle ise, mesuliyeti de o cüz-i irade sahibi geçer. Çünkü, tercihi o yapmıştır.

Tercih: masdar-ı müteaddiddir. Yani, bir failin, iradesiyle bir işe bedel diğer bir işe rüchaniyyet vermesidir. Yani kişinin karşısında 2 iş var, hususi olarak birini bırakıp diğerini seçmesidir.

Tereccüh: Lazım-ı fiilin masdarıdır. Yani bir işin diğer bir işe karşı, bir failin iradesi olmadan kendi kendine rüchaniyyet vermedir. Yani, bir işte 2 ihtimal varken, tercih edici olmaktan kendi kendine birinin olmasıdır.

mureccih; ise hakiki illet-i failiye bir şart-ı âdi? olan ve irade-i ilahiyenin tezellisine sebebiyet veren cüz-i ihtiyar-ı beşeriyedir. Tercih edenin kendi iradesidir.

"Tereccüh bilâ müreccih muhaldır" Yani, irade-i insaniyye tercih kullanmadan, bir işin diğer bir işe karşı kendi kendine

rüşhaniyyet olması muhaldir. Tercih bila müreccih ise muhal değildir. Yani, bir işe, irade-i insaniyye tarafından rüşhaniyyet verildiğinde, bu irade zaten kendisi müreccihdir. Onun tercihi için başka ikinci bir iradenin veya bir sebebin tercihinin gerek yoktur. Çünkü, irade-i insaniyye bir sıfattır. Vazifesi böyle bir rüşhaniyyeti yapmaktır. Evtelki irade olan ilk failin iradesi (yani irade-i insaniyye) rüşhaniyyet için kafidir.

Doğru olan: "Tercih bila müreccih câzdir" va vaktidir. Çünkü, tercih olmadan bir iş kendi kendine olmaz. İrade bir sıfattır, Tercih etme gücüne sahiptir ve hakiki illet-i faile olan irade-i ilahiyye ve kudret-i Rabbanıyyenin bir sırt-ı o'disidir. Ayrıca başka bir müreccihle ihtiyas yoktur. Zaten kendisi müreccihdir.

Muhal ve Yanlış olan: "Tereccüh bila müreccihdir" Yani, bir failin iradesi olmadan, bir işin diğer bir işe karşı kendi kendine rüşhaniyyet peyda etmesidir, üstün gelmesidir. Yani, müreccihsiz rüşhaniyyettir. İrade-i insaniyye, tercih gücüne sahiptir.

Masdar: Bütün fiillerin köküdür ki, harici vucutları bulunmayıp, vücud-i itibarileri mevcuttur. Katl gibi... Masdalar, mevcut-u harici ve mahluk değildirler. Çünkü illet-i tammeleri yoktur. Bu sebeple irade-i cüz-iyye-i insaniyyeye verilebilir. Havil-i bilmasdar olan katiliyet ve maktuliyet ise mahluktur. Çünkü, illet-i tammesi, yani dört illeti vardır. Havil-i bil-masdarın mahlukiyeti de doğrudan doğruya Allah'a aittir, abde verilmez. Öyle ise masdarı işleyip, meselâ katli basbeden, cüz'i irade-i insaniyyedir. Çünkü, isim-i fail, masdardan müstaktır. Bunun için katil ünvanını da o alır. O masdar sebebiyle havil olan katiliyet ve maktuliyet ise, külli irade ve kudret-i ilahiyye tarafından yaratılıyor. Öyle ise havil-i bilmasdar olan katiliyet ve maktuliyetin hâliki Allah'tır. Emr-i itibari olan masdar (yani katl) ise insanın cüz-i iradesinden südür eylemiş ve külli irade ve kudretin faallikuna sebep olmuş, bundan dolayı da Allah o hâdiseyi yaratmıştır.

hasil-i bil-masdar: Mahluktur. 4 illet-i fenne mevcuttur.

1- Mukazu

4- Masdar

2- Meyelan

5- irade-i kulliyeye-i ilahiye

3- Cüz-i ihtiyar

6- Kudret-i ilahiye

7- **Hasil-i bil-masdar** Bunlar zamansız bir anda adeta zamansız meydana gelir ve hepsi beraber bir kadedir.

Allah ccd mucib-i bizzat olmadıysa, insanın her ihtiyarisinden sonra mutlaka yaratacak değildir. Ama yarattığı şeylerde ki mesul tutacak olarak şeylerde cüz-i ihtiyariyeği şart-i adî yapmış.

Meşrut: (şart): Misal: Namaz meşruttur, abdest ise şarttır. Evet, her ne zaman meşrûf meydana gelirse, şartın da meydana gelmesi lazımdır. Fakat ne zaman şart meydana gelirse, meşrutun da meydana gelmesi lazım değildir. Buna göre; insanın ef'al-i ihtiyariyesiyle alakalı işlerde cüz-i irade adî bir şarttır. Yukarı gelen ve külli irade ve kudretin halkettiği senin ef'alinde, adî bir şart olan irade-i cüriyyen vardır. Ama senin her irade ettiğin şeye külli iradenin taalluk etmesi mecburi değildir. Sen ne kadar irade etsen de, Cenab-ı Hak kendi isteğine iradesini taalluk ettirir. İşte bazan: "kadar söylесе; iktidar-i beşer konuşma, ihtiyar-i cüz'i susar"

nizam: İlmi bir program ve kanun.

mizan: muayyen bir miktar ve sürati

intizam: O kanun ve programa göre hareket edip nizamı kabul etmek

tasvir: İlmi program ve şekillere göre sürettlendirmek.

tezyin: O nizama göre süslü bir vaziyet vermek

imtiyaz: o mizana göre birini diğerine bezetmeden ona mahsus bir ulamet-i farika ile ayırmak...

Mevcutat vücuda gelmeden evvel kanun ve kuvvetler süretinde yazılıdır. O ilmi program ve kanunların yazılı olduğu deftere inşaat

mübin...

Süret, şekil ve kuvvetlerin yazılı olduğu deftere de Kitab-ı Mübin denilir. Bu itisinin cemeldüğüne de Levh-i Mohfur.

İmam-ı Mübin \Rightarrow Alim & Hakim isimlerine

Kitab-ı Mübin \Rightarrow Kadir & Adil isimlerine

İlmi program ve konuları ihtiva etmesi cihetiyle bu kainat **man'zumdur.**

Şekil ve süret ve kuvvetleri ihtiva etmesi cihetiyle **mevzun'dur.**

cevher: vücud-u cismisi bulunan ve kendi vortıyla koim olan şeye denir. misali: Aşya gibi.

Arazi' (araz): vücud-u cismisi bulunmayan ve başkasının vücuduyla koim olan şeye denir. Aşya'nın rengi gibi - renkler -

- 1- 1 dk \rightarrow 60 sn. dir.
- 2- 1 sn \rightarrow 60 salise'dir
- 3- 1 salise \rightarrow 60 rābia'dir.
- 4- 1 Rābia \rightarrow 60 hāmise'dir.
- 5- 1 hāmise \rightarrow 60 sādise'dir.
- 6- 1 sādise \rightarrow 60 sābia'dir.
- 7- 1 sābia \rightarrow 60 sāmīne'dir
- 8- 1 sāmīne \rightarrow 60 fāsia'dir.
- 9- 1 fāsia \rightarrow 60 aşire'dir.
- 10- 1 aşire \rightarrow Artık hareketliliktir demisler.

]

m.e.t.n

Hayatini efil.

Bilgi: Bilenle bilinen arasındaki bağın birliği.

Dikkat latifesi: Kalem gibidir. Karşısı buraya yazar. İçinde sen olmadığını yaşamama. Sen kendini yasa.

Ami: Varlığın yokluğu. Kendisi kendindeydi ve hata kendindedir. Allah'a (cc) ait ^{vucub-u} meratibte Allah var idi. (148)

Sirkten kurtulmaya furkan atıl. Farkları ceme getirmek Küfürden kurtulmayada Kurlani atıl

Dikkat: Kalem gördüğünde başka birşeyi görmediğin andır ki o anda şereden hiçbir şeyi görmezsin. Dikkat manaya, hedefe telebeğin koymasına kadar zariftir, ve genişlettir. Yoksa kendi görmek değildir.

Bilenle bilinenin birliğine bilgi (hakikat) diyoruz. Senin hakikatin orada görüldüğü gibi oranında sende cem olması... burada SEN neredesin...? Berzakhın...

Aklını mercem yapamayan isoyu dopuramaz. (isoyu) konuşamaz. Karşının ruhunu dirilitemez. Aynı zamanda atıl getendir. Mananın sekim merkezi olmasıyla da Rahimdir denmiş. Çünkü Akıl dönüştürücü enerjidir. Buna dışı enerji de diyebilirsiniz. Ne ile döllenirsen onun dopurunca rahimin (akıl) rahatlar. Beyin boşalması Talat... boşalmak mutlaka zemin hazırlar. Dönüştürücü olan sekim enerjisi ki dışı enerji de diyebilirsiniz.

Farklı sirk var. Eflatta sirk var. Ceme getirirsen Furkan.

Eğer içsel seyahati esas alıp mevcudat, zahir yok o kupa zaman kafir olursun. Örtersin onu. Bu itibarında uyku var. Teuhid: uyunik olmak demektir bu manada. Ne orda, ne burda olmamak. Dışta iken içerde olmak. İçerde iken dışarda olmak.

Teuhid: Farkta cem. Cemde fark var.

Gestus: Dışardan gelenle hışlenme değil. Dışarıya bakıp, dışarının uyarmasıyla ortaya çıkan değil; kendi kaynağına, derine gittiğin zaman ortaya çıkan duyulardır. Bu derinliklerde ne kadar ilişki ve münasebet kurulursa insan o kadar arka alemlerde gezinir.

İşte bu süreçte bilgiyi ahlaka dönüştürür.

Dışarıdan dimağına gelenle gezinirsin. Kendini kendine uyandırırson ahlaka dönüşür. Bu ahlaka dönüşen tetraer enerjiye dönüşür. Birbirimize yansır, Şe birbirimize dönüşür. Bu da adama yıkar. O jüman bu birbirine dönüşen feyizler birbirimizi yıkar. ve yıkıyor temizliyor. Kendini temizleyenin feyzi enerjiyi taşıp karşuya yansır. Şefkat dönüştürür. Ask taşıyandır. Kişiyi kişiyeye taşıır.

İnsan ara duru olduğu için berzahıfali varlıktır. A-şehadet ne vacib alemidir ne de melekut alemidir

(Söylediklerinize dikkat edin düşüncelerinize dönüşür.

Düşünceler, hakikatlar bağımsızdır. Berzahıfali. Düşünce hale sene durup işliyorsan hazırmdasın. Hamilesin...

Düşüncelerinize dikkat edin duygularınıza dönüşür.

Duygularınıza dikkat edin davranışlarınıza dönüşür.

Davranışlarınıza dikkat edin alışkanlıklarınıza dönüşür.

Alışkanlıklarınıza dikkat edin değerlerinize dönüşür.

Değerlerinize dikkat edin karakterlerinize dönüşür.

Karakterlerinize dikkat edin kaderinize dönüşür.)

Örneği bilmek, bileni bilmektir. Bilen ne ne değildir. Bilen örnekdir.

Bir zihin içi boşaltılırsa mutlaka aynı olur. mutlak talak-tan gelir. Boşama, boşanma, baplarını koparıp görme... böyle bir zihnin durumu KARANLIK olur. Yeya AMA denir. Bu duruma gelenin görünüşü aysa bile dış ortama göremez. Çünkü dış dünyanın birbirlerine bapı kuran ve de dış dünyayı iç alemle ilişki kuran özellikler zihinde kalmamış, yoktur.

Cözümümüz açık bile AMA oluruz. (147) Burada artık hiçbir vasıflanma, yani geniş-dar, büyük-küçük denen birşeyden bahsedilemez.

Görükünü kapardığında dışardaki okumaları beyin gösteremiyor. Karanlığa hayalen odaklandığında içsel alemdeki birbirine okumaları (rüyaları) gösteremiyor beyin. Sen bu itişinin ortasında ol. Berzahda dur.

Kamil insan ikilipi aşmış, farkı cemde gören.

Hava sahibesinin kalemi dildir. Acemilerin dili bedenlerindedirler. Ona bağlı depresitler. İlimle, içselle okumayanlar dışarıda gerezelik yaparlar. Kişinin kendisi dilinin altındadır.

Kalb namahremdir. Aklını herkese açarsın. Ama kalbi asla.

(Teslimiyet → dışılık tarafımız-İste üretkenlik tarafımız. Toprak. İlham, dışı karşı akıllarımızda → erteklik tarafımız.

(Cemal → Edilyen, dışılık tarafımız

(Kemal, Celal → Etkileyen, erteklik tarafı.

Sohbet: İçsel olarak birbirine sahiblenilen. İnsibuf + İnikas bunlar birbirine sahiblenilen, birbirini yıkayıp temizleyen. Ne kadar ruhsal inkışaf oluyorki bu hiçbirşeye benzemiyor. (asm) efendimiz ve sohbetleri ve de Sahabileri...

Söyle diyelim. Onun söylediklerini ve hatta mimiklerini de aynı tıpa tıpa taklid edilse (asm) olunurmu? ve bunu ben yaparken dikeyeler sahabe olurlarmı? Ben onunkilerini söyluyorum taklid ediyorum. O ise kendini söylüyor, kendisiyle. Bende onun söyledikleri var. O yok. Onda ise; hem kendisi hemde söyledikleri aynı onda var. Kendini kendisiyle ifade ediyor. Kendini kendinde ara ve bul.

Yucudu olmayanın mevcudu, mevcudu olmayanın sücudu olmaz.

Trende: Gittipi yane 'doğru yüzü dönenlerin başı dönmez. Giden cepin yerden görünüşü ayırma. Hakikat hareketine zid olurma.

Alemde KESİNLİKLE insanları diğer ölçüsü olmaktan çıkarılmalıdır.

- Birisi biryere girmişse herkes girebilir. Patent ona ait olabilir. Olsun! Dikkat et! Trende, gemide vs yerlerde hep gittiği yöne doğru oturmak isterler. Bu hakikatını gördükten kaçınmamak içindir.

- Bir insan kendinin değişmesi gerektiğine inanmadıkça, başkaları ASLA değiştiremez.

- Manaları herkes ayrı şeylerle anlatırlar. Bazıları sanatla, bazıları felsefe ile, bazıları kendileriyle, bazıları ayınlarla konuşurlar.

Resul: Allah'ın kitabına sahip olup burada ifade eden.

Nebi: Resülden haber veren.

Sohbetlerinde sipiker var olanlar. Haberdar olanlar var. Sen ders yaparken sipikerlik yapma.

Soruda ne? diye soruların cevabı ayıdır.

Soruda kim? diye soruların cevabı ayıdır.

- Beyinde de iktidar var. Biri dışsal, biri içsel. Biri mülk, diğeri melekül. Biri dişi, diğeri erkek...

- Tabirler Trafik leuhaları gibidir. Gidilen yer değil. Onu anlatır. Sen onu bilmeye oraya gitmiş olmuyorsun.

Kalem denince kalem kavramı olmalı. ki o tabirin içini o doldursun ben değil.

- Kumru cevher olamaz. Çünkü birşeye sıfat olabilir. Cevher ise herşeyi tanımlayan, her sıfatları kendinde ifade edilendir.

- Düşünmek → Nutuk → Mantık. (Matik → Nutuk → Mantık)

Nasıl düşünüyorsun, hangi malzemeleri kullanıyorsun vs de neticesini nasıl bekliliyorsun

- Bir mantıkla düşünürsen → Sonuç doğru.

Ama sorun şurada; sorunu çözerken niye bu mantık, niye başka mantık kuralı değil. O zaman o mantıklardan birini seçmek için ayrı bir mantık olması lazım.

Zekâ: Hayvanların zeka depoları vardır. Burada Ortak duygular + hayaller + hafıza + vahimeler + Tefekkür +

Bu depoları kullanan melekesi veya latifesine **Zeka** deniyor. Akıl saf kavramsal ortamın adıdır. Duygusallık yoktur. Bu Zihin depoları zeka atla götürürse ukılda kavramsal latifesine dönüştürülüyor. Kavrama ukılda oluyor. Kavranmamış bilgi veya seri Zihin depolarında gelisi güzel duruyor.

nutuk + Mantık

Bunların itame mantık deniyor.

Akıl; Zata itibarıyla maddeden âli, fiilleri itibarıyla maddeye bitişik demektir (Aristoya göre).

Ben öldükten sonra böbreğimi kullanırsınız diyebiliyorsun, ama aklımı boğupuyorum kullanın diyemiyorsun.

Nefs; Akıl fiilleriyle maddeye bağlı olmasından ortaya çıkan deniyor (aristoya göre) Nefs akıl maddeye bitişik haline deniyor. İbn-i sina bu noktada için Nefs-i natıka demiş bu duruma.

Akıl anlam problemi yaşadığı için sirtus seçiyor. Kendisini ve varlığı yorumlama şeklinde yapıyor sıkıntı.

Sıkıntı; Akıl kendini ve varlığı yanlış yorumlamasından ortaya çıkan anlayışın, ruhu blok eden hüslerin toplamlarının adıdır. Ki kişinin hüsüsü hapishanesidir. Arkadaşlar ve him.

Gordiyarı olumsuz gevresi, müdürü k. şehriye ve atlıye ve de kabadilyenin ifrat mertebesi. Elektriji tiryakilik.

Hayat zemindir, zamandır.

Hamd, meth-u sena-şükran. Bir zat hakkında muttasif olduğu fazil ve keremden mezarayı emileden dolayı taclit-tazim senada bulunmak. Hamd; medikten ehas, şükürden eamdır. Şöyleki; medh; hem lütüf ve ihsan gibi ihtiyari, hemde küsn-tü emal gibi gayr-i ihtiyari şeyler mukabilinde caridir. Hamd ise yalnız ihtiyari olan şeyler mukabilinde caridir. Şükre gelince; bu yalnız nimet mukabilinde ifa edilir. Hamd ise hem nimet mukabilinde hem ni'met mukabilinde olmaz. →

[irade → İmam-ı mübine ⇔ ihtiyar → K. mübine
 → imana → İslama
 → A. gayba. → mülk & melekuta.
 → eneye nazar eder → ruha nazar eder.
 → iradeye bakar → ihtiyara bakar.

S: 354 " Hayvanatın dahi, istihva sahibi bir nefis ve bir cüzi ihtiyarîleri olupundan amelleri hâlisen lüvehillah olmuyor"

- ihtiyarları var. Hayvanın hal "an" da yaşar. marisi ve müstakbelleri yoktur. 'Ah' da K. mübine bakar. ihtiyar "an" a bakar, tercih yapar. Hayvan 'an' da ihtiyarisini ortaya koyuyorsa → K. mübin → ihtiyara.

- irade ⇒ hakkı kabul ve tasdiktir. İz'andır.

ihtiyar ⇒ Hakkı tarafgirlik ve Teslim ve inkiyoddur. iltizamdır.

L: 336 " en mu'emmelen enmüze'ci ve fihristesidir"

Batın (melekuta) Bahir (mülk)
 kut)

→ mahmudun zatına ait esvafın dolayı yapılır. Hamd lafzı, zat-ı bariye karşı istimal edilen bir kelime-i ta'zim ve şükran-dır. Biz her an Cenab-ı Hak'ın ni'metlerine mustafzak bulunmaktayız. Binaenaleyh onw darıma hamd-u senada bulunmak bizim için ve-cibe-i ubudiyettir.

Hız eb-u betir (ra) " idrak edememeyi idrak etmektir"

[S: 528] " Kainatta, bittecrübe herşeyin bir nokta-i kemali vardır. O şey'in, o noktaya bir meyli vardır. Muzaaf meyil, ihtiyaç olur. Muzaaf ihtiyaç, istiyak olur. Muzaaf istiyak, incizab olur ve incizab, istiyak, ihtiyaç, meyil; Cenab-ı Hakkin evamir-i tekviniyesinin, mahiyet-i eşya tarafından birer habbe ve nüve-i imtisalidirler "

[S: 468] irade-i cüziyye-i insanıyye } emr-i itibarîdir.
cüz-i ihtiyarîyesi

[S: 528] iradenin tecellisi olan

- meyil
- ihtiyaç
- şevk
- incizab

[S: 528] " ^{kabuktan öze doğru} irade-i ezeliyeden gelen → KÜN emr-i ezelisine "

S: 528 ⇒ meyil → ihtiyaç → istiyak → incizab → evamir-i tekviniyesi eşyanın mahiyetine kayduyu habbe ve nüveleridirler. (evamir-i tekviniye eşyanın mahiyetine bunları (4) koymuş)

Bunlara aynı zamanda NÜVE denir.
" kün emrine itaatı "

Eşyanın mahiyetinde = meyil + ihtiyaç + istiyak + incizab,
eşyanın mahiyetinde buntar nüve ve habbe'dirler. (Eşyanın mahiyeti denince buntarı bil).

Allahın evamir-i tekviniyesine eşyanın mahiyeti nasıl imtisal ediyor? - Çunki eşyanın mahiyetinde, içinde meyil + ihtiyaç + istiyak + incizab konmuş. Bunların nokta-i kemalleri

var. Nokta-i kemallerine bu 4 özellikleri götürüyor.
Allahın evamir-i tekviniyesi eşyanın nokta-i kemaline
- aslına- döñru gitsin diye eşyanın mahiyetine evamir-i
tekviniyesi bu 4 taneyi koymuş. Bu 4 özellik evamir-i
tekviniye koydu. Ozaman

← x eşya
mutlak kemal
mutlak vucuda

Buraya gelebilisin diye
evamir-i tekviniye eşya-
nın mahiyetine 4 sıfatı
koydu. Aslında 4 sıfatın
mutlak vucudun çekirdekteki
ifadesidir. CPS i dir

adres → mutlak kemal. Navigasyon eşyanın mahi-
yeti. Hydu da evamir-i tekviniyesidir. Hydu navigasyonuma
gidecek yerimi koymuş ve navigasyonumda da oraya bir
meyil, iştıyak, ihtiyac, incizab hasil oldu. Olmasaydı yanlış
sapmalarda uyarmazdı.

Ozaman evamir-i tekviniye = eşyanın mahiyeti
+ nokta-i kemali olan mutlak vucudların toplamla-
rının kütasalarıdır.

Eşyanın mutlak vucudu esma-i ilahiyedir. Eşya
buradan geliyor. Gelen eşyanın içinide aslını unutmasın,
aslıyla devamlı sinyal bağı, navı bağı olsun diye prop-
ram manasına gelen meyil+ihtiyac+iştıyak+incizab
koymuş. Bu 4 tane benim navigasyonundaki programın
adıdır. Bu programda o adresin sahibi uyduya ve benim
navigasyonuma koydu. 3 de devamlı canlı bağı olsun
diye. O sinyalin adıdır. evamir-i tekviniye. Bu evamir-i
tekviniyesi benim çekirdek manasına olan navigasyonumu
hedefine devamlı canlı tutuyor. Navını canlı tutan
uydudur. Hydu kün emri. Onun sinyali yaydığı enerji

evamir-i tekviniyesidir. Eşyanın hüsusi kemali navide gidecek yerinin görünmesidir. Mutlak kemali navideki görünümlü değil, o adresin içine girmektir.

Bütün kainatın kün emrine itaati "aynı emir ile bir orduyu fabrik eder" misali.

Eşyanın kün emrine itaati "arş emri ile bir neferi fabrik ettiği gibi" misali.

Kainata → kün emri

Eşyanın ferdine → evamir-i tekviniye

Hem meyil → ihtiyaç → iştiaq → incizab ⇒ Bunların her biri eşyanın içindeki evamir-i tekviniyeler. Bunların cemi, tek hakikat olmaları kün emri.

kün emri → iradeden geliyor.

Her bir navide adresini gönderip göstermesi → evamir-i tekviniye

Hydu → yani bütün navilere tecellisi

her bir navide tecellisine e. tekviniye deniyor.

Kün'de e- tekviniyede → iradeden geliyor.

"Bir kumandan" da → irade (sıfat. Cenab-ı Hak ecc)

irade ⇒ 0 yerin planını, projesini çizmek + uydura yüklemek ayınlarını navilere yerleştirmek, bunların tümünün adıdır.

Hydudaki sistem → ilim 1

Hydunun malzemesi → hayat 2

Hyduyu yapmak → kudret 3

Navilerdeki istekleri duyması özelliği → Semi' 4

Navilerin isteklerini navilerde gösterme özelliği → Basir 5

Hydunun böyle irade edilmesi → irade 6

Hydunun konuşma özelliği olması → Kelam 7

Bu 7 sıfat uydunun işçisi idi ki → subuti sıfat

Hydunun kendisi de → Zat-ı Sıfat

"Kün emr-i ezeli" → iradeden gelmiş. Ezeli. O zaman
"kün" emri esmâdır.

iradeden gelen → kün emri

iradenin tecellisi olan → meyil + ihtiyas + iştiyak + incizab

Komutan emrediyor → Askere

Komutanın emrinin askerin ruhunda karşılığı şunlar = me-
yil → ihtiyas → iştiyak → incizab

Bunlar delide olmadığından, tosta, sivilde olma-
dığından o komutanın emri lat da kalır. Asker demek
4 vasitle kurulmuş. Akli bu 4 özelliği ruhuna taşımış.
Ruhu bu 4 özelliğinden dolayı komutana itaat ediyor.

Askere komutan aynı cins → insan.

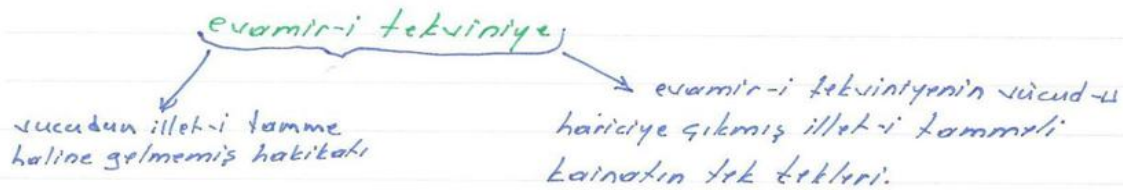
Kün emriyle kainat aynı cins

Kainat kün emrinin vücud-i harici giymiş hali.

Kün emri ise, vücud-u harici giymemiş kainatın mahiyeti
veya hakikati.

Tek tek kainatın hakikati evamir-i tekviniye.

Evamir-i tekviniyelerin toplamı Kün emri.

Zat-ı esma var → Allah, Ehad, Samed, Jacib-ül vücud gibi

fiil-i esma var → Goffar, Rezzak, muhyi, Mumit, Mu'îm, Muhter... gibi

Bu fiil-i esmaların kalnata bakan yönünü ifade edenlerin yetkürün adı. Küm emri olarak icmal edilmiş.

'Kaf - Nun' da
 ↓
 Fiil-i esmaya bakıyor.
 ↓
 nur-u muhammediye bakarlar
 (Fiili esmaların kütlesi kün'de. Bu da iradeye dayanıyor)

cüz-i ihtiyarının üssül esası olan → meyelan

maturâdiye göre emr-i iltibaridir. Abde vermiş.

eşari' mevcut demiş, abde vermemiş.

Eşari meyelanı mevcut demiş ve abde vermemiş.

bunu; tasarruf eşarici bir emr-i nisbidir.

emr-i nisbidir
(eşarice)

cüz-i ihtiyariyeye mahluk demiş.

Notice: Cüz-i ihtiyarının üssül esası olan → Meyelan & Tasarruf

maturidice eşarice

emr-i nisbidir.

Bu iki imam cüz-i ihtiyariyeye mevcut nazariye (mahluk) baktıkları

Eşarice → meyelan → mahluktur
tasarruf → mahluk değil.
 E. nisbidir.

maturidice → cüz-i ihtiyariye mevcud (mahluk) demiş → meyelana
 mahluk değil
 demiş.
 E. nisbi demiş.

Maturidi + Eşari kizleri

Meyelan + Tasarruf
maturidice Eşarice

Emr-i nisbidirler. Vucud-u haricileri bunların yoktur demişler.

S:467 " Cüz-i ihtiyarinin uss-ül esası olan MEYELAN,
 maturidice bir EMR-i İTİBARİDİR, abde verilebilir "

"

"Fakat Eş'ari, ona; mevcut nazariyle baktığı için abde vermemiş.
 Fakat o meyelandaki TASARRUF, Eş'ariyece bir EMR-i itibaridir"
 Gök İLGAĞ = Üste itibar diyor. 1. satır aşağısında NİSBİDİR diyor.

ilm-i kelamda emr-i nisbi: Gerçekte var olmayıp bir başkasına nisbet edilen manasına gelir. Misali: Büyük-küçük, Sağ-Sol, Ön-arka, Üst-alt, birer nisbi emirdir. Bunların hiç biri mahluk değildir.

Emr-i itibari: Mustakil bir varlığı olmayıp ona itibar eden KİMSENİN AKLINDA teşekkül eden emir, iş, hadise.

Sağ-sol, ön-arka, büyük-küçük, gibi şeylerin mustakil varlıkları yoktur. Yani bunlar mahluk değildirlerdir. Sağ kol da, sol kol da mahluktur. Ama sağ ve sol mahluk değildirlerdir. İnsan gölü bedeninin bir tarafını sağ, diğerini sol olarak itibar etmiş, onlara bu isimleri vermiştir; aksi de olabilir.

Kaya çakıldan büyüktür ve her ikisinde mahluktur. Ama büyük diye bir mahluk yoktur. Nitelidir, o büyük dediğimiz kaya, dağa

nisbet edildiğinde küçük olur. Apartmanın 2. katı biricinin üstünde, ama 3.ünün altındadır.

Emr-i tekvini: Eşyanın ol emriyle vücuda gelmesi, kainatta icra edilen her bir kanun. Cenab-u Hak, bir şeyin olmasını murad ettiğinde "ol" der ve o şey olur. (bakara: 117, 3: 47, İlahi: 40, yasin: 82, mü'min: 68)

Kaderin müşahade alemine çıkmasına hayat diyoruz. Hayat hayat bir sıfattır ki mevzup olduğu kimseyi kudret ilminin sıfatlarıyla muttasif kılar. (Bak en'am: 122)

Kalbin hayatı ilimdir. Onu celbet. Ölümü cehildir. Ondan iştinaab et.

Kader, ata

ata esmadır. mu bi^â esmasına dayanıyor.

[Ümmi = Asıl, esas, ana, anne. Ümmi^â = Anasından doğup doğup gibi kalması ve tahsil görmemiş. Mekteb ve medresede okumamış kimseler. Yazı yazmak bilmeyen. (Ümmi ile cahil arasında fark vardır. Ümmi yalnız okuyup yazmak bilmeyendir. Cahil ise, okuyup yazmak bilse de, bir şey bilmeyen kimsedir, HER ÜMMİ CAHİL DEĞİLDİR.) Anaya mensub olan).

Mehtab-i Alem (asım) hiç bir mektebde, medresede ve hiç bir bazardan tahsil görmeden, ümmiliğiyle beraber, cuvel, ahir, ilimlerle mücehhez olması...

Bütün alem Alur-u Muhammediden (asım) doğup doğup için Ümmi^â tabir olundu. Doğumunun kaynağı anne (umm) olupundan izafe edilmiş. Sen ümmi^â idin; yani asıldın. Sen bile oradan yaratıldın, de alemde oradan yaratıldı.

Fatih ya umm-ül kuran dedi. Çünkü bundan çıktığı için. Fatihinin bir ümmide ümm-ül kuranıdır.

alem-i ulanın ulası latife-i istivaadır. Yani errahman alelaysteva

[Dış dünya: Yaradılması insanın iradesine bağlı olmayan herşey. Dolayısıyla insanın Rubuda dış dünyadır. Bu ölçüyle bakılırsa insanın itibarı ve nübü emirleri kendindedir.

Bilgi imalatıhanemiz → Mudrike'mizdir

↓
S. dışduygu

↓
S. içduygu.

Buralarda biz bilgiler üretiriz.

Buranın devam ↓

↑
alanın devamı

Cenab-u Hak (cc) arşa istiva etti; yani hakikat-ı Muhammediyedir (asım). Cenab-u Hak tarafına → alem-i alanın ulası ki buna latife-i istivadır.

Bunun kainattaki karşılığı Hakikat-ı Muhammediyedir. Bizdeki karşılığı ise 'Ene'dir.

↑
Tuhafisinin devamı

Duygular sonsuzdur. Kayıtsız şeyler isterler. Duyguları aklın eline verirsen muayyenleşir, bir kural dairesine hareket ederler. Eğer cesede fahi olursa duygular bir yerde dururlar. Ama insan hala daymıyor..

- Hayattan beklentisini tanımayıp bilmeyenlerin cevapları tanımlarının imkanı yoktur. Ondandır ki R. Aluru anlamıyorlar. Çünkü neyi istediklerini bilmiyorlar. Ne istediklerini bilmeyenlere gelen cevabı tanımlarının imkanı da yoktur.

Hukukta taassüb caiz değildir.

Abil; farklı farklı şeyleri birbirine değiri bağlayan mektekerimiz.

ilim; Gölde yön bulmak için alametleri konulur. Bu alametleri fahi ederek gitmektedir.

Bilme; B harfi merkeze bağlayan harftir. Bütün bene bağlananlar B harfiyle ifade edilir.

Sen; dedi S harfi karşıya bağlayıp toplayan harftir.

Cehalet; Bu işaretler olmaksızın gölde dönüp dolanmaktadır.

Bilgisiz adam; Yoldaki işaretleri değerlendiremeyen adamdır.

Hayatı bir göl düşün. Bu tabirleri kullan.

Rehber; ^{deliller} birim demektir.

Nazar; bilinenden bilinmeyene varmak, bulmak işini nazar yapar.

Bilinileri kullanarak bilinmeyene varmak için nazar buntar birbirine dizer.

~~Atk~~ Akıl içindeki kavramları birbirine bağlarken rehberin yoksa usutursun. Yani birbirinden kopuk kavramlar. Birbirini isitmemiş.

Yani: Zirvede. -40°C eusuz yurtsuz insanın durumu gibidir her bir alamet... Onun için üşüttü derler. Döndü. Yani tatilde kaldı.

Beni yakalayan karşılıklı yakalamamanın adıdır. Beni tanımlayanın, sıfatlayabilenin kainatı daha bilinçli, şuurlu yorumlar. Ben'i ne kadar tanırsan Allah'ı da oca) o nispetle tanıyıp izah edersin.

Ben' hiçbir varlığın olmadığı, belirtilmediği olan. Alanda değil.

Beni en zayıf olanlara **DELI** derler. Bu ikisi arasında mertebeleri düşün. Ben'i düşük olanın varlığına şuurlarıda, kavramları da o kadar düşüktür. Ben işaretine doğru sarsan yarınluk merkezidir ki kara deliğe benzerler.

Benin 2 şikki var 1- Ya ben olan benim

2- Yada ben olmayanım.

3- cı şik yok.

Ben \longleftrightarrow Ben olmayan

Bu ikisi arasındaki münasebetten bilim, ilim çıktı.

Bilen \longleftrightarrow Bilinen

ikisinden bilgi ortaya çıkıyor.

Ma'lum olsun ki, kaffe-i eşyanın medei olan vücud veyn-i hayattır. İlim dahi hayat gibi bir sıfattır. Binaenaleyh vücud ilim ikde muttasıf olur.

İlim, irade, kudret, sem, basar, kelam bunların imami hayattır.

Zat sıfat ile ve Sıfat isim ile. Zahir olupundan, isim sıfatın ve sıfat zatin zahiri; ve Zat sıfatın ve sıfat da ümmün batını olur.

MERATİB-İ KUDSİYE

Hz. Ali (ra); Hz insanın bu camiyetinden haber veriyorlar:

Zill-i evvel, Berzah-i evvel, Mertebe-i ula, madde-i mutlakı, Alem-i rumuz, hakikat-ül hakaiik, aşk-ı ekber, zuhur-ı evvel, nişan-ı evvel, vâsita-ı ulâ, vahdet-i sırf, kenz-ül künûz, hakikat-ı meçhul, cem-ül cem, halk-ı evvel, akt-ı evvel, alem-i mana, alem-i vahdet, kenzûs sıfat, âdem-i hakiki, kab-ı kavseyn, mahluk-u evvel, akt-ı küll, hakikat-ı muhammediye, mertebe-i rahmet, alem-i sıfat, hakikat-ı âdem, lâhût, vücud-u evvel, kalem-i evvel, nûn muhammedi, âlem-i icmal, leuh-i mahfuz, ism-ı âzam, rûh-ül kuds, mevcudat-ı evvel, kalem-i âlâ, dürret-ül beyza, vücud-ı icmalî, ümm-ül kitab, ruh-u âzam, leuh-i kaza, mebbe-i evvel, sebep-i evvel, berzah-ı eömî, hazret-i icmal, nûr-ül envâr, eb-ül ervah, arş-ı mecid, makam-ı şuhudî, moden-i kesret, menş-üs sivâ.

Senin ilacın sende olduğu halde bilmiyorsun ve illetin sende olduğu halde görmüyorsun ve sen bir cirm-i sâfir olduğun zu'm edersin.

Halbuki Alem-i Ekber sende müntavidir. Je

Sen öyle bir kitab-ı mübinîndi, müzmer olan şey onun harfleriyle zahir olur. Je sen vücüdsun ve nefsi vücüdsun. Je sende mevcut olan şey hasır ve ta'duda gelmez. Senin hârice ihtiyacın yoktur. Kitab-ı kainatta mestur olan şeyler hep senden kûrûc eder.

[Soru: iman hadisimidir? Kadimmidir? (mütasadihat ve ^{Kur'an} mahlukmu?)

Cevap: imandan muradın nedir? Eğer imandan muradın, halkın itna ve tasdiki yani sıfatı ise, bilki halkın bütün sıfatı mahluktur. Ve eğer Kurandan ve sıfatullahıktan birşeye sıfatullahın hıpsı kadimdir. Eğer ne sıfatı halkı ve ne de sıfatullahı murad etmessen, Bu süret mahrum ve mutasavver değildir. Onun kitem ve hudusunun kayfiyetinin hükmü anlaşılmaz denilir.

Eğer soru, hakikati anlamaya kabiliyetli ise derizki; Bilki her şey için, vücudda 4 mertebe vardır. 1- Haric ve nakş-ül amir ve ayanda vücud 2- Zihinde vücud 3- Lafızda vücud. 4- Lühoda yazıyla yani nakışla vücuddur. Mesela: Ateş kelimesi 4 varlık vücud vardır. 1- Ateşin kendisi 2- Ateşin hayali; yani kuvve-i hayaldaki vücuddur. 3- Lafız ve kelamımızdaki ateş lafzidir. 4- Sahifede yazılan ateş lafzidir. Meratib-i erbaadan birinci mertebe yakıcı olan ateşin varlığıdır. İkinci mertebe zihinde mahfuz olan ateşin süretidir yani ateşin kendisini bilmektir. Üçüncü mertebe ateşin lafzidir. Yani ateşin kendisine delalet eden lafzidir. 4 mertebe, sayfa üzerine yazılan ateş yazısı veya nakşi idi. Bu da vücud-ü lafzi gibi yazının ihtilafıyla muhteliftir. Bu zikredilen vücud-ü erbaadan asıl olan yakıcı ateştir. Ve yakma sıfatı o vücudun mahsustur. Dotunanı yakar. Vücud-ü erbaadan ikincisi, vücud-ü zihni idiki, yakıcı olan ateşin kendisinin zihindeki süretidir, yani bilmektir. 3 cüsu vücud-ü lafzi idiki, ateşe istilaktaki delalet eden lafzidir. 4 cüsu ateş kelimesinin yazılısıdır ki, ateşin kendisine yazıyla delalet eder. İşte ateşin varlığının 4 mertebesinden 4 cü mertebesi ki, ateşin kendisinin hususi sıfatı olan yakma yoktur. Bedihidirki zihin, lisan ve ne de sayfa yanmaz. Ve mücaverecelerini yakmaz. Bu sürette (ateş yakıcıdır) deseler evet yakıcıdır deriz ki: O ateş, ateşin kendisidir. Ve eğer (lafz-ü ateş yakıcıdır) deseler, değildir deriz. Aynı şekilde (zihinde mahfuz olan ateş yakıcıdır) deseler yakıcı değildir deriz. Gene (ateş kelimesinin harfleri yakıcıdır) deseler yine değildir deriz. Yine (ateşin sahifedeki

yaşı ve nakşi yatkındır) deseler yine değildir. deriz. Fakat (ateş kelimesiyle zikredilen ve o kelime ile yazılan yatkındır) deseler, evet yatkındır. Çünkü ateş kelimesiyle yazılan ve o kelime ile zikredilen harifte ve nefis-ül emirdedi mevcut ve yatkın olan medlûdür. Yani ateşin kendisidir. İşte bu misal gibi (والله منزل القرآن) (kadim) kelamullahın vasfı mahsusudur. Ve kurân ismi kendisine itlak edilen şeyin varlığı 4 mertebededir. Birinci mertebeye asıldır. Zat-ı vacib-ül vücudla kâimdir. İşte fîdem şu veche mahsustur. İkinci varlık, vücud-u zihni yani itnâdır ki, öğrenmekle zihnîmizde hasıldır. 3cü harflerin tertibi ve seslerin lisanımızla telâfuz edilen lafzın varlığıdır. 4 cüsü, evrak ve lehualara yazılan nakış ve rakamdır.

Zihnîmizde hasıl olan kurânın süretine yani bilmek kadimdir diye sorulsa? Cevaben deriz: Zihinde bildiğimiz ateş yatkın olmayıp onun malûmu olan ateşin kendisi yatkındır. Kurânı bu şekilde bilmeyiz, yani vücud-u zihniyi bizim sıfatımızdır. Biz mahluk olduğumuz gibi sıfatımızda mahluktur. Fakat vücud-u zihnînin malûmu olan kurânın kendisidir. O da Cenâbu Hubkin Zatiyle kâim olduğundan o malûm kadimdir. Şe şer kurânın vücud-u lafzîyesinden ses ve lafzımız olan sual edilirse, buntar lisanımızın sıfatıdır. Lisanımız mahluk olduğumuz gibi, sıfatıda mahluktur. Fakat lisan ve seslerimizle okunan ve telâfuz edilen kadimdir. Nitekim ateş kelimesinin harflerini lisanımızla telâfuz ettiğimizde, o telâfuz yatkın olmayıp, ancak o telâfuz harifte ve nefis-ül emirdedi ateştir. İşte bu ateş yatkındır deriz. Şe sail, ateş kelimesinin harfleri ateşin nefisinden ibarettir derse, biz deriz; ma dem ki ateş kelimesinin harfleri ateşin kendisinden ibarettir diyersen bu halde ateşin kendisi yatkındır. Şe kurân harflerinin kendisi metlûv ve makrundan ibare dersen bu sürette huruf-u nefsi kuranda kadimdir. Aynı şekilde ateş kelimesinin rakamlarıyla yazılarda yatkındır. Çünkü o yazılan ateşin kendisidir. Lakin ateşin kendisinin süreti olan, ilim, rakam ve hat yatkın değildir. Çünkü rakam ve hat dimafida yatkın değildir. deriz.

["Bahtın rölü cehde gâlibtir. Cehdin rölü sadece ilim edimekte gâlibtir"

Tabiatın herhangi bir şeyini incelediğinde insana, insani tanımaya yardım eder mi? - Evet. Diğer mahlukata hayır. İna intikal edemezsin, o hayvanı veya canlıyı her nedenden gidemezsin. İnsana her şeyden tanımaya gidebilirsin. Mevzuun, konunun insan olunca her şey sana malzeme olur. Bu Yantıy insana mahsustur.

- Batıda Teoloji ilmi var. Bizdeki karşıları → İlahiyat

Batıda uzmanlık var → Bizde ilmi-i rasihun, rusuh ilmi.

Ama bizde ilmi-i ledun bizde var. Batıda yoktur.

Batıda miraç dinen kavramın olmaması, insani materyalist felsefe ile bakışı için ilmi-i ledun ontarabı yok. Jarsada tek tek kişilerde olabilir.

- Elimdeki kalem zihin kullanır. Bunun yardımıyla zihne hitab eder.

Ezber; Farssa bir sözcük. Ezberle ≠ belleme apayrıdır. Ezberin manası kalbe yazmak demektir. Yoksa belleme yazmak değildir. Bu yüzden dile KALEM denmiştir.

Bir şiir =

Dildir dîlârâyı (kalbi) eyler dîlber (akıl)

Dildir dîlârâyı (kalbi) eyler sîran (aklı)

Bülbül bülbüldür dil onda iken (yoksa serse dir)

Gül güldür gül dalındaiken, yoksa dikenlik.

Seni seviyorum diyeni denetle, arusu yerini bulunca seni ferke hoşturların. Öyle sevgili bulki seni daim yad etsin.

Elimdeki kalem zihne bapılandı. Ağızındaki dil kalem de kalbe bapılandı.

Dil öyle bir kalem dirki gövde yazı yazar.

Tesbeherimiz bile terbeye layıktır.

Göze de kalem denmiş. Karşıya (ruha) yazı yazar. Dil kalem in mürekkebi nefestir. Göz kalem in mürekkebi suadır.

Elimdek kalem → zihne yazar.

Dilimdeki kalem → kalbe yazar.

Gözümdeki kalem → ruha yazar.

İnsanın organlarını kullanmaya göre resimlense, insan kendi resminden kaçır. Misal: Dili çok kullandığı için, beyne orantılı uzun olur. Kollarını da çok kullandığı için uzundur. Hareketi az oldyundan ayakları kısadır. Kulaklarını da az kullandığından minnacıktır. vs. böyle insanın semali olsa ne kadar tuhaf olurdu.

Mihrab camiden içeridedir. Secdeye yaklaşmalar için sifir. Orası 'ene' almını simgeler. Kübbe → Kafayı. Cemaat kalbi. Mihraptaki imam-sen → ruhu. Bina cesedi. Kabirdeki lahit nasıl kabirden farklı. Mihrabda camiden farklı.

Görmenin → fiziksel kimyasal ruhsal vs yönlerini anlatmaya kalksak ömür yetmez. Ama görme ise; gövünü ağı ve bak. Dak ne kadar basit miş meşir...!

Bir fitre fitrele bağlı iken, ona dokunulursa pek seni rahatsız etmez. Eğer fikirlerine histerik bağlanırsan, oraya dokunulursa seni rahatsız eder. Çünkü seni hakikatin almış oluyor. Dine de böyle bak.

Kitaptaki bilgi depodur. Bilgi zihindedir. Kitaptaki haberdir. Onun için (osm) haberci dermiş. Kitabı okuyunca haberdar oluyor. Je kendindeki kâğıdının uyanıp depolandığı yere zihin (bilgi bankası) deniyor.

Bildiklerini kaldır. Yol aldıkça, aldığın yollarla meşgul olma. illallahı doğru yürü. Bildiklerin ilah olamazlar. İnsan bildiklerinin altında kalmamalı. Bildiklerin sıradan olantardır. Kaldır bunları oradan.

Allahı ces kimin kalbine nazur ederse orada hakiki manada gam, keder kalmaz. İnsan Allah'ı ne ile taşıyor?

Bir başkası namına ibadet yapılmaz. Cemaate uyanın namına herşeyi imam-başkası yapıyor. Yanlız namaza girerken

niyet ve de Allah demesi kafi. Cemaat adına imam okuyor.
Okumak farzdır. Okumuyor cemaat. Cemaatin sırrını anlamı?
İslamda şekil asıl gibidir. İştirak-i amal-ı uhreviye bu sırrı barındırıyor.

Müsiid: Seni sana hatırlatan ayna. Asla sana müdahale etmez. Müdahale öğretmenler eder. Rüşdünü isbat eden müsiiddir. Bedende resid olanın çocuyü olur. Müsiidde ruhta resid olan demektir. Ruhu ancak onlar döllerler.

İnsanların dahi: Kendi akıl ve anlayışı ölçüsü nisbetindedir.

İlm-i ledün: Tüm hakikatlere ait bilimlerin mana etrafında birlik ve bütünlüğe kavuşturulmasıdır. Yani: Dünyadaki fenerden birini esas alıp herşeyi ona göre değürlendirmek değil. Kainatı ve içindekilerin ne olduğunu içerikleriyle değil, dışındaki kaynak esas alınarak izah edilmeli. Q yaman kainatı Vacib almiyle izah edilebilir. Kainatın herhangi birini ilah edinmemiş olursun.

İnsanlar için yazayanlar; Ya insanlardan devamlı şikayet eder. Yada kendi kabuğundan çıkamaz. Zannınca insanlara ceza verirler (4)
Tuhaf şudur ki: Yazmayanlar hem konuşuyor hem yazıyorlar

İyilik varlığın Yüklemdir. İyilik varlıktır.

İnsanın içsel alemini ve de insanları birliğe getiren ilmi ledüni. Herkesin ortak malı olup ortada olan ilim ona izaret eder. Fakat O değildir. Batını farkedenter, onu yazayanlarda kardeşinde fena olurlar. Uhuvetin sırrı budur. Akılını ortadan kaldırabilecek seviyeye gelenlerin içidir sırr-ı uhvet. Nerede "la ila he" olacak yere kadar ki. Ondan sonra illallah var. İşte kişinin mirası buradan başlar.

İnsan kainatın abimustur.

Semut: Sebep sonuç ilişkisi olan.

Mutemmel gilerio niye azab içindeler? = - Çünkü mükemmeliyeti Allah'tan gayride aradıklar için.

Bildirini bilene → Alim

Bildikleriyle kendini bitme → Arif

Acazini bitme → Xamil

Kainatta ve insanda başkasını gösteren eksiklikleri var.

Hani toplumda ben siffa yaptım git komşuya deneni; birbirini gösteren ahlak...

Bute diyor ki: İnsansızlaştık. diyorlar. Çünkü insani meta haline getirdik.

Cehenneme girmeden dünyada cehenneme girdik. Başkasını yaşama-
mayla. Kadın bana talib oluntar cesedime talib oldular. O zaman
cesedine ihtimam adına huzuru yok olmuştur.

İstemeyi isteyen; yani şunu bunu istemeyen.

Felsefe nesnelere esas alıp onun üzerine kendilerini inşa ederler.

Misali: Materyalist felsefenin materyalari - maddeyi - esas alıp ken-
dilerine mantık kurallarını kurarlar ve düşünürler.

Şey Rasyönelist felsefe ise; insanın düşüncesini esas alır. Kural-
larını bu merkeze göre kurar.

Entellektüel felsefe ise; belirli gayeleri esas alır. ve ona göre
- o merkeze göre - bilgi üretir. Bir gayeye bağlı felsefe kurar.

pozitivizm felsefe ise; deneyi esas alır kuralını buna göre
kurar.

Bundan anlıyoruz ki, yöntemlerine göre disiplinler kurarlar.

Kodim bilgelik felsefe ise; Seyyi ve Hizmeti esas alan... buna

Filozofya felsefeside denir.

Düşünmenin üzerine düşünmeye başladığınızda felsefeye başla-
mış olursun.

Makinayla kömür ocuğunda çalışırsan kömür çıkarırsın.

Aynı makinayla altın veya demir ocuğunda çalıştırsan altın ve
demir çıkarırsın. Dikkat et ki makine aynı...

]

Nizam: Dizmek manasına ve manzum manasına gelir ki dizilmiş nesne demektir. Ve dizmeye itlak olunur. Onun için tabii dizisi gibi cem-i nuzum gelir. Ve bir şeyin sabet ve kıyamına medar ve sebep olan nesneye ve halete itlak olunur. Cem-i enzime ve nazim gelir. Ve nesnelere bir kaideye, tatbiken ve tertip olunmaktadır.

Müşahade ve Sühud: Müşahade başgözüyle görmektir. Ve sühud kulp gözüyle görmektir.

Ma'plum: Hak teala.

Ma'plumat -i Ezeliyye ezelen alem-i hakta zahir olan hakik, malumat-ı ezeliye ile tasmiye olunur. Arna malumat ile tasmiye olunması ezelde hak tealanın malumu olduğu içindir.

Malumiyet: Malum olmak

Ma'plum: Belli bilinmiş olan. Herkes içinde tanınmış olan fiili malum Yalnız kendisi zikronmakla failinin olması tebeyyin ve icab eden ve faili tasavvur olunan fiilki yarıdır.

intizam: Nizam ve sıra ve dizi üzerine olmak.

Meshud: Müşahede eden iteri görmeye meshud derler.

Cem-i esya hakkın malum ve meshududur. Mesela güneşe göre cümle akdari arzda olan arz-ı güneşin meshududur. Zira güneşin asaridir.

- Şeriatın simgeselliği → Musa (as)
- Tarikatın simgeselliğini → Davud (as)
- Halikatin " " → İsa (as)
- Marifetin simgeselliğini → Muhammed (asm)

- Bilgi mi sevgiyi yönlendirir? Sevgi mi? bilgiyi yönlendirir?
Kendini kendine bilme yolu mu? Yoksa ayne gibi, mevcudatla kendini tanıma yolu mu?

Sırr ve Hafî ve Sırr-ı Kader ve Sırr-ı Hüdâ;

Sırr-ı hüdâ, sırr-ı kader gibidir ki Sırr-ı kader, Şuunat-ı ilâhiyye vaktidir. Yani ilimde olan sırr-ı hakîkî. Sürret-i eşyâda zahir olmuştur ki evvelî itibarıyla ilim ve kudret ve ahîrî itibarıyla Şuun ve Hilmettir. Peşî, hâlâ eşyâ ilm-i ilâhîde olan sürret üzerindedir ki asla tahalluf etmemiştir. Ve sırr-ı hüdâ Sabî budur ki, süver-i esma ve sıfattır.

Zira gayb-ı zâtta ki henüz tecellî yoktu ve şehadet bi-nisân idi. Ol halde hafî ve sırr denilirdi ki meknun ve müstecîb idi. Sonraki tecellî vakti oldu. Ol sır ve hafî olan zühur ve sürete geldi. Peşî, bu eşyâ süreti hak olup, sırr onda müstemir oldu. Zira görünen sürettir, sırr değildir. Eğere sırr dedikleri sürete girmişti. Fe-emma eşyâ sırrın zahiridir. Bâlini esma ve sıfat ve zâttır.

Sırr-ı kader dedikleri, şehî gaybidir.

(24:35) Allah nurunu dilediğini hidayet buyurur. Ve bu nur-u mücerred vücud-u mutlak ki insan-i kâmilin sırr-ı ahfâsı vücud-u mutlak mazharıdır. Zira bu mertebede taayyünat-ı selbiyye ve icabîyye yoktur. Belki zât-ı baht vardır. Mazharîyet bahanesiyle ki tecellî-i baki ve zâtî hasıl olur. Ve illa alem-i zâta bir vecihle yol bulunmaz. ve itibat hasıl olmaz.

Bu fatîrin muktezayı zerkî budur ki tecellî-i zâtiye mazhar olan, zîr olunun sırr-ı ahfâsıdır. Fe-emma sırr-ı ahfâ ekvan kâbilinden değildir. Zira ekvanda tecellî-i zât müşahede olunmaz. Malum ola ki, sırr-ı ahfâ gayr-i mahluktur ki vücud-u mutlakın mazharıdır. Yani emî' taayyünat selbiyye ve icabîyyeden itlak-ı zâtî ile mutlak olan vücudun mazharıdır.

Taayyün-i ilâhî ve Taayyün-ü kevnî:

Jekalin meratib itibariyle taayyün-ü ilahinin euveli, hüviyet-i zatıyye ve ahiri, kelamdir. Xlitem taayyün-ü kevninin euveli, ruh-u muhammedi ve ahiri merite-i insaniyedir. Yani taayyün-ü ilahi vücüd mertebesi ve taayyün-ü kevnî, imkan mertebesidir. Yani Cem-i kainatin taayyününe mebbe ve misle fahr-i alemdir (cem) Kainattan murad, evrak ve ecessamdir. Je evrak ve ecessamin her biri dir hakikatı ve dir sirri mutazammindir. Zira merahir-i esma ve sıfattır. Pas, bu kadar esrar ve alem-i vücüd onu dauidig cümlesi zat-ı nebeviyyeden intizar etmiştir. Tafsili budurki fahr-i alemin cihat-i ruhaniyye ve cihat-i cismaniyye heri vardır.

Taayyün-u ilahi ve Taayyün-ü kevnî 3 erdir:

Hak teala sirri ile nazır eylediği mahAll kalbtir. Pas ruh-u insani ki zahiri tecellidir. Onunun taayyünü, ruh-u hayvaniden bellidir. Je sirri insani ki batinı tecellidir. Onun taayyünü, ruh-u insaniden zahirdir. Pas, taayyün-ü euvel, sirri ilahidirki taayyün-ü zatıdır. Je taayyün-ü Sani, ruh-u insanidirki taayyün-ü sıfatıdır. Je taayyün-ü salis, kalb-i insanidirki taayyün-ü efallidir. Je beden-i insanda 3 taayyün dahi vardırki, onlara taayyünat-ı kevnıyye derler.

Je taayyün-ü ilahinin euveli, hüviyet-i zatıyyedirki ona hakikat-ı mutlakı dahi derler. Cem-i esyaya fayzin mebbeidir.

Taayyün-ü ilahi → Alem-i lahut

Taayyün-ü euvel → Alem-i Cebrut, taayyün-ü euvel, vücüd-u mutlak.

Taayyün-ü kevnî → Alem-i Cebrut

Taayyün-ü Sani → Alem-i Melekût

Taayyün-ü kevnıyye → Akt-ı euvel

m. arabiyeye göre

Lahut → Zat

Cerberut → Sıfatlar disimleri

Melekût → Ruhlar & misal alemi

Nasut → Şehadet alemi

m. Zatiye }
Ş. Zahir } Lahut
Sıfat }
esma }

A. Şehadet } mülk

Arş-ı ulam }
L. mahfuz } Cerberut

Arş }
Kürs } melekût
L. m. ve }
İsbüt }

Taayyün-ü evvel-i feyyüzî,
Taayyün-i Sâniî mukaddesi ve
Taayyün-i sâlis-i Şehâdî.

Bazı sufîyye mertebe-i ervaha ceberut itlak eyledi. Fe-
emma indel kümmel ceberut, hareket-i ilmiyye ve lâhut,
hareket-i Zatiyye ve melekût, hareket-i rûhiyye ve mülk
hareket-i nefsutiyyedir. Je hareket-i ilmiyye, hareket-i esma-
iyyenin mabdei dirdi, kalâm-i â'lâ mertebesi hareket-i
mezkûreden hâsil olmuştur.

15-3-2010

Taayyün meydana çıkmak. Belli olmak. Aşikâr olmak. Belli başlı
adam sırasına, itibarlı görünen insanlardan olmak.

(6)

S=536 Taayyün: aleminde belirlenmesi, kendini ifade etmesi.
Kainatta karşılığını insanda bulması.

(7)

S=696 da "O tayinde taayyün var" taayyün tayin olmak
değil. Alemde bütün alemlerle kendini (hakikatin) ifade edilmesi.
Tanı; bütün alemlerin katkılarıyla onu ifade edip belirlemesi.

(8)

S:721 de "Taayyün teşahhüs değildir. Teşahhüs; müstakbil hakik-
atını ortaya koyarak. Taayyün ise; her hakikatin içerisinde
bulunmak. İnsanın ve alemlerin tüm mana ve hakikatlerinde
bir makam ve mana tabakası ve sıratıbi varki. O taayyün-
dür. Bu taayyün ayrılıp müstakiliyeti yok. Hepsindeki taay-
yünün bütünlüğü. Her bir his ve duyuda ve de latifede bir
taayyün hakikatleri var. Bunların toplamları... Güneş gibi,
Hava gibi. Her nebatta taayyünatları var.

(10)

m:244 de Sıma-ı manevi ve maddi için taayyün kullanıyor.
Taayyünün → daha çok hikmet'e bakıyor.

S=10

da "güyet eviler bir tarzda o manevî teşahhüs,
o kudsi taayyün

sırr-ı tevhid ile, imanta müşahade olunur"

o manevi teşahüs
sırr-ı tevhid ile

o külsî taayyün
imanta müşahade olunur.

Bmes: 177 de taayyün Dari ismine dayanıyor. "Bza ve cihazatları birbirine münasib ve kainattaki umumî nizam ve gayelere uygun ve münasebetler olarak hâkeden Cenab-ı Hak cc)

Bmes: 398 de "itkan kârane taayyün ve sûretlerdeki tihâlûf de, hâlikin ihtiyar ve hitmetine nuranî bir ayettir"

taayyün → ihtiyara } bakıyor.
tihâlûf → hitmetine }

Ş: 22 "Rububiyetin kainattaki maksadları onlarda tecemmu'

- " " gayeleri onlarda temerküz
- " " ekser esma-i hüsnanın cilveleri ve zühurları ve taayyünleri
- " " hikat-i mevcudatın neticeleri
- " " hikat-i mevcudatın faydeleri onlarda icdim ettiğinden

Oların herbirisi, bu temerküz noktasından der: Ben bütün kainatı hâk eden zatın malıyım, fiiliyim, eseriyim"

]

[Malum olaki, la taayyün, kabai sülbünde menye benzer. Taayyün-ü evvel, ana rahmine düşen menye benzer.

La taayyünde bir şeyi itibar alınmadığı gibi ana meni ana rahmine düştükte, kuvvede olan fakülaten fiile gelmesi melhuz olur. Her şeyin inbde-i olan taayyünü evvel gibi.

Meni ana rahmine düştükte, taayyün-ü evvel misaldır ki ona ahadiyet mertebesi dahi diler. Zira bazı kere şeyin taayyünü, zatının aynı olur. Vacib-ül vücudun taayyünü gibi. Ve ilimde suunat-ı Zatiyyenin süretleri olan ayar-ı sabitenin taayyünatı gibi. Zira onların taayyünatı dahi zatlarının aynıdır.

Belki ol mertebede ben, ben idimki zatım kendi zatıma zahir idi. Sonra ahadiyetimden şahidiyetim zühura geldi. Ve hüviyetim, esma ve sıfatın mertebesinde tecelli kıldı. Zahirde taayyün itibarıyla sen, sen oldun.

Eşyanın hakikatları sabittir. Demektir ki; Eşyanın süretleri sabittir.

Cibrilin (as) süret-i baseriyede ve melek-ül mevtin süret-i orakiyede zühür ve temessülü gibi.

Mahaaza, latife-i insaniye birdir. Ve ihtilaf süretin karamatındadır. Eğersi süret, hakikata murtabittir ve süret dahi hakikat gibi hakikat denilir.

Taayyün zühür manasınadır. Ve süret-i Hak manasınadır. Ve taayyün-ü evvel, taayyün-ü saniin hakikatıdır. Ve taayyün-ü sani, taayyün-ü evvelin süretidir. Ve taayyün-ü süveride ibtida 'acb-uz zeneb' dedikleri ozm zühür ettipi gibi ki dahr-i hardaldan dahi kemterdir.

Ve nişane-i süveriyeye-i insanide sürümeyip baki kalan cüz-i cismdir. Ve taayyün-i manevide dahi ibtida hasil olan kuvvet-i bakiyedir.

Afakta da ibtida, taayyün-ü altı evveldeki ruh-u muhammedidir.

Klak Süphanhü ve Tealanın alem-i zühura teveccühü hay-
siyetinden, mertebeleri ve hareketleri vardır.

Ve mertebesi saniye mertebesi ulanın temey-
yüzünden ibarettir.

İnsan-ı kamilin yanalı sırrı, mertebesi taayyün-ü evvel
mazharıdır, ki ol taayyün zati ve ahadi ve ermidir. Ve
ruh-i sultanisi taayyün-ü sani mazharıdır ki, ol taayyün
sıfatı ve vahidi ve farkıdır. Ve ruh-u hayvanisi taayyün-ü
salise mazharıdır ki, ol taayyün, fiilidir.

Ve taayyün-ü evvel mertebesi ahadiyettir ki, kurlandan
ق ona işaretler. Ve taayyün-ü sani, mertebesi samediyettir ki
kurlanda پ ona işaretler. Ve sair taayyünat bunların
tahtındadır ki kurlanda vassofat ona remizdir. Zira mera-
tib-i ekvanin nihayetine gelince bir birince saf saf olmuşlar-
dır. Külliyyatı 28 dir ki "huruf-u İbhecci" adındadır. Cüriyatı
çottur.

Taayyün-u zatiye ve Taayyün-ü esmaiye ve Taayyünat-ı sıfa-
tiyye ve Taayyünat-ı efaliyye. Bu taayyünat-ı erbaa bil kuv-
ve la-taayyün ve celal mertebesindedir. Ve bil-fiil erbaa-i
kevni mertebesindedir. İmdi mertebesi la-taayyün kuvvet
mertebesi ve mertebesi taayyün, fil mertebesidir. Ve bir nesne
evvela bil kuvve olmasa, sanıyen bil-fiil mütehakkik olmaz.
Pis kuvvet-i icmâl ve fi'l-i tafsil olur.

]

[= Taqyün hakkında İbn-i Arabî'nin "Te'dbirat-ı ilahiyye" kitabından -

Buhar her mertebeye ferzül ve tekasüf ettikse başka bir isim ile müsemma olur. Ona bulut, su ve buğ denemez. Ve bunların halikatları mütkhid olduğu halde kendilerine buhar denemez.

Şimdi kalâm-i ala attı külden ibarettir. Ve o cevher-i amade, taqyün-i melekutidir ki, onda bütün esya mekûndur. Levh-i mah-fuz nefsi-külliden ibarettir.

Her mana evvelen kalbe hutur eder. Ve ondan sonra dimağa aksedip otıl o maanide tefekkür eder. Ve hutur-u maani insanın kendi irade ve arzusıyla vakti olan birşey değildir.

Vücud-u mutlak-Hakkın 'la taqyün' yani "ahadiyyet-i zo-tiyye" mertebasından cerni-i nuut ve evsaf murrahildir.

İndi insan-ı kamil hüviyeti itibarıyla Haktır; ve taqyün itibarıyla da abdir. Binaenaleyh bu evamir kamilin kendi halikatından kendi taqyününe nazil ve varid olur.

"Attığın vakit sen atmadan selâkin Allah attı" (8:17) ayet-i kerimesinde; ve taqyünlerinin abd olduğuna (18:110) yani "Ya Habibim de ki: Ben de ancak sizin gibi bir beşerim" ayet-i kerimesinde işaret buyrulur.

İlim ile diri olan kimse ebeden ölmez. Bu ulimler ma'lum-ları olan hayy-ıdaim ile bakidir. Ve ilm-i hayal erbarın ma'lumu fani olan maddiyattır.

Alam-i mutlak taqyünat-ı esmaiyyeden ibaret olup ef'âki ilahiyenin tecelli-i guhidir. Esmanın batını ise sıfattır. Binaen-aleyh alam-i melekut alam-i sıfattır. Zira alam-i mülkte alam-i melekut mündemirdir.

Ve Süret-i mana üzerinde hakirindir. Çünki süretsiz mananın zuhuru yoktur; ve mana süret olmadıkça görünmez.

Terkib olmayan şeyin işerpi sonsuz olur → ruh gibi. Şey işerpi ne kadar terkipten uzaksa o kadar sonsuzluğu barındırır.

İlahî Zât-ı taqyün süret-i taqyün ile zahir eder, onun ilk ferzülüne taqyün-ü evvel ve ilm-i mutlak ve vücud-u mutlak derler. Zira şuur-u zât ve vüdan-ı zât bu mertebeye bilâ-kayd-ı

ma'lum ve gayriyyet, mutlakdır. Bu mertebe, mertebeyi sarinin hilafinadır. Zira o mertebede itim-izot ayon-i sabite kayd-u malumu ile mukayyeddır. Ve bu mertebeye ondan delayı vahdet-i hakiki derler ki, bu nefsi tayyün-i evvelin ismidir.

hayat-ı maneviye → i. mübin'e
hayat-ı maddiye → k. mübin'e

(Lügat manası)

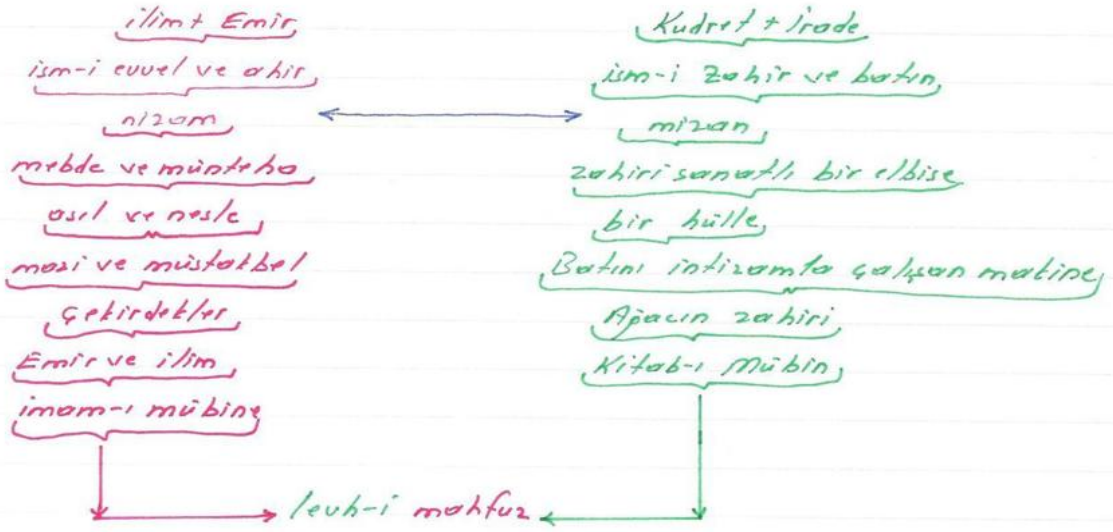
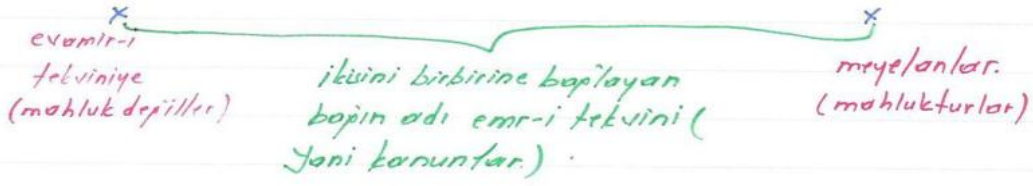
evamir-i tekvinîye: Tekvine ait emirler. Fıtrat yalan söylemez. Bir şekildeki meyelan-ı nümün der "Ben sümbül/racepim, meyve vereceğim" der doğru söyler. Yumurtada bir meyelan-ı hayat var. Der: "Piliç olacağım" Bizzillah olur, doğru söyler. Bir avuç su, meyelan-ı incimad ile der "Fosla yer tutacağım" metin demir onu yalan çıkaramaz, sözünün doğruluğunu demiri parçalar. Şu meyelanlar iradeden gelen evamir-i tekvinîyenin tecellileridir, ciheleridir.

Emr-i tekvini (Lügatı): Yaradılışa ait kanun ve nizam. Tekvine ait işler, hadiseler, maddeler, fıtrî kanunlar ve Adetullahın farazının ettiği emirler (mesela: itimn ifası manen emeli emrediyor. Zekânın ifası itim emrediyor. İstidadın bulunması zekâyı, etlin verilmesi marifetullahı, küdratin verilmesi çalışmayı, cesaretin verilmesi cihadı manen ve tekvinen emrediyor.

(Not: meyelan evamir-i tekvinîyeden → evamir-i tekvinîye → iradeden geliyor. E. tekvinîye mec'us makamıdır. Mahluk değildir. Meyelanlar ise mahluktur ki hayat makamıdır. Oda Ya leuh-i mahfuzdur yada Arş'fir. MEYELANLAR MAHALUKTURLAR.

Bizim meyelanlarımızın aslı buralarda. O zaman bendeki meyelanların aslına doğru hareket etmesi, oraya-aslına doğru-yöneltmesi benim Emr-i TEKVİNİM oluyor. Yani bilkuvenin bilfile doğru fıtrî hareket etmesinin ifadesidir KANUNLAR. Benim ve herşeyin bilkuve karşılığı Evamir-i tekvinîyede mevcut. Benim aslım

burada. Bende ona larsı meyelanlar var.

x

[Almanyada yaşayanların imanından istifade edememelerinin büyük sebebi; yaşantılarıyla Almanlara kötü örnek olup, onların imanla şereflenmelerine fiilen mani olduklarından, Allah'da (cc) fiili imanın güzelliklerinden istifade ettirmiyor.

Ahırzaman insanları o kadar bozulmuşki; kendi menfaatine düşman olmuş, kendi ayapına kurşun sıkıyor. Kendine en büyük düşman kendisidir. Kişinin kendine verdiği acı kadar başkasının verdiği acı hiçbirşey oluyor. Acıyı kendinden kendine tattırıyor.

Dopru ve istikametli ve ınsafli düşünmeye mani olan; hırs, godab, intikam hissidir. Ki neticesinde insanın psikolojisini bozuyor. Kendinden kendini ceza. Bunlardan seni kaderin Allah canibinden kurtarır. Gülmenin içerisinde ne kadar hislerin cemii vardır?!

= Meşhûdiyât = MEŞHUD 19-3-2010

Meşhud: Görünen. Şahadet edilen.

Meşhudat: Görünenler. Seyredilenler. Hislerimizle ve görümlerimizle görüp bildiğimiz ve bazı evliyanın keşfettiği görümleri.

Meşhudîyyet: Gözle görüş. Şahid oluş. Şahidlik.

Ma'lum: Bilinen, belli olan. (asm) efendimizin ünvanlarından.

S:470'de meşhud, bedihi kader.

S:613'de Kader → işaret eden

Kudret → remzeden

L:317'de "elbette, kainatın renkleri, zînetleri, ışıkları, zîyatları, sanatları, hayatları, rabitaları hükmünde olan hikmet, inayet, rahmet, cennet, nizam, gînet gibi meşhud hakikatlar,"

İsmes:372'de "meşhud olan kitab-ı kebîrki,"

S:571'de "hakikat-ı ömrü de o kadar oldu.".

Burada Ömrünün hakikati demek; esmaya şuurlu veya şuursuz mazhar olup, bu mazhariyete şahid olmak. Ecel: Dünyada kalma müddeti. Ömrür ise; hayatın kelâm olup yaşadıklarının ifadesinin toplamı... hayatının meşhudatı hakikat-ı ömrüdür.

Bmes: 270 da "ve yanlız gerdüklerinde kapsolup ifrat ve tefrit ile tasarruf etmek istemişler"

Kisinin hapishanesinden bahsediyor. ifrat ve tefrit kişinin hapishane duvarlarıdır.

Bmes: 239 da "Hem malûm ve meşhuddur ki;"

Burada malûmun vücud-u hariciye deniyor. Malum vücud-u hariciyeye bakar.

L: 336 da meşhudiyyetin mahalluktur ama alem-i şehadet cinsinden değil. Alem-i gaybın hakikati olduğunu. Demek meşhudiyyet faoralardan başlıyor. Hatta (asm) efendimize Arş-ı azamda bililer meşhud idiler. Bazı evliyalarda oraya ve daha aşağısı olan L. mahfuz muttali oluyorlar. İste muttali olduklarına meşhudiyyet deniyor. Benim için oralar şimdilik gayb...

— ŞUHUD — 15-3-2010 (2. burnu)

Şuhud: Şahidler. Şahid OLMA. Müşahede etme.

Şuhudî: Keşfe ve görmeye dair

S: 128 da, "sen dahi esma-i ilahiyenin cilvelerinin sana verdikleri letaif-i insaniye mürasatıyla bilerek süstenip o Şahid-i Ezzelînin nazar-ı şuhud ve işhadına görünmeştir"

Letaif-i insaniye → esma-i ilahiyenin cilveleri.

S: 679 da "İşte kainatın yüzündeki Cemal ve

kalbindeki aşk ve

sinesindeki incizab ve

gözlerindeki keşf ve şuhud ve

heybetindeki hüsün ve tezyinat ;"

Kainatın yüzü → Madi ve manevi şahsiyet-i muhammediye (asım)
 kalbindeki aşk → Arş
 sinesindeki incizub → mahiyet-i muhammediye (asım) mana. ^{Kainatın bütün} tarafı.
 gözlerindeki keşf ve şuhud → Alem-i muhsirat
 beyatındaki hüsn ve tezyinat → hakikat-i muhammediye (asım), nur. Kai-
 natın mülk tarafı.

O zaman; "gözlerindeki keşf ve şuhud" → Basır sıfatına bakıyor.
 m:81 "de", o kısım ehl-i keşf ve şuhud dahi rü'yatlarını o halde...
 Şuhud → Basır sıfatına bakıyor. Şuhud hem maddi hem manevi.
 m:81 "de" ehl-i şuhudun asfiyalık değil. O makam daha yük-
 sek. Asfiyalık makamına ehl-i şuhud gittince hatalarını tasih
 ediyorlar.

m:82 kürmiz devamı mana yayıyor. A. misale, A. manaya
 devamı gönderiyor. Sanki kürmiz aynı devamı oralara mahsulat
 aktarıyor. Arşten gelen hakikatın A. şahadetle farklı format-
 lanarak oralara gönderiliyor.

Şuhudun: Kainatta → Alem-i misal.

Şuhudun: Cesette → Göz

Şuhudun: Ruhda → Basır sıfatının hakikatı...

m:83 Derece-i şuhud derece-i iman-ı bilgayb'tan çok aşo-
 dur.

İmanın hududu → Kubı kavseyndir.

Derece-i şuhud → Arş'tadır.

l:357 de Şuhudun kalb'te oluyor. Kalbte hakikatın keşf edilmesi
 şahid olunması.

Ş:232 de Cehennemde bir kısım ehl-i şuhud ve keşif ve tahkik
 onu müşahede eder.

Şuhudla ⇔ keşif aynı değildir.

Ş:613 da Kuranın harflerinin burada simge olduğunu. Her bir
 harfin alemi sembolü olduğunu Hstod Hz'leri görmüş ve

müşahede etmiş. "hasbunallah... gibi... Ustad "Gördüm" diyor.

ms:223 de "Eht-i şühud dediğimizden maksad, evliyaullohtır" Asfiya makamına geldiklerinde (m:81) geçmişlerini tasik ediyorlar. Asfiyalar l.mahfuz ve Arş-ı azamı müşahade ediyorlar.

ilginç bir yer:

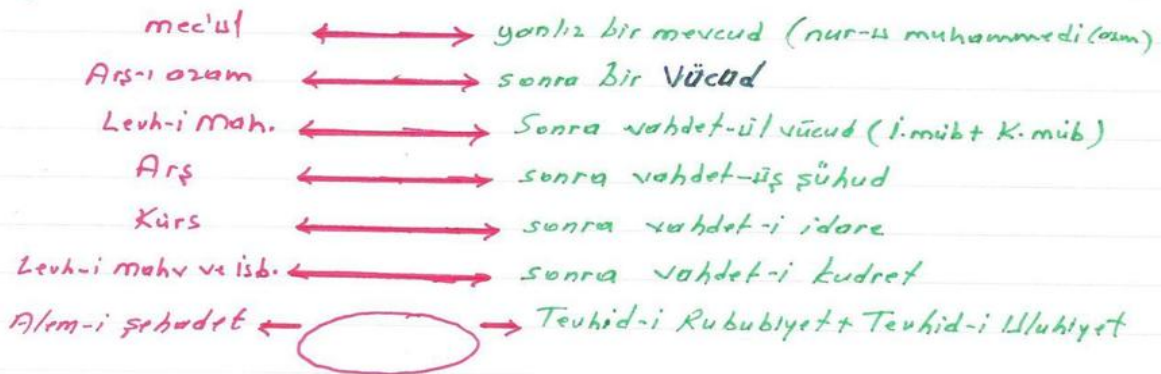
ms:256 "Esasen Tevhid-i Rububiyet ve Tevhid-i Uluhiyette sonra Tevhidde zevken şiddet-i istisrak, Vahdet-i kudret yani
لَا مَوْءُودَ تَرْفُو الْكُونَ إِلَّا اللَّهُ sonra

vahdet-i idare, sonra
vahdet-üş şühud, sonra
vahdet-ül vücud, sonra
yalnız bir vücud, sonra
yalnız bir mevcud görünceye kadar müncer oluyor"

Görünceye KADAR...

müthiş sıralama var.

Daha önce şühudun Arş'ta oluşupunu (m:83 de) burada onun teyidi.

Eht-i şühud çok nadir olanların Levh-i ezeliyeye çıkarları. Levh-i ezeliyeye asfiya-ı muhakkikleridir.

Bmes:138 de Allah'ın da ccc) şuhud var. Dolayısıyla şuhud karşuya değil şahsa bakıyor.

Bmes:143 de "Hem bütün eht-i şuhud olan ^{belli, aşık, parlak, aydın.} ruşen- zamir ve nuranî ruhlar ve münevver kalbler ve ziyalî akıllar sahibi olan

bütün enbiya,
euliya ve
asfiyanın icma' "

Nuranî ruhlar → enbiyaya.
münevver kalbler → euliyaya
Ziyalî akıllar → Asfiya

Bmes:143 " ; şu mevcudat, Zat-ı Vâcib-ül Vücud'un
kudretinin eserleri ve
kaderinin mektupları ve
Esmasının aynaları ve
envarının fîrâsüllesidirdir "

Bmes:460 Şuhud zata bakıyor. Görülene değil.

Bmes:456 da da Zata bakıyor. Bakılana değil.

Bmes:460 da Zata bakıyor.

Bmes:568 da Zata bakıyor. Karşuya değil.

Bmes:596 da huds → şuhuda bakıyor. Ve aynı zamanda hisde de şuhud mertebesi var. huds da + hisde de şuhud mertebesi var.

K:115 de " hüdisat, vücuda gelmeden evvel mukadderdir,
malûmdur,
muayyendir "

bir şeyin iç yüzünü hakkıyla bilmek.

Ni:37 de "Eht-i şuhud dedipimiz eht-i hibre, enbiya ve euliyadırlar"
Şuhudun şahsa bakıyor Bunların hakikileride enbiya & euliyadırlar.

E1:42 " en evvel hakikatlar şuhud derecesinde kalbine zahir olan"
kalbine şuhud derecesinde zahir oluyor. Burada şuhud kalbe
remzediyor. O zaman Arş → kalb → Şuhud.

Muh:132 de Şuhud şahsı gösteriyor. Keşfedilen değil.

Al:37 " Ehl-i şuhud dedikimiz ehl-i hidre, enbiya ve evliyedir"
Burada da şuhud şahsı bakıyor.

Ni:80 de Şuhudun Cenab-ı Hakka bakıyor. Buradada görülen
değil, gören yönü gösteriyor.

S:163 de " nazarı şuhuda gösteriyoruz" da şuhudun yönü şahsı.

S:164 " Fibrister-i vücudlarını, tarihçe-i hayatlarını, desatir-i hareket-
lerini; çekirdeklerinde, tohumlarında, köklerinde MANEVİ bir surette
dere ve muhafaza ettirip ve zevelden sonra semerelerinde aynı
kalem-i kaderiyle, manevi bir tarzda basit tohumcuklarında yordapını,
hatta her geçici baharda, yaş-kuru ne varsa, mahdud zerrecikler
ve kemikler hükmünde olan tohumlarda, otmuş odunlarda, KEMAL-
L-i İNŞİAAT ile muhafaza ettirip nazarı şuhuda gösteriyoruz"

Çekirdeklere, tohumlara programının yazılması manevi bir tarz-
da

L:226 da şuhudun hakikatın olmadığını...

H: 71 de şuhudun his'ten ayrı olduğunu.

A:133 de tevhid-i şuhud dan bahsediyor.

S:650 de Şuhudun şahsı ifade ettiripini...

Ş:628 de müşahedatin karşısı, bilinmen bakıyor. Hem burada
Şuhud görme makamının var olduğunu...

S:511 de müşahedatin kişiyi değil, bildiklerini, karşısı gösteriyor...

Bmes:575 de Şuhud abıldan farklı. Hem malumata müşhud diyor.

Bmes:596 da şuhudun hisde de hakikatı var. "belki hissî bir
şuhud ile"

E1:146 da vicdanda şuhudî hakikatı var.

E1:147 de Şuhudun bir mertebesinde hakikat-i imanîye... K:18 de de

Al:37 de Şuhudun "zevk-i şuhudî" makamı da var.

Bmes:457 de ehl-i velayet zevk-i şuhudîye sahib firlar.

m:444 de " Çünkü risaletin tebliği iffî hataik-i imaniyeyi,
 velayet bir nevi şuhud-u kalbi ve
 zerk-i ruhani ile aynelyakîn derecesinde görür,
 tasdik eder"

Kalbe şuhud var. Ruhda zerk var.
 aynelyakîn görür, tasdik eder.

(Hattalyakîni 'ENE' de olur.)

B:262 " Eski saidin kuvvet-i ilmiyle,
 nazar-ı akliyle anladığı ve gördüğü hakikatları,
 senin kardeşin şuhud-u kalbiyle,
 nur-u vicdanda gördüğüne tevatuk ediyor"

kuvvet-i ilmiyle → anladığı } hakikatları
 nazar-ı akliyle → gördüğü }

şuhud-u kalbiyle } gördüğüne tevatuk ediyor.
 nur-u vicdaniyle }

ilimde → kuvvet Akılda → nazar
 Kalbe → şuhud vicdanda → nur.

- Ahmed & Muhammed (asım) farkları: 35,
- Sırr - 21, 126,
- Aylardaki tehlikeli günler - 20
- küll, küllî - Cüz, Cüzî - 16
- Hacla bir notum - 48
- Talikattan bir not - 48
- Rububiyet - Uluhiyet - 49.
- Cehennemde cemel nasıl görür - 50.
- İbn-i Arabî - 50 - Alem-i gayb haritası.
- Darulalar - 56.
- Zamansız ve mekansız misal: 82
- Kin - depresyon - 88 -
- Nefisi nasıl biliriz - 87
- Şeffat - 88 -
- Yolun - 88 -
- Şüpheler - 88.
- R. Nurun batın tarafını inlar edenler - 90 -
- Kuranı seslendirmek - 90 -
- Ahlak nedir - 91 -
- Ehad - Vahdet - Vahdaniyet - 92 -
- Kendini aşan yepyeni varlık insandır - 92
- Dışımızdır - içtekimizdir - 94 -
- Duanın sırrı - 95 -
- Tuba - Zakkum ojeçleri - 95 -
- Zahir - batın - 95 -
- 33 tesbih - Şerefe - Kıraat - ruku - seccde - 95 - okuyun.
- R. Nur niçin zor diyorlar - 95 -
- Ademe isimleri öğretim - 96
- ihtiras - 96 -) (dal)
- Seccde - 95 -
- Samiri - 96 -
- Gusül niye alıyorum (hikmet) - 9 -

- vahid-ehad - 70 -
- Kader - 104 -
- Zaman - 110
- Sir - 126,90
- Harad-Sükür - 151 -
- Ummü ^â = 159
- Kaf-nun = 157
- Evami-i tekvintye - 156-159,
- Eşyanın mahiyeti - 153 -
- Ben - 161
- Taassüb, Akıl, bilim, ilim, cehalet, sen, rehber, nozar, - 160 -
- Navigasyonka 7 subuti sıfahın ibatı - 155 -
- Zihin, akıl, nefis, sıkıntı, - 151
- sabbet, ama, küfür, sirt, meriyem, dikkat, goşku, tevhid, talak; 147 -
- ama, karanlık, - 148,
- Zeka, akıl - 151 -
- Hız Ali (ra) göre elemeler - 162
- Kur'an mahluk mudur - 163 -
- Dil, kalem, ilm-i ledun, ezber, mihrab, 165 -
- R. Nura niye lakaydsın, ibadet, 166 -
- Mürşid, varlığın kendisi, sır-ı uhuvvet, sornut, mukemmilyetçilik - 167 -
- alim, kamil, arif, cehennem-i dünya, felsefe çapıtkesi, 168 -
- Nefret & Sevgi - 52
- Yokluk, varlık - 52
- İblisin hakikati, 54 -
- meleklerin hakikati, - 53
- Tenzulot-ı seb'a (?) - 52 La taayyün, Taayyün-ü evvel ve Soni,
- Adem ve Havvanın hakikati - 54
- Adem-i misal - 54
- İnsanlar o kader bozulmuştu, kindine kendisi düşman olmuş - 179
- Kamil insan - 149
- İhtiyarın kaynağı - 114.

- meşhudiyet - 179 - meşhud.
- Şuhud - 180 -
- Kader - 104, 111,
- Kader - elmalıdan - 109
- Zaman - 110.
- Kaderin psikoloji boyutu ve bazı kasıtlı dikkatleri: 115, 128,
- Remz: 141.
- m. E. T = 147,
- Zihin: 151,
- Akıl, Sıkıntı, Harad. 151
- Sırr-ı kader ve Sırr-ı huda ve Sır ve Haki: 170.
- Zeka, Muhabet, Dikkat, Nefs: 87,
- Kin, Şefkat, Yalan, Şüph, Depresyon, Hakikat: 88
- Mutlak, izafilik, Kabe, 89,
- Zat, Ehad, 92
- Uyanan - narkozdan uyuyan - 90
- Yunus as 40 gün balıkta kalmış - 90
- Yanlış - 91,
- Ehad, Vahid, Vahidiyet, 91
- Renklerin dili 92
- Sevgi, ihtiras (tutku), Türkler - 96,
- Budistler ve mucizeler - 97-
- Lâkif - 122-
- Emr-i nisbi, Emr-i itibari: 158, 123,
- Kendini sınırlandıranlar sınır ötelilerine düşman olurlar - 98.
- İsa, Fikir, mutlak, 98
- modernizm, Rasyonellik, Hayatın iki amacı var, Kamil insan: 100
- Borsa caz değil, Fikirler duygulara ve rüyalara dönüşürler, Tevbe, Niyku, Brezoh, 101
- Mertebe-i hüriyet, ilhamı Sırr, Namaz, oruç, hac, zekat, Cönül, Carı, 103
- ilim, Kudret, 106
- İslamîyet, iman, cüz-i ihtiyari, Kader, istidadı, ihtiyar, 107, 120, 123, 139,
- İhtiyarın kaynağı, 114
- İhtiyar, irade, 115, 127, 132, 137, 138,
- Hali ve vicdanî: 117

- insan 3 hakikatın kavşoğu, 121,
- Letaif, 122,
- Hayat, 124,
- Hâlet-i rubiyeler, 131,
- Dua, 132,
- Muhabbet, illet-i fâimme, Kesb, Cemal, Kemal, 133,
- Cebrîye mebbebinin ^{mutzilenin} Kader ve Cuzî ihtiyarı hakkında fikirleri, İbrahîmî mulci, 134, 142,
- Ehl-i sunnetin Kader anlayışı, Emr-i zevkî, Emr-i izafî, 135,
- Ecel, Kesb, Muktojî, 139,
- Kader ve cuzî ihtiyarı İslamiyetin nihayet hududur, 140,
- Remz, Nûcud, Nûcub, 141,
- Tercih, Terrecuh, Muzrecuuh, 143,
- Masdar, 144,
- Hâsıl-ı bil masdar, Meşrut (şart), nizâm, mizan, intizâm, Tavir, Telyin, ihtiyaz, 145,
- Manzum, mevzun, cevher, Arazî (araz), 146
- Meryem, Dikkat, Berzah, Talak, Tevhid, Cusku, Âmâ, Bilgi, Dikkat lakifesi: 147,
- Şefkat, Aşk, Berzah, Örne, Âmâ, Karanlık, 148.
- Karnil insanı, Sohbet, 149,
- Tabirler, Nuluk, Mantık, 150, 150
- Zihni, Akıl, Nefs, sikiat, Hayat, hamd, Zeka, 151
- Evamir-i Tekviniyesi, 153, 156, 177,
- Kaf-nun, 157,
- Meyelan, Tasarruf, 157,
- Umî, Emr-i Tekvini: 159, 177,
- Hakikat-ı Muhammediyedir, Akıl, ilim, Bilmek, Sen, Taassüb, Mudrike, 160,
- Dış dünya: 160,
- Ben, Cehalet, Bilgisiz adam, Rehber, nazar, 161,
- İyilik, Somut, Mukemmelliyetgiler, İlm-i ledun, Mursid, 167
- Mizan, Meşhud, intizama, 169,
- Sır ve hafi ve Sırr-ı Kader ve Sırr-ı Huda. 170
- Tuayyum: 171, 172, 173, 174, 175, 176,
- Levh-i mahfuz. 178,
- meşhud, Fuhud, ma'lum, Ömür, Ecel: 179, 180,

- İbadet mertebeleri: 182,
- İrade Kuranda, 137
- Muhyiddin-i Arabî: 50,
- Küll- Külli, Cüz- Cûzi - 16.
- Bing- beng - 8
- Müslümanın müslümanın üzerindeki hakkı - 14 -
- Küll- Külli - Cüz- Cûzi - 16 -
- Şeytan - 73 -